

NOVICE

Občine Duplek

Poština plačana pri pošti
2241 Spodnji Dupek

LETNIK 23 • ŠTEVILKA 4 • december 2018

SREČNO 2019!

KO SI SAM

Včasih tako si sam,
sam pri polni mizi,
sam pri delu in počitku,
greš po poti v neznano.
Sam greš, pa ne veš kam.

Delil bi vse, samo,
samo, da bi imel prijatelje,
ki s tabo bi sedeli, peli,
se lepo imeli,
prehitro mineva čas,
dnevov, ki bežijo, ne bi šteli.

Vidim, da lasje so osiveli,
korak je bolj počasen,
bolečina v srcu ždi,
v življenju se marsikaj zgodi,
zakaj bogastvo, zakaj denar,
življenje vsakemu je božji dar,
s prijatelji ali sam.

Rozalija Poš st.

*Vsem občankam in občanom želimo prijetne
božične praznike in čestitamo ob dnevu
samostojnosti in enotnosti. Novo leto 2019 pa
naj vam prinese veliko zdravja in radosti, nove
izzive in uspehe.*

*Mitja Horvat, župan
Svetniki in svetnice občinskega sveta
Člani Nadzornega odbora*

Martinovanje društva Trta v Koreni

Foto: Ivo Glonar

KAZALO

○ ŽUPANOV UVODNIK	3
● PO OBČINI	4
● OKOLJE IN PROSTOR	23
● NASVETI, PRIPOROČILA, PREDLOGI	29
● IZOBRAŽEVANJE, KULTURA, SOCIALA	30
● ŠPORT IN REKREACIJA	34
● IZ DEJAVNOSTI DRUŠTEV	43
● POROČILI SO SE	60
● V SPOMIN	62
● MLADI DOPISNIK	64

NOVICE OBČINE DUPEK, letnik 23, številka 4, javno glasilo

IZDAJA: OBČINA DUPEK • **ODGOVORNA UREDNICA:** Majda STRUC • **UREDNIŠKI ODBOR:** Glorija LORENCI, Mihela KALOH, Darja ROJKO
LEKTORIRANJE: Katja Bergles Bricman s.p.

UREDNIŠTVO: Trg slovenske osamosvojitve 1, Spodnji Duplek, tel.: 684 09 11, faks: 684 09 28,
e-pošta: darja.rojko@duplek.si; spleť: <http://www.duplek.si>

*Javno glasilo Novice občine Duplek je na podlagi 13. člena Zakona o medijih (Ur. l. RS, št. 35/02) vpisano v razvid medijev, ki ga vodi
Ministrstvo Republike Slovenije za kulturo, pod zaporedno številko 172. Glasilo izhaja v slovenskem jeziku v nakladi 2700 izvodov.
Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva v občini Duplek.*

Uredništvo si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi. Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Priprava za tisk: Grafična forma Hutter, tel.: 02/ 300 20 10 • Tisk: Evrografis d. o. o.

Naslovnica: Miklavževanje v Dupleku; Foto: Viljem Klemenčič

ŽUPANOV UVODNIK

Čarobni december vztrajno briše spomine na volilni november. Priznam, da mi je veliko ljubši prednovoletni čas od tistega predvolilnega. V predvolilnem času se sicer res tu in tam skuha kak golaž in raztegne meh, a žal je to tudi čas delitev in prerekanj, ki se zajedo v vse pore družabnega življenja in žal pogosto celo med prave prijatelje in družine. Vesel sem, da se ta čas ni raztegnil v prve dni decembra. Ta čarobna toplina, ki se nevsiljivo naseli v srca večine, v teh predprazničnih dneh zagotovo pomaga na novo zgraditi poti do sočloveka. In praznična svetloba decembrskih luči marsikomu razjasni pogled, tako da vidi tudi dobre stvari okrog sebe in v drugih ljudeh. In prav zato imam rad ta čas. To je čas, ko vsi naredimo nek rezime. Pogledamo za trenutek vase, se vprašamo, ali smo zadovoljni z opravljenim, ali smo lahko boljši, ali želimo kaj spremeniti. Po navadi nas vse v tem času obdaja novo upanje, da bo novo leto prineslo še lepše trenutke, da bomo mi še boljši. In zakaj ne bi bilo tako. Mi smo zagotovo lahko boljši. In če se bomo vsi potrudili biti boljši in delati dobre stvari, potem bomo zagotovo doživeli še veliko lepih in nepozabnih trenutkov. Saj veste, dobro se z dobrim vrača.

Volitve so z vidika priprave proračuna in ustanovitve vseh novih odborov nekoliko prepozno v letu. Vendar pa vsi novoizvoljeni kandidati v nov mandat vstopamo v najbolj optimističnem obdobju leta. Zato verjamem, da nas bo vse vodila pozitivna energija in želja po doseganju skupnih ciljev in da bomo vsi naredili vse, da nam bo še lepše in boljše. S potrditvijo mandatov novega občinskega sveta je potekel mandat staremu občinskemu svetu. Tako so z delom v občinskem svetu zaključili tudi nekateri svetniki in svetnice. Ob tej priložnosti bi se jim rad zahvalil za njihov doprinos in trud. Zlasti posameznikom, ki so bili vrsto let in več mandatov aktivno vpeti v soustvarjanju družbeno političnega utripa občine, bi zaželel vse dobro v novih izzivih.

Sam sem ob nastopu novega mandata na seji občinskega sveta izrazil iskreno željo, da bi vsi mi, ki smo dobili zaupane vloge s strani volivk in volivcev, delovali kot ena ekipa. Prepričan sem, da je Duplek premajhen za več ekip in da moramo mi vsi biti ekipa, ki strelja na en gol za skupne cilje in nove zmage. Volivke in volivci ste v času volitev selektor, ki izberete ekipo, ki bo občino Duplek vodila naslednja štiri leta. Upravičeno pričakujete odgovorno delo in rezultate. Zavedam se, da pomeni vaše zaupanje veliko odgovornost. Sam sprejemam to odgovornost in bom v novem mandatu naredil vse, da upravičim vaše zaupanje in da se bomo skupaj veselili rezultatov in novih dosežkov. Seveda se iskreno zahvaljujem vsem,

ki ste v meni videli dovolj pozitivnih lastnosti, da ste mi lahko zaupali to odgovorno funkcijo. Hvala pa tudi vsem dobro namernim kritikom, ki me na svoj način nekako spodbujajo, da je pravzaprav vsak od nas lahko iz dneva v dan še boljši. Sam bom zagotovo vložil ves napor, da bi ljudje prepoznali, da lahko skupaj naredimo veliko več. Da je pot veliko lažja, če skupaj vlečemo voz na isti strani in da je naš cilj na koncu iste ceste. In ker upanje umira zadnje, v decembru pa redkokdaj, se lahko zgodi tudi to, da pozabimo zamere, oprostimo drug drugemu napake in gremo preprosto skupaj naprej.

Drage občanke in občani, živimo v čudovitih krajih, v ljudeh okoli nas je veliko dobrega. Potrudimo se biti dobri in dano nam bo videti dobro okoli nas. Želim vam miren in blagoslovljen božič. Veliko lepih trenutkov v krogu vaših najbližjih. Naj bodo zadnji dnevi letošnjega leta namenjeni predvsem vam, umirite in sprostite se. Praznični koktejl cimeta, klinčkov, kuhane vina, bifteka, francoske solate in ostalih dobrot pa naj vas napolni z pozitivno energijo, ki jo bomo skupaj ponesli v leto 2019. Novo leto pa naj nam postreže z zdravjem in novimi uspehi.

Mitja HORVAT,
župan

Spoštovani občani in občanke!

Naj bo novo leto radodarno z zdravjem,
veseljem, srečo, uspehi, naj bo v miru,
zaupanju in sodelovanju preživeto.

Modra lista – lista župana Mitje Horvata

VOLITVE 2018

Številka: 041-5/2018-26

Datum: 22. 11. 2018

Na podlagi 90. člena v zvezi z 41. členom Zakona o lokalnih volitvah – ZLV (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 83/12 in 68/17; v nadaljevanju ZLV) in zapisnikom o delu občinske volilne komisije pri ugotavljanju končnega uradnega izida volitev v občini Duplek z dne 21. 11. 2018 je občinska volilna komisija sestavila

POROČILO

o izidu volitev za župana, člane občinskega sveta ter člane svetov vaških skupnosti Zgornji Duplek, Spodnji Duplek, Dvorjane, Vurberk, Korena in Zimica.

I.

Občinska volilna komisija je na svoji seji dne 21. 11. 2018 ugotovila izide glasovanja za volitve za župana, člane občinskega sveta Občine Duplek ter člane svetov vaških skupnosti Zgornji Duplek, Spodnji Duplek, Dvorjane, Vurberk, Korena in Zimica.

II.

V občini Duplek je od skupno 5796 volivcev glasovalo 3206 volivcev, kar znaša 55,30 % vseh volilnih upravičencev.

III.

Izid volitev za župana

Pri glasovanju za župana je bilo oddanih 3205 glasovnic, od tega je bilo 33 neveljavnih glasovnic in 3172 veljavnih glasovnic. Ena glasovnica, ki je bila predana volivcu, je ob predaji volilnega gradiva manjkala, kar je OVK ugotovila in vnesla v zapisnik.

Posamezna kandidata sta dobila naslednje število glasov:

- 1. Stanko GRAJFONER**, roj. 14. 9. 1962, Šolska pot 26, 2241 Sp. Duplek, je prejel 1139 glasov ali 35,91 %.
- 2. Mitja HORVAT**, roj. 11. 5. 1977, Žikarce 50, 2242 Zg. Korena, je prejel 2033 glasov ali 64,09 %.

Občinska volilna komisija je skladno z določbami 107. člena Zakona o lokalnih volitvah ugotovila, da je za župana izvoljen **Mitja HORVAT, roj. 11. 5. 1977, Žikarce 50, 2242 Zg. Korena.**

IV.

Izid volitev za člane občinskega sveta

Za volitve članov občinskega sveta je bilo oddanih 3206 glasovnic, od tega je bilo 84 neveljavnih glasovnic in 3122 veljavnih glasovnic.

Posamezne liste so dobile naslednje število glasov:

Zap. št.	Ime liste	Število glasov	% glasov
1.	SSN – STRANKA SLOVENSKEGA NARODA	79	2,53
2.	NLS – LISTA FRANCA KANGLERJA – NOVA LJUDSKA STRANKA SLOVENIJE	706	22,61
3.	SDS – SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA	356	11,40
4.	SMC – STRANKA MODERNEGA CENTRA	86	2,75
5.	PREPROSTO ZA VAS	504	16,14
6.	MODRA LISTA – LISTA ŽUPANA MITJE HORVATA	1192	38,18
7.	NSI – NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKI DEMOKRATI	199	6,37

V občinski svet Občine Duplek so bili izvoljeni naslednji kandidati:

Lista: 2 – NLS – LISTA FRANCA KANGLERJA – NOVA LJUDSKA STRANKA SLOVENIJE	
Skupno št. glasov: 706 % glasov: 22,61 % Št. izvoljenih: 4	
1.	Milica SIMONIČ STEINER , roj. 11. 5. 1974, Bezgovje 8, 2241 Sp. Duplek
2.	Boštjan PARTLIJČ , roj. 15. 6. 1976, Cesta 4. julija 63, 2241 Sp. Duplek
3.	Nataša KELHER , roj. 2. 10. 1982, Dvorjane 110a, 2241 Sp. Duplek
4.	Franjo KOSI , roj. 29. 9. 1945, Zgornji Duplek 91b, 2241 Sp. Duplek

Lista: 3 – SDS – SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA	
Skupno št. glasov: 356 % glasov: 11,40 % Št. izvoljenih: 2	
1.	Marko REMS , roj. 9. 8. 1970, Zgornji Duplek 43d, 2241 Sp. Duplek
2.	Natalija PEČAR , roj. 2. 1. 1980, Zgornji Duplek 56b, 2241 Sp. Duplek

Lista: 5 – PREPROSTO ZA VAS	
Skupno št. glasov: 504 % glasov: 16,14 % Št. izvoljenih: 2	
1.	Stanko GRAJFONER , roj. 14. 9. 1962, Šolska pot 26, 2241 Sp. Duplek
2.	Valerija PIHLER , roj. 7. 10. 1965, Cesta. 4. julija 52, 2241 Sp. Duplek

Lista: 6 – MODRA LISTA – LISTA ŽUPANA MITJE HORVATA	
Skupno št. glasov: 1192 % glasov: 38,18 % Št. izvoljenih: 7	
1.	Mitja HORVAT , roj. 11. 5. 1977, Žikarce 50, 2242 Zg. Korena
2.	Zinka DOKL , roj. 3. 8. 1960, Zg. Duplek 117, 2241 Sp. Duplek
3.	David KUMER , roj. 28. 9. 1984, Dvorjane 19, 2241 Sp. Duplek
4.	Slavica GOLOB , roj. 21. 2. 1942, Mejna ulica 2, 2241 Sp. Duplek
5.	Peter ZAJC , roj. 28. 6. 1960, Zg. Korena 5/G, 2242 Zg. Korena
6.	Violeta VOGRINEC , roj. 29. 6. 1958, Vurberk 36b, 2241 Sp. Duplek
7.	Mag. Primož BAUMAN , roj. 7. 1. 1982, Zg. Korena 30, 2242 Zg. Korena

Lista: 7 – NSI – NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKI DEMOKRATI	
Skupno št. glasov: 199 % glasov: 6,37 % Št. izvoljenih: 1	
3.	Boris PAJNKIHAR , roj. 13. 9. 1957, Kurirska pot 1, 2241 Sp. Duplek

Občinska volilna komisija je ugotovila, da je bilo za listo NSI – Nova Slovenija – Krščanski demokrati oddanih 37,69 % preferenčnih glasov, kar izpolnjuje pogoj za upoštevanje preferenčnih glasov v skladu z 18. členom Zakona o lokalnih volitvah. Kandidat Pajnkihar Boris je prejel 13,57 % preferenčnih glasov in je izvoljen za občinskega svetnika na listi NSI – Nova Slovenija – Krščanski demokrati. Nobena druga lista ni izpolnila pogoja ene četrtine oddanih preferenčnih glasov od skupnega števila volivcev posamezne liste iz 18. člena Zakona o lokalnih volitvah in se tako preferenčni glasovi niso upoštevali.

Izid volitev za svete vaških skupnosti

1. VAŠKA SKUPNOST ZGORNJI DUPEK

Za volitve članov sveta vaške skupnosti Zgornji Duplek je bilo oddanih 785 glasovnic, od tega je bila neveljavna 101 glasovnica, 684 glasovnic pa je bilo veljavnih.

V svet vaške skupnosti Zgornji Duplek so bili izvoljeni naslednji kandidati:

Zap. št.	Kandidat	Št. glasov	% glasov
6	Zinka Dokl	332	48,54
18	Dejan Breznik	322	47,08
8	Jure Laure	318	46,49
17	Ivan Pušnik	313	45,76
2	Marija Predan	291	42,54
19	Stanislav Germauc	284	41,52
16	Marjetka Pečar	273	39,91

2. VAŠKA SKUPNOST SPODNJI DUPEK

Za volitve članov sveta vaške skupnosti Spodnji Duplek je bilo oddanih 843 glasovnic, od tega sta bili neveljavni 2 glasovnici, veljavnih glasovnic pa je bilo 841.

V svet vaške skupnosti Spodnji Duplek so bili izvoljeni naslednji kandidati:

Zap. št.	Kandidat	Št. glasov	% glasov
1	Primož Krajnc	365	43,50
12	Primož Drozg	361	43,03
6	Mitja Tement	356	42,43
9	Melita Berlič	347	41,36
7	Martin Majerič	299	35,64
4	Tamara Vandur	295	35,16
3	Ksenija Peklar	291	34,68

3. VAŠKA SKUPNOST KORENA

Za volitve članov sveta vaške skupnosti Korena je bilo oddanih 661 glasovnic, od tega je bilo 26 glasovnic neveljavnih, 635 pa jih je bilo veljavnih.

V svet vaške skupnosti Korena so bili izvoljeni naslednji kandidati:

Zap. št.	Kandidat	Št. glasov	% glasov
2	Boštjan Preložnik	406	63,94
6	Brigita Rojs	375	59,06
18	Gregor Bezjak	363	57,17
5	Jože Murko	358	56,38
15	Miro Čeh	346	54,49
3	Doroteja Weingerl	326	51,34
11	Kornelija Poharič	297	46,77

4. VAŠKA SKUPNOST DVORJANE

Za volitve članov sveta vaške skupnosti Dvorjane je bilo oddanih 463 glasovnic, od tega je bilo neveljavnih 15 glasovnic, veljavnih pa 448 glasovnic.

V svet vaške skupnosti Dvorjane so bili izvoljeni naslednji kandidati:

Zap. št.	Kandidat	Št. glasov	% glasov
14	Blaž Blatnik	238	53,13
5	Janko Pesel	228	50,89
7	Lea Blatnik	210	46,88
2	Milan Krajnc	177	39,51
10	Janko Breg	164	36,61
20	Marina Toplak	162	36,16
3	Albina Gostenčnik	159	35,49

5. VAŠKA SKUPNOST ZIMICA

Za volitve članov sveta vaške skupnosti Zimica je bilo oddanih 252 glasovnic, od tega je bila 1 glasovnica neveljavna, 251 pa jih je bilo veljavnih.

V svet vaške skupnosti Zimica so bili izvoljeni naslednji kandidati:

Zap. št.	Kandidat	Št. glasov	% glasov
4	Boštjan Vohl	157	62,55
5	Saša Ruis	134	53,39
10	Zlatko Zupančič	132	52,59
7	Tim Lešnik	130	51,79
1	Nina Bezjak	124	49,40

6. VAŠKA SKUPNOST VURBERK

Za volitve članov sveta vaške skupnosti Vurberk sta bili oddani 202 glasovnici, od tega je bilo neveljavnih glasovnic 0.

V svet vaške skupnosti Vurberk so bili izvoljeni naslednji kandidati:

Zap. št.	Kandidat	Št. glasov	% glasov
2	Miran Minih	116	57,43
4	Andrejka Skok	103	50,99
3	Klavdija Meininger	96	47,52
5	Iztok Kristanič	79	39,11
11	Branimir Brumen	73	36,14

Za vaško skupnost Vurberk sta dva kandidata dosegla enako število glasov, tako da si delita peto mesto, in sicer Branko Kaučič, ki sta ga predlagala Mitja Horvat in skupina volivcev, ter Branimir Brumen, ki sta ga predlagala Stanko Grajfoner in skupina volivcev. Po žrebu, ki je bil opravljen na sedežu volilne komisije dne 21. 11. 2018, je bil v vaško skupnost Vurberk izvoljen Branimir Brumen.

VI.

Zoper delo volilnih odborov sta bili vloženi dve vlogi, ki ju je občinska volilna komisija štela kot ugovora, in sicer je bila prva oddana dne 20. 11. 2018 ob 18:43 po elektronski pošti s strani predstavnika liste Nove Slovenije – Krščanskih demokratov in druga dne 20. 11. 2018 ob 17:03 po elektronski pošti s strani predstavnika liste Preprosto za vas. Občinska volilna komisija je na seji dne 21. 11. 2018 sprejela sklep, da se oba ugovora zavržeta kot prepozna, saj je rok za morebitne ugovore skladno z 98. členom Zakona o lokalnih volitvah potekel že dne 19. 11. 2018 ob 23:59.

VII.

OVK je soglasno ugotovila, da v zapisnikih volilnih odborov niso bile ugotovljene nepravilnosti in je izide glasovanja za vsa volišča potrdila kot veljavne.

Oto Kac, univ. dipl. prav.
predsednik OVK občine Duplek

NOVI SVETNIKI SE PREDSTAVIJO

Mitja Horvat, Žikarce 50, rojen 5. novembra 1977, univ. dipl. ekon., župan.

Rojen sem bil leta 1977 v Mariboru. Po opravljeni maturi na Srednji ekonomski šoli Maribor se sem vpisal na Ekonomsko-poslovno fakulteto v Mariboru in diplomiral iz smeri finance in bančništvo. Že v srednji šoli sem ob nogometu precej časa prebil in pomagal v bratovi tiskarni. Po krajši

zaposlitvi v mednarodnem podjetju Velux sem svojo poslovno pot nadaljeval v Zdravstvenem domu v Slovenski Bistrici in nato na Občini Slovenska Bistrica, kjer sem deloval v finančno-računovodskem sektorju. Od leta 2007 sem bil zaposlen na Občini Duplek kot višji svetovalec za proračun in premoženje občine. Od leta 2012 sem župan občine Duplek. Poleg županovanja opravljam še funkcijo predsednika nadzornega odbora Skupnosti občin Slovenije. Prav tako sem bil izvoljen za predsednika lokalne akcijske skupine LAS Ovtar Slovenskih goric.

Zinka Dokl, Zg. Duplek 117, rojena 3. avgusta 1960, prof. likovne pedagogike, učiteljica.

Prihajam iz Zg. Dupleka in sem kot likovna pedagoginja zaposlena na OŠ Draga Kobala v Mariboru. Imam bogate pedagoške izkušnje, ki jih kot mentorica delim številnim študentom in učiteljem pripravnikom. Kot vodja študijskih skupin za likovne pedagoge in aktivna

članica razvojnih timov redno sodelujem z Zavodom RS za šolstvo in številnimi zunanjimi inštitucijami. Skrbim za kulturno življenje na šoli in izven nje. Pri svojem delu poudarjam pomen družbe kot celote, ki za svoj napredek potrebuje aktivne in odgovorne člane. Tako se tudi sama rada lotevam izzivov, ki ljudi povezujejo. Aktivno delujem v Vaški skupnosti Zg. Duplek in sem prav tako aktivna članica v upravnem odboru Turističnega društva občine Duplek. V dosedanjem mandatu sem se zaradi dobrega poznavanja domačega kraja uspešno spopadala s problemi in izzivi ter pomagala pri iskanju optimalnih rešitev za vse. S svojo fleksibilnostjo, dinamičnostjo in večletnim ustvarjalnim delom v šolstvu in na področju kulture sem pridobila znanja in dragocene izkušnje, s katerimi lahko pripomorem k svežemu in kreativnemu soustvarjanju vsem nam prijazne in uspešne občine.

David Kumer, Dvorjane 19, rojen 28. septembra 1984, maturant tehniške gimnazije, vzdrževalec železniških naprav in tirnih vozil.

Živim v Dvorjanah, od koder izhaja tudi moja družina. Že od svojega 14. leta sem aktiven v medijih, večino časa kot radijski moderator, poklicno pot pa sedaj nadaljujem na Slovenskih železnicah.

Občinski svetnik sem že od leta 2010, od 2012 pa tudi podžupan. Velik poudarek dajem prostovoljnemu delu za dobrobit krajanov, zato sem že vrsto let prostovoljni gasilec in že drugi mandat predsednik PGD Dvorjane. Rad sodelujem z ostalimi društvi in jim pogosto pomagam pri organizaciji in vodenju številnih prireditev. Ker sem redno v stiku z občani, lahko njihove probleme, ideje in mnenja s prve roke posredujem občinskemu svetu. V prihodnjem mandatu bom svojo energijo – poleg uresničevanja že začelih projektov in zastavljenih ciljev Modre liste – vlagal predvsem v aktivnosti za mlade ter za dodatno izboljšanje in financiranje sicer že dobro zastavljenega sistema civilne zaščite in prostovoljnih gasilcev, ki potrebujejo dobro opremo, da lahko pomoči potrebnim občanom hitro in strokovno priskočijo na pomoč.

Slavica Golob, Mejna ulica 2, rojena 21. februarja 1942, ekonomistka, upokojenka.

Po uspešni poslovni karieri komercialistke sem se aktivno vključila v Društvo upokojencev Duplek. Vrsto let sem kot predsednica tega društva skrbela za aktivno preživljanje časa naših občanov v tretjem življenjskem obdobju, kar počnem še danes. Bila sem tudi podpredsednica Zveze društev upokojencev Slovenije, ki je ena največjih nevladnih organizacij v Sloveniji. Za dolgoletno humanitarno delovanje in skrb za starejše me je že pred leti nagradil predsednik države, ko mi je podelil zlati kovanec. Letos pa mi je veliko priznanje za življenjsko delo soglasno izrekel tudi občinski svet občine Duplek, ko sem postala častna občanka občine Duplek. Z delom v občinskem svetu želim dati svoj prispevek k višji kakovosti življenja starejših v naši občini. Podpiram mlade, izobražene in aktivne ljudi. S svojimi življenjskimi izkušnjami in modrostjo pa bom pomagala pri realizaciji skupnih ciljev.

Peter Zajc, Zg. Korena 5g, rojen 28. junija 1960, avtoelektrikar, hišnik.

Moja poklicna pot se je začela v Certusu, kjer sem delal kot avtoelektrikar, nato sem bil kar nekaj let šofer avtobusa, zadnjih devet let pa sem hišnik in vzdrževalec opreme na Osnovni šoli Korena. Aktivni sem tudi v društvih, saj sem že več kot štirideset let član folklorne sku-

pine KUD Breznar Tonček iz Korene in Gasilskega društva Korena. Sem komunikativne narave in znam poprijeti za marsikatero delo. Od leta 2002 sem tudi svetnik občine Duplek, zato dobro poznam delovanje občine in njenih organov. V svojih mandatih sem se zavzemal za enakomerno porazdelitev sredstev po celotni občini. Zavedam se, da so za uspešno občino pomembni sodelovanje, znanje, izkušnje in neposreden stik z občani. Slednje mi omogoča, da lahko težave in vprašanja občanov predstavim tudi občinskemu svetu.

Violeta Vogrinec, Vurberk 36b, rojena 29. junija 1958, ekonomski tehnik, upokojenka.

Po več kot štiridesetih letih dela v računovodstvu sem se pred kratkim upokojila. Sem poročena ter ponosna mama in babica. Vedno sem pripravljena pomagati in sodelovati na raznih področjih. Zadnja leta aktivno sodelujem pri delu Turističnega društva

Vurberk in povsod, kjer me potrebujejo. V prostem času rada potujem, moja hobija sta tudi kolesarjenje in hoja. Poleg razvojnih nalog, ki si jih je zastavila Modra lista župana Mitje Horvata, želim s svojim delovanjem pomagati predvsem pri razvoju Vurberka, saj verjamem, da ima Vurberk velik razvojno-turistični potencial.

Mag. Primož Bauman, Zgornja Korena 30, rojen 7. januarja 1982, mag. znanosti ekonomije in poslovnih ved, komercialist.

Rodil sem se v Mariboru in otroštvo preživel v Jablancah. Osnovno šolo sem obiskoval v Koreni in se kasneje vpisal na II. gimnazijo Maribor. Po uspešno opravljeni maturi sem nadaljeval univerzitetni študij ekonomije na

Ekonomsko-poslovni fakulteti v Mariboru in leta 2006

diplomiral. Leta 2008 sem se zaposlil v podjetju Perutni-na Ptuj d. d. V tem času sem pridobil veliko dragocenih izkušenj iz mednarodnega poslovanja in nabavnega managementa. Leta 2012 sem ob delu končal znanstveni magistrski študij ekonomije in poslovnih ved na Ekonomsko-poslovni fakulteti v Mariboru. S svojimi izkušnjami in znanjem lahko veliko pomagam na področju razvijanja prijaznega socialnega in gospodarskega okolja, velik podarek pa dajem tudi izobraževanju ter ustvarjanju lepe prihodnosti za naše najmlajše.

Milica Simonič Steiner, rojena 11. maja 1974, poročena in mama sina študenta. Od rojstva živim v Sp. Dupleku, ki je zame najlepši kraj na svetu. Zaposlena sem na Občini Žetale, kjer opravljam delo direktorice občinske uprave.

Svojo poklicno pot sem začela na občinskem uradu Občine Duplek, kjer sem najprej opravljala pri-

pravništvo, potem pa sem bila zaposlena kot svetovalka župana za pravne zadeve. Zatem sem opravljala delo na Uradu za kohezijsko politiko v okviru Službe Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko, kjer sem pridobila dragocene izkušnje s področja vodenja in izvajanja evropskih projektov. Kasneje me je poklicna pot zanesla na Mestno občino Maribor, kjer sem bila direktorica mestne uprave, in sedaj v Žetale. Skozi svoje delo sem zelo dobro spoznala sistem delovanja lokalne samouprave oz. občin.

Svoje izkušnje bi rada prenesla v lokalno okolje, zato sem se odločila za kandidacijo na Listi Franca Kanglerja – Novi ljudski stranki. Kot svetnica si bom prizadevala za enakomeren razvoj celotne občine Duplek, za reševanje prostorske stiske v vrtcih in osnovnih šolah ter za razvoj turizma, ki ga lahko razvijamo z obstoječimi potenciali, ki nam jih nudijo krajinski park, reka Drava, gramoznica, Vurberk itd. Seveda pa za vse to potrebujemo tudi urejeno komunalno in cestno infrastrukturo. Zavedati se je potrebno, da državna blagajna namenja vse manj sredstev za delovanje oz. izvajanje obveznih zakonskih nalog občin, posledično je na voljo vse manj sredstev za izvajanje investicij. Zaradi navedenega je toliko pomembnejše, da se občina prijavlja na javne razpise za pridobivanje nepovratnih sredstev. Iztekajoča finančna perspektiva nam ni bila najbolj naklonjena, upajmo, da bo naslednja boljša.

Spoštovane občanke, spoštovani občani. Na koncu bi se vam zahvalila za zaupanje, ki ste nam ga izkazali na volitvah. Listi Franca Kanglerja – Novi ljudski stranki pripadajo štirje mandati in vsi štirje si bomo prizadevali za konstruktivno ter povezovalno delovanje in ustvarjanje pogojev za boljši jutri. Ob prihajajočih praznikih vam želim veliko zdravja, sreče in osebnega zadovoljstva. Izkoristite jih za druženje z družino in svojimi prijatelji, saj so ti naše največje bogastvo.

Boštjan Partljič, star 42 let, stanujoč na Cesti 4. julija v Spodnjem Dupleku, oče dveh otrok, starih 14 in 7 let, ter zaposlen na Pošti Slovenije kot usmerjevalec prometa že od leta 1998.

S ponovno izvolitvijo v občinski svet ste mi namenili četrti mandat občinskega svetnika, za kar se vam iskreno zahvaljujem. Moje delovanje do

sedaj je težilo h konstruktivnemu sodelovanju z vsemi udeleženci v Občini Duplek in tako bom deloval tudi v prihodnje. Za vse naše potrebe in želje je vedno premalo sredstev, zato bom kot občinski svetnik vedno zagovarjal projekte, ki so namenjeni večini občanov in so nujni za dobro počutje nas vseh, za razvoj naših najmlajših ... Pri tem pa se bom zavzemal za pravično porazdelitev proračunskih sredstev na vse vaške skupnosti. Še vedno se bom zavzemal za ureditev centra na območju naše »barake«, ki bo namenjen občanom za druženje, za prireditve na prostem, ki se odvijajo v naši občini.

Ker ste nam na volitvah izkazali veliko podporo, se vam v imenu NLS Liste Franca Kanglerja iskreno zahvaljujem. Zavedamo pa se, da je ta rezultat tudi velika obveznost, ki jo na naši listi z veseljem sprejememo in jo bomo z vso resnostjo in vneto tudi upravičili.

V upanju na boljši jutri in lepšo prihodnost bi vam rad zaželel veliko zdravja, medsebojnega sodelovanja in razumevanja ter veliko uspeha v prihajajočem letu 2019.

Nataša Kelher, Dvorjane, diplomirana ekonomistka, zaposlena na Finančni upravi Republike Slovenije.

Najprej bi se rada zahvalila vsem skupaj za ponovno izvolitev v občinski svet.

Vsi vemo, da sredstev v občinskem proračunu ni nikoli dovolj za vse naše potrebe in želje. Kot občinska svetnica se bom sama in v okviru stranke zavzemala za skladen in enakomeren

razvoj celotne občine, prav tako za reševanje prostorske stiske v vrtcih in osnovnih šolah, razvoj športa in kulture, zagotovitev večnamenskih prostorov, razvoj turizma v občini ter seveda za dokončanje projektov, ki so že v teku.

Skupaj si bomo prizadevali za smotrno porabo proračunskih sredstev ter pravično razdelitev le-teh.

Verjamem, da nam bo s skupnimi močmi uspelo.

Ob koncu leta vam želim veliko zdravja in medsebojnega razumevanja ter veliko uspehov v letu, ki je pred nami.

Kosi Franjo, Zg. Duplek, rojen 29. septembra 1945, strojni delovodja. Osnovno šolo sem obiskoval na Teznu. Po končani osnovni šoli sem se vpisal na Industrijsko kovinarsko šolo pri TAM-u. Leta 1967 sem se poročil in se preselil v Zg. Duplek, kjer sem z družino živel pri ženinih starših ter reševal stanovanjski problem. Imam hčerko, ki z družino prav tako živi v Zg. Dupleku. Ob delu sem se

tudi dodatno izobraževal na delovodski šoli v Mariboru. Po uspešno končani šoli sem pridobil naziv strojni delovodja in se kasneje zaposlil na delovnem mestu vodje skupine strojne obdelave.

Zaradi želje, da bi pomagal pri razvoju domačega kraja, sem se hitro vključil v družbeno življenje v kraju in nato v aktivnosti na novoustanovljeni Občini Duplek. Bil sem član sveta krajevne skupnosti Zg. Duplek, nekaj časa tudi vršilec dolžnosti predsednika sveta te krajevne skupnosti ter dva mandata podžupan občine.

V tem mandatu se bom zavzemal za izgradnjo krožišča v Zg. Dupleku ter za ostalo cestno in komunalno infrastrukturo. Prav tako se bom zavzemal za zagotovitev večnamenskih prostorov vaške skupnosti v Zg. Dupleku, kjer bi občanom omogočili prostore za različne dejavnosti.

Marko Rems, rojen 9. avgusta 1970 v Mariboru, kjer sem preživel vso svojo mladost.

Že takrat sem dodobra spoznal Duplek, kamor sem kot otrok hodil na poletne počitnice k mamini sestrični Mariji (Mari) Dvoršak. Po sorodstveni strani je bila iz Dupleka tudi moja babica Elizabeta Krajnc, ki se je poročila s Primorcem in je metaforično – v šali, a tudi

prav zares – v zakonu povezala primorsko in dupleško morinarico. Zaradi ročnih spretnosti, iznajdljivosti in umetniške žilice sem se vpisal na srednjo Lesarsko šolo Maribor in se po končanem šolanju zaposlil v danes že bivši Tovarni vozil in toplotne tehnike, kasneje pa sem se prekvalificiral v trgovski poklic in se zaposlil na Petrolu. Danes sem direktor privatne dermatološke ordinacije.

V Duplek, ki mi je bil vedno pri srcu in sem bil z njim tudi sorodstveno povezan, sem se preselil pred 17 leti, tu sem si zgradil svoj dom, si ustvaril družino in se od prvega dne vedno počutil kot Duplečan.

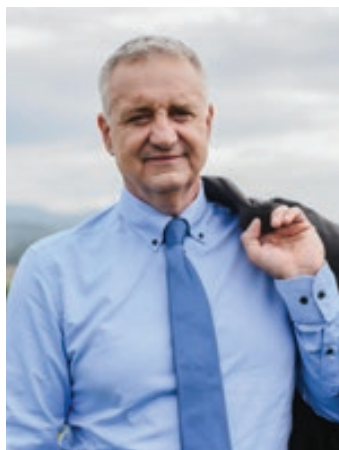
Za ljudi sem imel zmeraj socialen čut, družinska vzgoja pa mi je dala vpogled v resnico in pravico, tako da zmeraj pomagam vsem po svojih najboljših močeh. Zanimanje me je vodilo tudi v politiko, tako da sem letos v sep-

tembru postal predsednik občinskega odbora Slovenske demokratske stranke, kjer z mlado ekipo, polno elana in energije, gradimo pot za boljše življenje vseh nas.

Natalija Pečar, rojena 2. januarja 1980 v Mariboru. Diplomirala sem na Višji šoli za poslovne sekretarje. Po diplomi sem se zaposlila pri Zvezi prijateljev mladine Maribor, sedaj pa sem aktivna v političnem dogajanju, ki je moja strast že od nekdaj. Politika me zelo zanima in občudujem ženske, ki se v njo vključujejo, ter si želim, da bi jih bilo vedno več. Sem

Duplečanka in ta kraj je kraj mojih prednikov, zato si bom in si prizadevam, da bi v njem lahko vsi dostojno in srečno živeli. Sem mama dveh otrok, zato so mi družina in tradicionalne vrednote na prvem mestu. Poštenost in morala sta zame vrednoti, ki mi ju je privzgojil oče in zanju si v svojem delovanju in udejstvovanju v politiki vedno prizadevam ter ne pristajam na manj.

Stanko Grajfoner, rojen 14. septembra 1962, Sp. Duplek, vodja režijskega obrata.

Poznate me že od leta 1990, ko sem začel z delom v Krajevni skupnosti Dvorjane in kasneje tudi v Krajevni skupnosti Vurberk. Od tedaj sem neposredno vključen v to okolje in v delovanje naše občine ter sem del vašega vsakdana. Zelo rad imam naše

kraje, v veselje mi je delo z vami tudi takrat, ko si moramo pomagati in predvsem prisluhniti. Sem preprost človek, zato ste mi blizu. Sem preprosto za vas. Za vas, preproste delovne ljudi, med katerimi vrednota iskrenosti še vedno nekaj velja.

Valerija Pihler, rojena 7. novembra 1965, Sp. Duplek, samostojna podjetnica.

Kot svetnica občine Duplek se bom zavzemala, da postane občina Duplek prijazna podjetnikom, tako da se naredi že dolgo pričakovana obrtna cona in da ponudimo prostor za delovanje podjetnikov – posledica tega bo tudi zaposlovanje. Vsi kraji v

občini Duplek morajo imeti enake možnosti za razvoj.

Zavzemala se bom tudi, da se bodo v bodoče na občini Duplek zaposlovali domačini, ker imamo dovolj izobraženega kadra in na žalost ogromno mladih brezposelnih ljudi. Še naprej se bom borila tudi proti mučenju živali.

Boris Pajnikihar, Sp. Duplek, univerzitetni diplomirani organizator dela in inženir gradbeništva, sodno zaprisežen cenilec in izvedenec gradbene stroke, nepremičninski posrednik in direktor v lastnem podjetju.

Imam opravljen izpit iz zakona o upravnem postopku. Imam 36 let delovnih izkušenj, od tega 28 let v lastnem podjetju, kjer se

ukvarjam s prodajo nepremičnin, ter 8 let na Občini Maribor kot vodja tehnične službe. Sem poročen in od leta 1970 živim v Spodnjem Dupleku.

Najprej se vam iskreno zahvaljujem za vsak vaš glas, ki ste ga na volitvah namenili listi, na kateri sem kandidiral, še posebej pa se zahvaljujem tistim, ki ste mi s preferenčnimi glasovi omogočili nadaljevati delo v občinskem svetu.

Kot občinski svetnik bom aktivno in še bolj zavzeto kot do sedaj sodeloval pri kreiranju razvoja naše občine ter še podrobneje spremljal aktivnosti v tej smeri.

Zavzemal se bom za občanom prijaznejšo občino.

Podpiral bom vse pozitivne projekte in skrbel za skrbno, racionalno in transparentno porabo proračunskih sredstev z omejevanjem zadolževanja.

Ljudje smo različni, vsak s svojim pogledom na prihodnost, vendar se je treba zavedati, da si lahko boljšo prihodnost ustvarimo sami izključno s trdnim delom ter s poslušom za sogovornika ne glede na različne poglede.

Živeti v skupnosti, pomeni živeti v slogi in strpnosti, skrbeti za čisto okolje, paziti na kvaliteto sobivanja z ostalimi – tako z ljudmi kot z živalmi – ohranjati naravo zase in za zanamce ter se zavedati, da je vse minljivo. Mi sami smo samo popotniki na poti skozi naš zelo kratek čas, med drugim tudi z nalogo, da bodo naši zanamci lahko živeli v dobrem, prijaznem in predvsem zdravem okolju.

Vsem občankam in občanom želim ob tej priliki prijetne bližajoče se praznike, vse najboljše, čim več družinske sreče in razumevanja ter uspešno in zdravo leto 2019.

PRVA SEJA NOVEGA OBČINSKEGA SVETA

Občinski svet se je na svoji prvi konstitutivni seji v mandatu 2018/22 sestal 3. decembra 2018.

Prisotni so bili novoizvoljeni župan Mitja Horvat, 14 novoizvoljenih članov občinskega sveta (manjkal je Stanko Grajfoner, ki je svoj izostanek opravičil) in člani občinske volilne komisije. Sejo sveta je v skladu s poslovnikom vodila novoizvoljena svetnica Slavica Golob.

Predsednik občinske volilne komisije Oto Kac je podal poročilo o izidu volitev za občinski svet in župana. V nadaljevanju se je bila imenovana mandatna komisija za potrditev mandatov članom sveta, ki je pregledala potrdila o izvolitvi in poročilo občinske volilne komisije ter pripravila predlog odločitve glede pritožbe zoper odločitev občinske volilne komisije, ki jo je na občinski svet naslovil novoizvoljeni svetnik Boris Pajnikihar.

Občinski svet je na predlog navedene komisije potrdil vse mandate prisotnih svetnikov in s tem odločil tudi o pritožbi zoper odločitev občinske volilne komisije.

Nadalje je prav tako na podlagi poročila mandatne komisije občinski svet ugotovil, da je bil za župana občine Duplek izvoljen Mitja Horvat. Z ugotovitvijo o izvolitvi župana je na podlagi 37. a člena in na podlagi 1. odstavka 37. b člena Zakona o lokalni samoupravi Mitji Horvatu prenehal mandat člana občinskega sveta. Občinski svet je o tej ugotovitvi obvestil občinsko volilno komisijo, ki bo izvedla postopek za nadomestitev člana občinskega sveta v skladu z Zakonom o lokalnih volitvah. Na 2. redni seji občinskega sveta bodo torej svetniki potrjevali mandat nadomestnemu članu.

S tem je bil konstituiran občinski svet za naslednje štiri-letno obdobje.

V skladu z 12. členom Poslovnika občinskega sveta je občinski svet izmed svojih članov imenoval tudi petčlansko komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Sestavljajo jo predsednica Zinka Dokl in člani Boštjan Partljič, Marko Rems, Franjo Kosi ter Primož Bauman. Komisija bo v novem mandatu lahko predlagala kandidate za delovna telesa občinskega sveta in druge organe, ki jih imenuje občinski svet, obravnavala pa bo tudi druga vprašanja, ki jih bo določil občinski svet v zvezi s kadrovskimi vprašanji.

Duška Novak

VAŠKE SKUPNOSTI

V minulih dneh so se na svojih konstitutivnih sejah sestali tudi novoizvoljeni člani vseh šestih vaških skupnosti in potrdili svoje mandate ter imenovali predsednike in namestnike predsednikov.

Vaški skupnosti Zgornji Duplek bo tako v novem mandatu predsedoval Stanislav Germauc, njegov namestnik bo Dejan Breznik, vaški skupnosti Spodnji Duplek Primož Krajnc, njegov namestnik bo Mitja Tement, predsednik vaške skupnosti Dvorjane bo Blaž Blatnik, njegov namestnik Janko Pesel, vaške skupnosti Korena Boštjan Preložnik, namestnica Brigita Rojs, vaške skupnosti Vurberk Iztok Kristanič, namestnica Andrejka Skok in vaške skupnosti Zimica Boštjan Vohl, njegova namestnica Saša Ruis.

Duška Novak

VIŠJA POVPREČNINA

Dogovorjena povprečnina znaša 573,50 EUR, kar za našo občino predstavlja 127 285 EUR več sredstev v občinskem proračunu.

Občinam in predstavnikom vlade je s podpisom pisma o nameri glede določitve višine povprečnine uspelo skleniti dogovor o višini povprečnine za leto 2019. S podpisom pisma o nameri je bil prav tako sprejet dogovor, da se ustanovi posebna delovna skupina, s katero naj bi se v šestih mesecih preučile možnosti za spremembe zakonodaje, s ciljem zmanjšanja stroškov občin, ki izhajajo iz njihovih zakonsko določenih nalog.

Na drugi strani potekajo intenzivna pogajanja sindikatov javnega sektorja kot posledica odprave varčevalnih ukrepov, ki so stopile v veljavo s sprejetjem Zakona o uravnoteženju javnih financ v letu 2012. Pričakuje se usklajevanje plač javnih uslužbencev, in sicer ponujeni vladni predlog vsebuje splošne dvige plač za 1–3 plačne razrede, dvige nekaterih dodatkov ter izboljšano vrednotenje posameznih delovnih mest. Dvig plač v javnem sektorju se bo hkrati s pričakovano podražitvijo opravljenih storitev kar v kratkem času odrazil na bremenih

uporabnikov storitev ter tudi v občinskem proračunu s potrebo po zagotavljanju dodatnih sredstev za pokrivanje ekonomske cene vrtcev, za plačilo oskrbnine v institucionalnem varstvu, zagotavljanje zdravstvenih storitev, knjižnične dejavnosti, zagotavljanje plač javnih uslužbencev itd.

Višina novo določene povprečnine v letu 2019 ponovno ne bo zadoščala za kritje odhodkov za zakonsko določene naloge v prihodnje. Občine bomo tako ponovno podvržene svoji iznajdljivosti pri iskanju finančnih virov.

Mihaela Borovnik

VISOKE VODE REKE DRAVE

Vreme ne pozna državnih mej, in prav zaradi obilnih padavin v Avstriji je bil pretok reke Drave močno povečan konec letošnjega oktobra in prve dni v novembru.

Opozorila o možnem zvišanem vodostaju reke so nas dosegla že v nedeljo 28. oktobra. V ponedeljek zgodaj zjutraj pa je pretok Drave na jezu v Melju presegel 800 m³/sek. To pa za nas pomeni neprestano spremljanje situacije, obveščanje neposredno ogroženih in izvedbo preventivnih ukrepov. Aktiviran je bil OŠ CZ občine Duplek, ki je skupaj s poveljstvom Javne gasilske službe (JGS) koordiniral in vodil aktivnosti.

Operativni pripadniki PGD Dvorjane in del delavcev RO občine Duplek so pričeli s polnjenjem protipoplavnih vreč s peskom, ki so jih nato dostavili in razporedili na najbolj ogroženih mestih. V dovozni odprtini protipoplavnega zidu, ki varuje stanovanjski hiši v naselju Vurberk, pa so namestili aluminijaste panele, kot je to predvideno v dani situaciji.

V torek so bile dvajset minut pred tretjo uro zjutraj sprožene javne sirene (znak za splošno nevarnost), saj je pretok Drave na jezu v Melju presegel 1100 m³/s. V naši občini so bile sprožene sirene na Gasilskem domu Dvorjane, režijskem obratu v Spodnjem Dupleku in na vrtcu v Zgornjem Dupleku. Istočasno pa je bilo preko pozivnikov zopet izvedeno aktiviranje operativnih članov PGD Dvorjane. Prav tako je bilo uvedeno dežurstvo v skladišču CZ zaradi morebitne potrebe po vrečah in pesku.

Največji pretok reke na jezu v Melju je bil dosežen v torek ob šesti uri in dvanajst minut, in sicer 1435 m³/s.

V torek dopoldan nas je obiskal predsednik vlade Marjan Šarec, ki si je skupaj z generalnim direktorjem RUSZR Darkom Butom in sodelavci ogledal poplavljenno območje.

Obisk predsednika vlade Marjana Šarca

Foto: Natalija Jakopčec

Voda, ki je v nekaterih primerih segala do visokovodnega nasipa, je na območju južno od nasipa povzročila škodo na velikem delu kmetijskih površin od Zgornjega Dupleka do Vurberka. Škoda je bila povzročena tudi na javnih poteh in lokalnih cestah. Na poplavljenno območje je prinesla večje količine mulja, kamenja, drevja in vejevja, hkrati pa je z javnih poti odnašala kvaliteten gramozni material. Močan povratni tok reke Drave je na območju Vurberka poškodoval (iztrgal) nasip ob strugi Žitečkega potoka.

V ponedeljek popoldan in v torek čez dan je bilo na polnjenih in razmeščenih čez 400 protipoplavnih vreč s peskom. Pri tem je sodelovalo 29 operativni članov PGD Dvorjane, 4 pripadniki OŠ CZ Občine Duplek in 8 delavcev režijskega obrata Občine. Operativni člani PGD Korena v te aktivnosti neposredno niso bili vključeni, so pa bili v povečani pripravljenosti zaradi napovedanega vetroloma in ostalih morebitnih posredovanj iz naboja za zaščite in reševanja, ki so predvidena za JGS občine Duplek.

Poplavljenno območje reke Drave

Foto: Primož Drozg

Zaradi tokratne visoke vode reke Drave smo na ustrezne službe naslovili sledeča predloga: predlagali smo, da ob visokih vodah poleg informacij o pretokih iz Avstrije prejmemo tudi podatke o vsaj 12-urnih pričakovanih pretokih na jezu v Melju. Prav tako smo predlagali, da je v čim krajšem času potrebno izvesti delovni sestanek

v sestavi predstavnikov Ministrstva za okolje in prostor, Direkcije RS za vode, Ministrstva za kmetijstvo, projekta Viskovodnega nasipa VGB, Uprave RS za zaščito in reševanje ter lokalne skupnosti.

*Bojan Turčin,
poveljnik OŠ CZ Občine Duplek*

OBČINSKI PROGRAMI ZA OTROKE

Za katere programe za otroke smo v občini Duplek namenili sredstva v letu 2018.

Občina Duplek že vrsto let zagotavlja več programov, ki prispevajo k boljšemu življenju otrok v naši občini. Te programe Občina zagotavlja izven zakonsko določenih nalog in so naslednji: prispevek ob rojstvu otroka, prehrana za dojenčke, prireditve za predšolske otroke z obdaritvijo ob božiču, subvencije za letovanja osnovnošolcev in žepnine za dijake ter študente iz socialno ogroženih družin.

Že od svojega nastanka Občina Duplek zagotavlja sredstva za obdaritev otrok ob rojstvu. Prispevek ob rojstvu otroka, ki je namenjen vsem novorojenčkom s stalnim prebivališčem v občini Duplek, znaša 120,00 €. Poleg denarja starši prejmejo tudi knjigo. Včasih so to pravljice za otroke, včasih pa koristen priročnik o vzgoji ali zdravju otroka. V letu 2018 smo do konca novembra prejeli 57 vlog za izplačilo prispevka za novorojence. Prav vsi starši najbrž te vloge ne vložijo, vendar je ta številka kljub temu dober pokazatelj, koliko otrok se vsako leto rodi v naši občini. V proračunu smo za ta namen v letu 2018 zagotovili 9.000,00 €.

Vsak novorojenček do 4. meseca starosti je v občini Duplek upravičen tudi do brezplačne otroške prehrane na recept iz lekarne, če takšno hrano potrebuje. Tisti, ki to hrano zaradi bolezni potrebujejo dlje, pa jo brezplačno prejemajo do 8. meseca otrokove starosti. Za te namene smo v letu 2018 v proračunu zagotovili 11.700,00 €. V povprečju je strošek otroške prehrane na otroka 100,00 € mesečno, kar pomeni, da je bila zagotovljena brezplačna prehrana za 12 dojenčkov mesečno.

Otroško veselje in sreča sta dragocena verjetno za vsakogar izmed nas. Ko nastopi praznični čas in jih obiščeta Miklavž in Božiček, se na občinskih prireditvah zbere kar veliko otrok, kar do 300 jih lahko naštejemo. Veselijo se predstav in skromne obdaritve. Tudi otroške animacije in predstave ob občinskem prazniku so dobro obiskane. Veliko zanimivega za otroke pa se dogaja tudi na srednjeveškem Vurberku. Za te prireditve in obdaritev Občina Duplek zagotovi do 5.000,00 €, Miklavževa darila pa že nekaj let prispeva trgovina Jager.

Subvencije za letovanje osnovnošolcev v Poreču (letovanje organizira Zveza prijateljev mladine Maribor) in v Punatu (letovanje organizira RKS – OZ Maribor) so dodeljene na podlagi socialnega stanja družin upravičencev. V Punatu je letovalo s subvencijo Občine Duplek 17 otrok, za kar je Občina Duplek prispevala 1.092,00 €. V Poreču je s subvencijo Občine Duplek letovalo 38 otrok, pri čemer je bil prispevek Občine za posameznega otroka v povprečju 230,00 €. Višina prispevka je različna in odvisna od socialnega položaja družine. Skupaj je bilo za ta namen zagotovljenih skoraj 9.840,00 €.

31.500,00 € je bilo v letu 2018 namenjenih izplačilu žepnin, ki jih prejemajo dijaki in študenti iz družin z nižjimi prejemki. Od januarja do avgusta 2018 je 25,00 € mesečne žepnine prejemalo 89 dijakov in študentov iz občine Dupleku, od septembra do decembra tega leta pa ta prejemek dobiva 70 upravičencev.

Glede na celoten proračun Občine Duplek za leto 2017 predstavljajo opisani programi 1,063 odstotka proračuna.

Milena Ropoša

PRAZNIK VINA IN SV. MARTINA

Lepo vreme in prave temperature so poskrbele, da so bili letos vinarji po večini zadovoljni z letino.

V začetku poletja je kazalo, da bo letošnja trgateg pohitela kot še nikoli, saj je sonce v kombinaciji z vlago namreč povzročilo bujno rast.

Sonce nas je obsijalo tudi na praznik vina in sv. Martina. Temperature, ki so bile višje od običajnih, so nam pričarale še prav posebno vzdušje. Tako smo letošnji praznik vina v naši občini popestrili na drugačen način, kot smo

Nastop članov folklorne skupine KUD Breznar Tonček Foto: Dejan Stanko

tega bili vajeni v preteklih letih. Osrednji dogodek je bil predstavljen v prireditveni šotor na prostoru pred PGD Dvorjane, kjer smo v nedeljo opravili krst mošta.

Martinovanje smo v naših krajih začeli že v petek, 9. novembra, saj sta Prostovoljno gasilsko društvo Dvorjane in Prostovoljno gasilsko društvo Korena priredili v šotoru pri gasilskem domu v Dvorjanah praznovanje z ansamblom Modrijani. Večer z veliko vesele glasbe in zabave je – kot se za ta praznik spodobi – uspel v celoti in šte-

Krst mošta

Foto: Dejan Stanko

vilni obiskovalci so se zavrteli ali pa zgolj poslušali zelo priljubljen slovenski ansambel, kaj dobrega pojedli in popili.

Osrednje dogajanje letošnjega martinovanja je bilo v nedeljo. Vaška skupnost Dvorjane in društva iz občine Duplek so v nedeljo, 11. 11. 2018, po maši v cerkvi sv. Martina v Dvorjanah v šotoru pri gasilskem domu Dvorjane priredili praznik vina in sv. Martina. Na praznovanju, ki so ga s kulturnim programom začinili člani različnih kulturnih društev iz občine, smo krstili mošt ob

prisotnosti kletarja in vinske kraljice. Poskrbljeno pa je bilo tudi za hrano in pijačo. Za zabavo pa so vse do popoldanskih ur skrbeli člani ansambla Šaljivci.

Letošnje martinovanje je novost, ki si ga skupaj z društvi želimo organizirati tudi v prihodnje, zato že sedaj apeliramo na vsa društva, da nam z idejami in predlogi stopijo naproti, saj si želimo, da bi prireditve iz leta v leto privabila večje število obiskovalcev iz občine in prav tako tiste, ki živijo izven meja naše občine.

Dejan Stanko

PRAZNIK SV. MARTINA V DVORJANAH

Martinova nedelja je bila 11. novembra 2018. Člani vaške skupnosti Dvorjane smo organizirali tradicionalen dogodek, ki se je letos odvil pred gasilskim domom v Dvorjanah po drugi sveti maši. Letos smo aktivno vključili lokalne vinarje, ki so vino sami ponujali na prireditvi. Dobrote, kot so vino, mošt, kruh, klobase, zaseka, jajca, narezki, rogljički in pecivo, so prispevali krajanje Dvorjan in okoliških krajev, ki se jim ob tej priložnosti iskreno zahvaljujemo. Zahvaljujemo se tudi Kulturnemu društvu Lukasovi frajtonarji, Dvorjanskim muzikantom, Kulturno umetniškemu društvu Tonček Brezner, Moškemu pevskemu zboru KUD Franc Preložnik Dvorjane in še mnogim drugim za popestritev dogajanja ter vsem ostalim za pomoč pri izvedbi dogodka. Veselilo nas je, da se je dogodka udeležilo veliko ljudi, in vas pričakujemo tudi naslednje leto.

Člani vaške skupnosti Dvorjane

DRUGA OBLETNICA DANICE

Medgeneracijski center DANica Duplek vedno v pogonu.

V vašem/našem medgeneracijskem centru, kjer smo letos praznovali drugo obletnico, je vedno živahno. Na praznovanju vas je bilo veliko takih, s katerimi dobro sodelujemo, in takih, ki dnevni medgeneracijski center radi obiskujete. Pridružili so se nam tudi župan Mitja Horvat, ravnatelj šole Đano Novak ter tudi nosilka projekta VGC Štajerska Polona Lah. Marko Slavič, direktor doma Danice Vogrinec, se nam je javil preko Skypa iz Prage, kjer je dom prejel nagrado za najboljši dom v Evropi. Tako so nas pozdravili in nam za izredno delovanje čestitali tudi iz drugih evropskih držav ter celo iz Avstralije. Druženje smo popestrili z veselim petjem in dobrim pecivom, ki so ga spekle uporabnice centra, pa tudi brez nepogrešljive torte Jožice Vake ne bi šlo.

Jesen je bila prekrasna ne samo glede vremena, temveč tudi glede aktivnosti v centru. Člani Društva upokojencev Vurberk so nas ponovno povabili na trganje koruze, ki se mu res vedno radi pridružimo. Med njimi smo preživeli čudovit sončen dan, poln smeha in veselja. Pridružili so se nam tudi direktor, Polona ter sodelavke iz VGC Štajerska, ki so pripeljali golaž in se nam pridružili pri aktivnosti.

Oldtimerji Duplek so nas povabili v svoj prečudovit prostor, kjer smo si skupaj pripravili kostanjev piknik. Stanko Kurnik je prispeval mošt, nabrali smo kostanje in spekli pecivo. Pevke iz MGC-ja in upokojenci iz Vurberka so

Pobiranje koruze

Foto: Manuela Strmšek

nam s svojim petjem in igranjem na harmoniko popestrili prireditev. Pridružila sta se nam tudi župan Mitja Horvat in Darja Rojko.

Na kostanjevem pikniku nas je obiskal župan Foto: Manuela Strmšek

Kostanjev piknik

Foto: Manuela Strmšek

Sicer pa smo jeseni zraven vseh rednih aktivnosti – telovadbe, ki poteka vsak ponedeljek in četrtek, ročnih del, kartanja, meditacij in slikanja, raznih predavanj, spretnih prstkov, nemščine in angleščine, telovadbe za možgane, glasbenih uric, računalništva, kave z županom, plesa in kuhanja – začeli tudi s šahovskim krožkom za otroke. Vedno znova pa organiziramo še kakšno dodatno aktivnost. Tai-chi, šivanje predpasnikov iz moških srajc, izdelovanje sveč iz čebeljega voska, literarne popoldneve ... Tako je pri nas vedno razgibano in veselo. Včasih se nam pridruži kak nov uporabnik – in veseli smo prav vsakega. Urnik dejavnosti lahko najdete na spletni strani MGC Duplek Danica na Facebooku ali pa na centru v Domu kulture Dvorjane, pri mesariji Blatnik in gasilcih. Delamo od ponedeljka do petka od 7h do 15h. Lahko pa nas tudi pokličete na telefonsko številko 031 759 780 ali pa nam pišete na e-mail danica.duplek@gmail.com.

Za konec bi vam rada zaželela vse dobro v letu, ki prihaja, ljubezni in topline, miru in obilja, bodite zdravi in hodite pod srečno zvezdo. Pa srečno!

Manuela Strmšek

Šah

Foto: Manuela Strmšek

Pobiranje koruze

Foto: Manuela Strmšek

„DVORJANSKI MUZIKANTI“
 Kulturnega društva Duplek
 s številnimi gosti
PRIJAZNO VABIJO
 na
KONCERT,
 ki bo v nedeljo,
 23.12.2018, ob 17. uri
 v kulturnem domu Dvorjane

VSTOPNINE NI!

V CIGLENAH SO SE ZNOVA ZBRALI SOSEDJE

V Majeričevi grabi v Ciglencah smo se 6. oktobra 2018 že sedmo leto zapored zbrali sosedi na tradicionalnem pikniku.

Letošnja udeležba je bila številčno rekordna, naša družba se širi, naša poznanstva in prijateljstva se krepijo. Druženje različnih generacij ima poseben čar. Starejši obujajo spomine, mladi razpravljajo o družinah, službi in drugih interesih, otroci se igrajo in pečejo penice.

Ribolov, streljanje z zračno puško in rusko kegljanje so discipline, v katerih se vsako leto pomerijo vsi, ki so željni zabave in tekmovalnosti. Izkušnje iz prejšnjih let še kako prav pridejo. Prav tako pa pridejo prav tudi izkušnje v beer pongu, za katerega pa ne podeljujemo medalj, saj se pari redko obdržijo do konca v sestavi, ki je določena na začetku. Nekateri prej omagajo.

Silva Javornik, Stanko Krajnc in Albin Tepeh vedno znova več kot odlično beležijo rezultate in skrbijo za brezhiben potek ter pripravo vseh tekmovalnih disciplin.

Pokal, ki smo ga podelili letos, se je imenoval "ZLATA TAČIKA", saj je bil lanskoletni zmagovalac Albin Krajnc. V skupnem seštevku vseh treh disciplin pa je tokrat zmago slavil Milan Tepeh. Pokal, ki ga bomo podelili naslednje leto, bo tako nosil ime po Milanu – "ZLATI MINEK".

Letos smo še posebej izpostavili najstarejši udeleženi par, Roziko in Slavka Mulca, medtem ko smo lani posebno pozornost namenili najstarejšemu udeležencu piknika, Francu Mulcu.

Zahvala in pohvala gospodinjam, ki pripravijo dobrote, hvala Nanteku za nabrane kostanje, hvala Albinu Krajncu za soorganizacijo. Skupaj s Tinetom Majeričem je namreč največji krivec, da smo s srečanji sploh začeli in da se tudi tradicionalno ponavljajo.

Letošnjega druženja se je na povabilo organizatorja na kratko udeležil tudi župan občine Duplek, Mitja Horvat. Izrazil je navdušenje nad našim sosedskim piknikom in nas spodbudil k njegovemu prirejanju tudi v prihodnjih letih.

Maja Majerič

Foto: Marko Majerič

FESTIVAL JURKA, ŠMARNICA, KLINTON ZA LETNIK 2017

Pri Trepovih v Sp. Dupleku podelitev priznanj za fermentirane alkoholne pijače iz mešanega grozdja in jurke.

Po dobrem odzivu pridelovalcev starih mešanih sort grozdja, ki so decembra 2017 v dnevnem baru Geza se Zeza, Geza Farkaš s. p., po priznanju samorodnic – aromatiziranih fermentiranih pijač iz jurke, šmarnice in klinton (tudi kvintona) – skoraj zgodovinsko, prvič organizirali ocenjevanje do nedavno prepovedanih pijač v Beltincih, so letos priredili prvi vseslovenski festival, poimenovan Festival jurka, šmarnica, klinton za letnik 2017. Strokovna komisija v sestavi Katarine Puhan iz Bogojine in Doriana Gjerkeša iz Fikšincev je med več kot tristo vzorci po posebni metodi izbrala 41 najboljših vzorcev jurke, šmarnice, klinton in izabele ter pridelovalcem podelila priznanja.

Največ priznanj so poželi pridelovalci samorodnic iz Prekmurja, Štajerske in Hrvaške. Med prejemniki zlatih priznanj pa so bili tudi trije ljubitelji starih sort iz občine Duplek – Jože Trep iz Sp. Dupleka, Viljem Krepek iz Dvorjan in Karl Lamprecht z Vurberka. O začetkih uveljavljanja samorodnic in letošnjem festivalu smo lahko prebrali med drugim na spletnem portalu Pomurec, v Slovenskih novicah, povzetek tega članka pa je bil objavljen tudi v Štajercu 22. novembra 2018!

Slavnostna podelitev za ljubitelje starih sort iz občine Duplek je potekala na domačiji Trepovih – na naslovu Nova ulica 16 v Spodnjem Dupleku – kjer je priznanja podelil Geza Farkaš osebno, njemu pa gredo tudi vse zasluge za to, da so stare sorte spet spoštovane in se uspešno uveljavljajo! Zase sam rad reče, da je »moralni zmagovalec« v prizadevanjih za uveljavljanje starih sort. Slavnostno podelitev je opravil z veseljem, saj rad prihaja med stare prijatelje – k Mariji in Jožetu Trepu ter Majdi in Alojzu Toplaku (ansambel Fantje izpod Vurberka), s katerimi sodeluje tudi na glasbenem področju.

Udeleženci podelitve zlatih priznanj za fermentirane alkoholne pijače iz mešanega grozdja in jurke
Foto: Franc Fras

Prejemnika priznanj:

Gostitelj srečanja Jože Trep (levo), Geza Farkaš in Karl Lamprecht (desno)
Foto: Franc Fras

V nadaljevanju je inovativni podjetnik (sicer pevec in humorist) Geza Farkaš – Geza še povedal, da v prizadevanjih za stare sorte dajejo glavni pomen kakovosti in ne količina. Prvi vseslovenski festival pijač iz samorodnic je dobro uspel, množični obisk in odzivi javnosti to potrjujejo. S pomočjo društva ljubiteljev samorodnic, ki združuje »brajdaše«, pa se zanimanje širi in intenzivira. Stare sorte, ki se pri nas negujejo, so šmarnica, otela, klinton, bakuš, gemaj, izabela, jurka ... Omenil pa je tudi dober zgled iz sosednje Avstrije (Burgenland), kjer gojijo stare domače sorte in ohranjajo svojo regionalno kulturo.

Ob domačem jabolčniku so bile šmarnica in druge stare sorte nekoč najpogostejša pijača na slovenskih kmetijah, ker je bilo manj sortnih in mešanih belih ali rdečih vin. Pozneje se je stanje spremenilo, šmarnico so zaradi vsebnosti metilnega alkohola, ki bi naj povzročal slepoto in duševne motnje, prepovedali. Sedaj je šmarnica ponovno priznana, a ne kot vino, temveč kot aromatizirana fermentirana alkoholna pijača, pot pa si utira tudi do gostilniških pultov. Glavna značilnost šmarnice je visoka odpornost proti boleznim in pozebi, je pa tudi zelo aromatična pijača. Jagode se rade osipajo, pri predelavi

pa se priporoča specljanje – ločitev jagod od pecljev. Šmarnica ne potrebuje škropljenja, zato je mnenje o škodljivosti za zdravje pri uživanju v zmernih količinah prepuščeno potrošniku samemu. Pa na zdravje z letnikom 2017!

Franc Fras

POVEST O CIGLENCAH IN POSLEDNJEM CIGLENŠKEM OPEKARJU

Zakonca Trep sta leta 1890 v Koreni in Ciglencah kupila posestvo od Marije in Jožefa Šalamuna iz Zgornjih Veličan.

»Prišli smo v sveto hišo božjo k imenitnemu inu svetemu opravilu stopiti pred Boga posvečen altar, poročiti zaročena ženina Mathiasa Trep ino nevesto Margaretho Leopold, ju zvezat v zakramenti svetiga zakona, kateriga razvezati noben človek zamogel ne bo /.../. Velike ino imenitne so tudi dolžnosti, ktire si naložita, kadar v svet zakon stopita. O, zapišita si jih danes globoko v svoje srce in vsaki dan svojega življenja na tenko jih dopolnujta. Zatorej ženin Mathias! Zogibaj se od daleč zapelive ženske ino ne hodi na njeni prag, da ne boš zadnič zdihoval, kedar bo tvoje telo ino premoženje zapravljeno. Sladnost kaple od žnabl (ustnic) ptujske ženske, zadnič pa prihaja grenkej ko pelin, ostrejši ko zbrušn nož. Odvrni svoj obraz od nališpane žene ino ne zijaj po ptujski lepoti! Hiši je potreba modrega gospodarja ino to bodi svoji hiši ženin ti! Hrami bojo po pameti z vsakoterim ino lepim blagom napoljeni ino kjer se veliko dela, je vsiga dovolj. Gospodar se mora varvati pijančovanja, igre ino postopanja; te so pohištva narhuji sovražniki! Nečistnike bode Bog štrafal!«

S temi besedami je župnik v cerkvi Sv. Marjete v Pesnici 24. julija 1876 poročil enaindvajsetletnega Mathiasa Trep s štiriindvajsetletno gospodično Margaretho Leopold. Slovesno izjavo privoljenja v zakon sta zaročenca oddala pred dvema 'svedokoma' – Johannom Bauerjem in Johannom Pavoletzem. Po zaprisegi zaročencev in po izpovedi zapriseženih svedokov je bilo gotovo, da zaročencema ni nasprotoval noben zakonski zadržek. Cerkev pač za čistost in dostojnost zakona skrbeti hoče! Iz izpovedb zapriseženih svedokov, ki jih je zaslišal župnik, je bil ženin Mathias ob poroki še samec in polnopraven. Bil je zakonsko spočet sin rimskokatoliških staršev, že pokojnega opekarskega mojstra Johanna Trep in še živeče Francisce, rojene Knuplež. Z obojestranskim priznanjem in ker nihče ni trdil drugače, je bilo tudi skazano, da sta bila oba zaročenca rimskokatoliške vere. Na poroki je bila prisotna tudi nevestina mati Theresia Leopold, ki je dala dovoljenje, da njena nezakonska hči vstopi v zakonski stan. Oba zaročenca sta s slovesno prisego izjavila svojo prosto in določno voljo, da se vzameta v zakon!

Mathias je bil ob poroki opekarski mojster, Margaretha pa hči viničarske matere Theresie. Ob rojstvu je bil Mathias nezakonski sin. Oče Johann se je poročil pri svojih zrelih štiridesetih letih – 2. februarja 1857 – z očetovo poroko pa je dveletni Mathias postal pozakonjen ter ta pravi zakonski sin! »Nardražej blago so pač tisti otroci, ki jih Bog zakonskim izroči!«

Kruh si je služil z opeko

Mathias si je služil kruh z opeko – tako kot njegov oče Johann in pred njim njegov ded. Italijani in Furlani so pač bili ta pravi opekarski mojstri in njihov dober glas je segel v deveto vas. Ded Johann iz kraja Sedilis v Vidmu je bil po poklicu pisar in opekar. Imel je kar dva častivredna obrtniška poklica, ki sta ga uvrščala med meščanstvo! Oče Johann pa je vzel pot pod noge in šel iskat srečo na drugi konec Avstrijskega cesarstva v Sv. Marjeto v Pesnici. In če spoštovani bralec misli, da so se vezi med različnimi narodi na naših tleh začele tkati šele v Evropski uniji, se strašansko moti. Posamezniki različnih narodnosti so po vsem ozemlju znotraj skupne domovine Avstrijskega cesarstva in kasneje Avstro-Ogrske za delo in bivanje nove kraje prosto izbirali. Kjer so pač lahko bolje opravljali svoje poklice. Tako je tudi Mathiasovega očeta pot zanesla v Pesnico. Postal je najemnik stanovanja na Močni 8, kjer je bilo za izdelavo opeke vode in ilovice v izobilju. In tam se je rodil in prebival tudi Mathias, vse dokler svoji ženi Margarethi ni naznanil, da želi imeti svojo opekarno!

Ciglenški opekarni

V Koreni in Ciglencah sta zakonca Trep leta Gospodovega 1890 kupila posestvo od Marije in Jožefa Šalamuna iz Zgornjih Veliča.¹ Na posestvu je bilo vode in ilovice na pretek. Kot nalašč za družinsko opekarno! Navsezadnje so Ciglence slovele po tem, da so nekoč že pred Trepovim prihodom tod izdelovali „cigl“. Od tod naj bi naselje dobilo ime Ciglence. Na grajskem zemljišču je v davnih časih obratovala grajska opekarna, financiralo pa jo je vurberško gospostvo. Tudi ti mojstri so prišli iz Italije. Domačini so jih klicali Lenderi, pisali so se Lendero. Proizvodnja je bila za tiste čase velikanska!²

1 Danes je to posestvo, ki meji na vas Ciglence na naslovu Sp. Korena 22 in je v lasti družine Grušovnik Podgorelec, prej Tepeh.

2 Iz opeke grajskih opekarev je zgrajena Pihlarjeva domačija. Gospodarsko poslopje še danes ponosno stoji. Zgrajeno je bilo leta 1830.

Kdaj se je poimenovanje naselja Ciglence prvič pojavilo, spoštovanemu bralcu ne vem točno povedati,³ je pa župnik iz Sv. Martina pri Vurberku skrbno zapisoval v svoj register činža vsako kravo, ki jo je dal v najem leta Gospodovega 1784: »Jožef Krajnc iz Ciglenc (Zieglenzen) je dolžan 30 krajcarjev na leto za kravo! Pa tudi Tomaž Partlič in pa Mathias Jarbenc, oba iz Ciglenc, prav tako dolgujeta vsak po 30 krajcarjev za kravo!«

Pač »večna živina«!

Skrben pa je bil tudi grajski pisar na vurberški graščini, ki je leta 1677 zapisal: »Davek na pobrani želod za svinje mora plačati tudi podložnik Bastl iz Sv. Petra v Ciglencah!«

Ni mogoče z veliko zanesljivostjo trditi, kdaj so prvič v Ciglencah začeli izdelovati cigl. Povsem gotovo pa je, kdo je bil poslednji ciglenški opekar ...

Nekatere grde razvade in »ciglence«

Zjutraj se je Mathias Trep najprej odpravil v vaško krčmo v Ciglencah.⁴ Krčma je bila mala in s slamo krita kočura. V krčmi so postregli s šnopsom in pa sveže pečenim kruhom. Trep se je s svojimi pivskimi tovariši navadil na lep, dober pekovski kruh: »Le kaj bomo vsaki dan jedli takšen kruh, kakor ga jedo pravi kmetje.«

Črnega kruha, ki ga pečejo kmetje, pač niso marali. Zato so si v krčmi kupili belega! Po belem kruhu in dobrem domačem šnopsu pa je bil čas za ciglenco!

Na Trepovi domačiji se je kot nalašč nahajalo vse potrebno za izdelavo opeke. Glina, ilovica in pa primerna ravnina, kamor so opeko tudi odlagali.

Izdelavo opeke je vodil izkušeni ciglenčar, sam Matija Trep. Neka dva dni-narja, ki sta prihajala na občasno delo k Trepu, sta nakopala dovolj zemlje. Napočil je čas, da se je v delo vključila še ostala Trepova družina: »Nanta, Teza, Konrad, Hana, Alojzija, cajt je, da zmejsite blato!« je ukazal Trep. Rokave je zavihala tudi Trepova žena Margareta.

Ko je bila taka glina pripravljena, so z modeli izdelali opeko. Napravili so ciglenco. Tam se je cigel pekel tudi po več dni. Kakor hitro so ciglenco napravili, že so imeli opraviti z novimi kupci, med njimi so bili tudi kaki imenitneži in pa obrtniki. Navsezadnje je bila iz Trepovega cigla sezidana tudi Kostajnskova trgovina.

A je bil poslednji ciglenški opekar tudi strasten kvartopirec. Ob večerih si je krajšal čas v gostilni Šabeder⁵ v Gornji Koreni, kjer so radi točili vino vaškim kvartopircem.

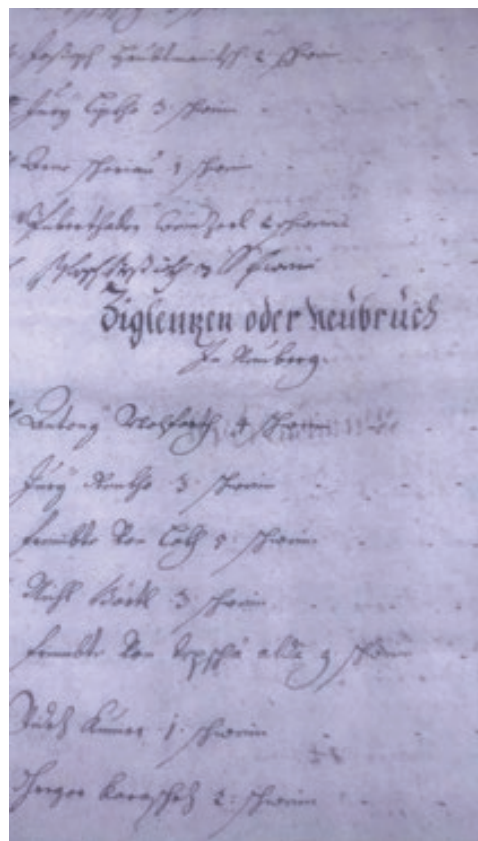
V družbi kvartopircev

V gostilni Šabeder je bilo kar nekaj takih kvartopircev, ki so radi veseljačili in razmišljali, kako bi obrali kakega siromaka. Za gotovino, konja in še kakšno njivo. Pa kako je kakemu takemu kvartopircu že ob sami misli srce začelo razbijati!

Gostilniška soba, kar dobro opremljena, s kako čedno deklino je bila kot nalašč za veseljačenje. Ob večerih je v gostilni kartal tudi Matija. Ampak kartanje je bila njegova hiba, ne vrlina. Tudi pretiravanje škodi. Zavedal se je, da ga zadržuje sram pred njo, pred Margareto. Molil je k Bogu, da bi ga rešil pred pogubo, da se ne bi pogreznil v popolno razuzdanost, toda prišel je čas, ko ga je prevzela strast, in zdelo se mu je, da zmaga ...

Leta 1913 mu je umrla Margareta. Ko je izgubil svojo življenjsko družico, se je še pogostejše pentljal s kvartopirsko družino. Doma mu je bilo strahotno dolgčas. Njegova družina pa ni bila vedno kaj prida in tvegala je, da ga bo ogoljufala. Tako je bilo tudi tistega usodnega večera.

»No, gospodje, a ne bi odigrali kake partije? Prinesi karte,« se je zadrhl gostilničar. Začele so se stave, same finte, triki in varke. Eden od kvartopircev, domačin, brezhibno oblečen človek v dolgi črni suknji, je goljufal tako spretno kot noben drug kvartopirec. Pač, nagnjen je bil k sleparjenju, da bi še največjega kvartopirca pošteno obral. Kakemu neizkušenemu pa bi sploh trda predla. Bog ne daj, da bi soigralec postal malo manj zbran. Takrat je ta vaški goljuf s svojimi kompanjoni delal z njim, kar je hotel. Še srajco bi mu slekel! Na tega vaškega sleparja je naletel tudi Matija. Z raznimi triki so mu preusmerili pozornost in zamenjevali karte. Naročali so vino, karte pa so postajale še bolj mikavne. Ubogi Trep niti slučajno ni slutil, da bi ga radi obrali. Bil je uglajen možakar, vedno s kravato in v obleko napravljen. Vaški pretepi so mu bili popolnoma tuji. Začel je izgubljati. Gotovine več ni imel. Intabuliral je, zastavil svojo opekarnico s hišo.

Arhiv v Gradcu

3 Prva omemba naselja Ciglence sega najbrž v 17. stoletje, v srednjeveških spisih pa se ime še ne pojavlja.

4 Danes je nepremičnina v lasti družine Muršec, na naslovu Ciglence 9.

5 Gostilna je kasneje prešla v last Medvedovih, po drugi svetovni vojni pa je bila tam zadruga.

»Zdaj se pa podpiši še tule in tule,« ga je nagovarjal gostilničar. Malo so še veseljačili, padel je zadnji trik in Trep je tistega usodnega večera 31. prosinca leta Gospodovega 1913 ne v urah, temveč v nekaj minutah zapravlil svoje premoženje. Za ceno odrekanja, zdravja in garanja cele družine v opekarni! Na posest sta se intabulirala Ivan in Franc Šabeder. Le kje še zaslužiš tako hitro kot pri kartah?!

Grabila ga je groza, kesal se je, ker je podlegel skušnjavi, toda zadnjega koraka še ni naredil. S svojo opekarnico je kar dobro služil. Komaj so opeko naredili, že so jo interesenti iz domače in sosednjih vasi pokupili! Vendar so bili kvartopirski dolgovi previsoki, zato je bil primoran za finančno pomoč zaprositi kakega vaškega bogatina. Le tako bi lahko rešil zastavljeno nepremičnino!

Po posojilo k vaškemu bogatinu Šantlu

Koleslje je zacvililo, ko je za mašo napravljen pred cerkvijo Sv. Martina izstopil v spremstvu hlapca eden največjih okoliških bogatinov – veleposestnik Šantl iz Žitečke vasi. Tudi gostilničar Partlič in posestnik Škofič sta s svojimi udobnimi odprtimi vozovi – koleslji in dobro napravljena prehitevala farane, ki so pešali k maši.

»Šantl, z vami moram govoriti,« je za pomoč Matija zaprosil kar Šantla, saj je Partlič v vasi veljal za velikega skopuha. Veliko se je dogajalo v Partličevi gostilni Pri splavarju – in tudi pred njo. Pred gostilno so se zbirale množice, ko so na veseličnem prostoru svirale godbe. V gostilno so pa radi zahajali flosarji, ki so spuščali les po Dravi do Donave in vse do Črnega morja. V prostorih gostilne je imel vaški bogatin Partlič svojo »ječo«, v katero je do streznitve rad spravil razgrete flosarje, ki so pregloboko pogledali v kozarec.

Na pragu prve svetovne vojne

Pretrajljivi dogodki so se po umoru prestolonaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda in njegove blage soproge kneginje Zofije 28. junija 1914 v Sarajevu bliskovito širili po celi domovini Avstriji. Skoraj vsa Evropa je že bila v bojnem ognju. Eno leto krvavih bojev, kakršnih človeštvo še ni videlo. Ni bilo malo takih, ki so menili, da se je z vojno krepila zavest o pripadnosti eni veliki avstrijski domovini, narodnostni boji pa so vsaj po večini prenehali; vse za slavo velike Avstrije! Tako se je pričelo odkrito sovraštvo med Avstro-Ogrsko monarhijo in Kraljevino Srbijo. Sledil je zelo hiter zaplet s petimi državami, ki se je razširil še na Kraljevino Italijo. Ta naj bi po mnenju marsikoga hinavsko in po roparsko napadla domovino Avstrijo!

Tudi tukajšnje prebivalstvo je nasedalo najrazličnejšim sumničenjem o raznih kolaborantih domačinov s sovražniki Italijani! Uvedena je bila splošna mobilizacija. Bojno gromenje je doseglo tudi Ciglence in sosednje kraje. V vojsko sta bila vpoklicana tudi Trepova sinova Matija in Ferdinand. Naši junaki so usodnega dne, ko je pridrdral mimo vlak in se v Mariboru na kolodvoru ustavil z velikim hruščem, brez oklevanja skočili urno v voz, se usedli v kot k oknu in se čez Budimpešto odpravili na fronto v Galicijo. Na fronto, kjer so si vojaki iz obeh vojsk gledali iz oči v oči in v bojnem jarku skupaj pokadili kako cigareto. Pa tudi kako nogometno tekmo so naši vojaki odigrali kar s sovražnikom. Na povelje pa so morali po sovražniku tudi udariti!

Opekarna je z odhodom sinov v vojsko izgubila dvoje krepkih mož. Je pa kljub temu in kljub Trepovim dolgovom še vedno obratovala. K sreči je ni doletelo nič takega kot Derwuschekovo opekarno v Mariboru. Tja so že na začetku vojne naselili okoli 100 ruskih ujetnikov. No, ljudstvo je ujetnike dobro sprejelo, saj je bilo navdušeno nad njihovo marljivostjo in pobožnostjo. Na vurberško graščino pa so dan za dnem prihajali novi gališki begunci. Svojčas naj bi jih bilo kar 140. Nekaj jih je medtem pomrlo, kaki izstradani starci so bili primorani beračiti, tisti z več sreče pa so se naselili tudi pri dobrih ljudeh!

V župniji Sv. Barbara pri Vurberku so se odzvali svoji dolžnosti in vojnemu klicu prav vsi vpoklicani povsem prostovoljno, brez izjeme. Isto tako v župniji Sv. Martin pri Vurberku. Vojno napoved in razglasitev delne mobilizacije je ljudstvo z navdušenjem sprejelo, saj je bilo prepričano, da bosta Avstrija in Nemčija z lahkoto obračunali s sovražnikom. Ob začetku vojne je bilo ob splošni mobilizaciji v Gornji Koreni, Žikarcu in Jablancih vpoklicanih 86 mož. Kar kmalu pa je postala sovražnikova premoč jasna, tako so vpoklicali tudi starejše in veliko mlajše letnike. V letu 1915 je bilo vpoklicanih že 200 mož. Iz nekaterih hiš sta bila vpoklicana oče in sin. Bratje Čučko, štirje bratje Štandekar, štirje bratje Krepek, štirje bratje Grahornik, trije bratje Bezjak, trije bratje Krajnc ... že skoraj pri vsaki drugi hiši. Prihajale so prve številke o mrtvih – najprej jih je bilo 10, ujetih je bilo 9, ki so se nahajali nekje v Srbiji ali pa Rusiji, živi ali mrtvi, bogsigavedi. Nekateri so bili pogrešani, od njih ni bilo nobenega glasu že pol leta. Vsak dan pa je na trume otročičev prihajalo spraševati po pismih svojih svojcev. Splošni mobilizaciji se niso izognili niti v Ciglencah in drugih naseljih župnije Sv. Martin pri Vurberku. V začetku leta 1915 je bilo vpoklicanih 225 mož. Dnevno so prihajala obvestila o pogrešanih ali ranjenih: 21 ranjenih, 10 mrtvih, 8 ujetih, 15 pogrešanih. In ko ima hudič mlade, jih ima veliko.

Med pogrešanimi sta bila tudi Matijina sinova – Matija mlajši in Ferdinand. Izginila naj bi v Galiciji,⁶ kjer so se odvijali peklenski boji. Kaj se je zgodilo z njima, bogsigavedi. Ali ju je sovražnik ujel ali pa sta se celo sama predala. Ponekod so prehajali celi bataljoni k sovražniku. Zadnji glas o obeh sinovih je prišel v ciglenško vas nekaj mesecev po izginotju v Galiciji. Sinova sta bila v nekem kraju ob Volgi. Imenoval se je Černij Jar v guberniji Astrahan.

Strasti, nečistosti in druge nečednosti

V vojnem času se je poživila vera v Boga, pomnožile pa so se tudi nekatere strasti, nečistosti in nezmernosti v pijači pri mladini, ko očetov ni bilo doma. Seveda so tudi naborniki iskali svojo uteho v pijači. Kmalu pa niso bili več navdu-

6 Galicija je obsegala današnje ozemlje Poljske in Ukrajine.

šeni vojaki, temveč pijana tolpa, ki je razgrajala v krčmah. Glede na to, da je bilo na Štajerskem nastanjenih mnogo vojakov različnih narodnosti – Nemcev, Slovencev, Italijanov – zelo različnega obnašanja, se je v očeh marsikaterega župnika nemoralno in pohujšljivo življenje zelo širilo. V vseh hišah sosednje župnije, v Kamnici, naj bi se pritoževali, da jim je bil pokraden ves kurji zarod, ki so ga pridno gojile družine.

Pomnožile pa so se tudi druge nečednosti. Bog vari, da bi vpoklicanemu kdo kaj hudega očital. Toda pred pogubo bi morale biti rešene vsaj deklina! Vpoklicanec v vojsko pošlje kaki deklini par grdih, nesramnih razglednic z lepimi pozdravi in dekle ima pač usmiljenje ter piše nazaj. Nasploh so se na deželi Štajerski že pred vojno godile razne nečednosti. Vsaka poštena deklina bi do poroke morala spati s svojo materjo in fanta, ki bi prišel ponoči k oknu, takoj spoditi. So pa deklina rade šle v krčmo plesat že takoj po večernicah, potem pa so pozno v noč prišle grozno »zmučkane« domov.

Veliko nevarnost so predstavljale tudi kake lahkožive deklina tam gori v tistih krajih, kjer je bil vojak na fronti. Iz fronte so prihajala sporočila o zelo žalostnih pregrehah. Zgodilo se je tudi marsikatero zakonolomstvo!

»Naše ljudstvo bi moralo biti varno pred ženskami, ki posebno mlajšim jemljejo čast junakov, uničujejo njih npravne sile, pri mnogih pa so povod zakonske nezvestobe. Nikakor ni dovolj, da so naši mladeniči šli v boj z ostrino in mečem in s čisto vestjo, tako bi morali priti tudi nazaj!« se je slišal župnikov glas v deveto vas.

V nekoliko bolj pomirljivem tonu pa je zadevo videl župnik v cerkvi Sv. Barbare: »A kakor je žalostno, da so na pol prazne moške cerkvene klopi, tako je na drugi strani veselo, da so prazne tudi krčme.«

Vojska pa je pustila tudi druge slabe vplive. Šolo v župniji Sv. Barbara so od 92 vpisanih učencev obiskovali le še dva ali trije. Nekdo je pač moral delati doma na kmetijah. In v časnikih je bilo celo objavljeno, da se smejo otroci zaradi dela doma obdržati. Toda nekatere družine so si celo za srečo štejele, da imajo koga izmed svojcev pri vojaki in s tem pravico do izdatne denarne podpore. Pa tudi splošna draginja je povzročila velik dvig cen kmetijskih pridelkov!

»Hvala večnemu Bogu,« je izjavila marsikatera ciglenška kmetica.

Trepova sinova sta bila še vedno pogrešana. Vaški bogatin Šantl je dal Trepu 11. maja 1915 posojilo. Toda prepozno! Zastavljeno nepremičnino, kjer je Trep delal opeko, je 10. maja 1915 kupil kiparski mojster, samouk Pehan!

Opekarna še obratuje

Trep je izgubil posestvo in svojo opekarno, ni pa izgubil volje delati opeko! Opekarsko obrt je še nekaj let nadaljeval na sosednjem zemljišču v Ciglencah, ki je v lasti Rojkov.⁷ V veliko pomoč mu je bil njegov vnuk Rudolf Mulec, vse dokler se nekega dne ni odločil zapustiti Ciglenca. Do smrti je živel v Avstriji pri svoji hčerki Hani. Morda o našem poslednjem opekarskem mojstru priča vsaj še nagrobni spomenik ...

doc. dr. Breda Mulec

UPORABLJENA LITERATURA IN VIRI

Arhivsko gradivo Nadškofijskega arhiva v Mariboru:

Urbarji župnije Sv. Peter pri Mariboru;

Register župnije Sv. Martin pri Vurberku o večni živini 1776–1782;

Rodoslovni arhivi;

Pastoralno konferenčno vprašanje za leto 1915;

Arhivsko gradivo Pokrajinskega arhiva v Mariboru;

Arhivsko gradivo Deželne arhiva v Gradcu:

Register žirine gospostva Vurberk 1677;

Register žirine gospostva Vurberk 1701;

Zgodovinski izpiski Okrajnega sodišča Maribor;

Popisi duš, hrani Cerkev Sv. Martina pri Vurberku;

Anton Martin Slomšek: liturgični priročnik,

Celjska Mohorjeva družba, 2011;

Po pripovedovanju mojega pokojnega deda Rudolfa Mulca;

Po pripovedovanju mojega prastrica Franca Mulca;

Po pripovedovanju mojega prastrica in pratete Slavka in Rozike Mulec;

Po pripovedovanju maminega strica Slavka Pihlerja.

Palčki na Vurberku

Foto: Francka Nipič

⁷ Kjer je bila krčma, danes prebiva družina Beber. V tej hiši je pred tem živel Miha Koser, vaški žnidar.

ZIMSKA SLUŽBA 2018/19

V občini Duplek vzdržujemo skupno 124,6 km cest, od tega 42,86 km lokalnih cest, zbirno mestno cesto v dolžini 0,41 km in 81,33 km javnih poti.

Zimska služba obsega sklop dejavnosti in opravil, ki so potrebna za omogočanje ustrezne prevoznosti cest in zagotavljanje prometne varnosti v zimskih razmerah. Te nastopijo takrat, ko je zaradi zimskih pojavov (snega, poledice in drugega) lahko ogroženo normalno odvijanje prometa.

Izvajanje zimske službe na občinskih cestah je v času zimske sezone v občini Duplek razdeljeno na šest sklopov, na katerih delujejo naslednji izvajalci, izbrani v skladu z Zakonom o javnem naročanju:

- javne poti v Jablancah, Sp. Koreni in Zimici: Miran Bezjak,
- javne poti na Dupleškem vrhu, Vurberku, v Vincah in okoli OŠ Duplek: Vogrin Peter,
- javne poti v Zg. Dupleku in Zimici: Boris Caf,
- lokalne ceste po občini: Branimir Brumen,
- pločniki po občini: Kokol in Kokol d. o. o.,
- javne poti v Ciglencah, Logu in na Vurberku: Kokol Jože.

Trudili se bomo in izvajalce pozivali k pravočasnemu odhodu na teren, vas voznike in udeležence v prometu pa prosimo za strpnost in uporabo zimske opreme ter vožnjo, prilagojeno razmeram na cesti.

Tomaž Lukas

KAKOVOST ZRAKA IN VPLIV NA ZDRAVJE

Letošnja jesen nam je poleg obilja pridelkov namenila tudi prijetne temperature zraka, ki so bile nad dolgoletnim povprečjem.

To je tudi razlog, zakaj smo kar malo pozabili na problematiko vpliva kurišč na zdravje ljudi, živali in stanje ekosistemov. Najpogosteje v povezavi s kakovostjo zraka omenjamo delce PM_{10} . Kaj so pravzaprav delci in od kod prihajajo? Delci, ki se nahajajo v zraku, so lahko naravnega izvora (cvetni prah, vegetacija, morska sol, dim gozdnih požarov, meteorski prah, vulkanski pepel) ali nastajajo zaradi človekove aktivnosti (zaradi energetskih objektov, industrije, prometa, kmetijstva, individualnih kurišč). Lahko so različne velikosti, za zdravje ljudi pa so najpomembnejši delci, ki imajo premer manjši od $10\ \mu m$ (respirabilni delci), saj prodrejo v dihalne poti in notranje organe.

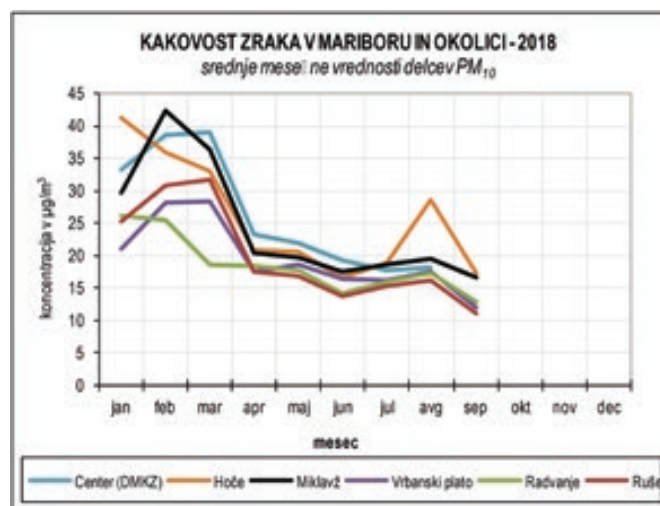
Dokazano je, da imajo delci veliko različnih vplivov na zdravje, saj povzročajo vnetja v sapniku, pljučih, v srčni mišici, pri astmatikih sprožijo astmatični napad, povečajo sprejeme v bolnišnicah zaradi bolezni dihal, srca, ožilja, pospešujejo nastanek ateroskleroze ter povečujejo tveganje za nastanek krvnih strdkov. Najfinejši delci lahko prodrejo neposredno v možgane, povzročajo Parkinsonovo in Alzheimerjevo bolezen, so lahko rakotvorni, mutageni in povzročajo poškodbe organov. Po zadnjih podatkih je v Sloveniji zaradi onesnaženega zraka pričakovana življenjska doba za več kot leto dni krajša. Zaskrbljujoče je tudi dejstvo, da se kljub zniževanju onesnaženosti z delci delež otrok, sprejetih v bolnišnico zaradi bolezni dihal in astme, povečuje.

Onesnaženost zraka z delci PM_{10} je pogosto – predvsem v zimskih mesecih – nad mejno dnevno vrednostjo PM_{10} , ki znaša $50\ \mu g/m^3$. Mejna dnevna vrednost je lahko v skladu s predpisi presežena največ 35 dni v letu.

Zakonsko določena mejna letna vrednost PM_{10} je $40\ \mu g/m^3$, kar je precej več, kot priporoča Svetovna zdravstve-

na organizacija WHO. Po njihovem priporočilu povprečna letna vrednost delcev PM_{10} v zunanjem zraku ne bi smela presegati $20\ \mu g/m^3$. Pri takšnih vrednostih naj ne bi opazili škodljivih vplivov na zdravje ljudi. Srednje letne vrednosti delcev v zraku so se v letu 2017 v Mariboru in okolici gibale med 21 in $29\ \mu g/m^3$, kar je pod zakonsko določeno vrednostjo, vendar nad priporočilom organizacije WHO.

Na sliki 1 so prikazane srednje mesečne vrednosti delcev v letu 2018 na merilnih mestih v Mariboru in okolici.

Srednje mesečne vrednosti delcev PM_{10} v letu 2018 na merilnih mestih v Mariboru in okolici

Najvišje vrednosti so bile izmerjene na merilnem mestu v Miklavžu na Dravskem polju, v središču Maribora in v Hočah. Najnižje vrednosti so bile izmerjene v Radvanju, na Vrbanskem platoju in v Rušah. To je razvidno tudi iz števila preseganj mejne dnevne vrednosti, ki so prikazane v tabeli 1.

Tabela 1: Število preseganj mejne dnevne vrednosti po mesecih v letu 2018

2018	Miklavž	Ruše	Vrbanski plato	Center (DMKZ)	Radvanje	Hoče
Januar	1	0	0	4	1	1
Februar	6	3	3	6	0	6
Marec	7	6	4	7	0	5
April	0	0	0	0	0	0
Maj	0	0	0	0	0	0
Junij	0	0	0	0	0	0
Julij	0	0	0	0	0	0
Avgust	0	0	0	0	0	3
September	0	0	0	0	0	0
Skupaj	14	9	7	17	1	15

Podatkov za lokacijo Maribor – center (DMKZ) za september do sedaj nismo prejeli.

Do septembra 2018 na nobenem merilnem mestu ni bilo doseženo letno dovoljeno število preseganj mejne dnevne vrednosti (35 dni).

Pri raziskovanju vplivnih virov delcev je bilo ugotovljeno, da k povišanim koncentracijam delcev PM_{10} v zunanjem zraku največ prispevajo drobna kurišča ter cestni promet (predvsem v prometno bolj obremenjenih urbanih središčih). V Mariboru in okolici se preseganja mejnih vrednosti pojavljajo predvsem v zimskem času, na tej podlagi pa lahko sklepamo, da so glavni vir delcev individualne kurilne naprave.

Ob teh podatkih se vprašamo, kaj lahko naredimo, da bo kakovost zraka boljša? Vsak od nas lahko gotovo z določenimi ukrepi zmanjša svoj vpliv na okolje, in sicer:

- Na prvem mestu je zamenjava zastarele kurilne naprave z okolju primernejšim energentom. Idealno bi bilo ogrevanje z obnovljivimi viri energije, kot sta sonce in veter, vendar raba teh virov še ni prav pogosta. Bolj ozaveščeni morda razmišljate o nakupu toplotne črpalke, ki so lahko različne, med drugim

tudi plinske. Ta je z vidika emisij delcev že optimalen energent. Okolju manj prijazna energenta sta ekstra lahko kurilno olje in drva – predvsem v primeru, ko so peči stare in imajo velike izpuste ter slabe izkoristke. Najslabša varianta je uporaba premalo suhega lesa ali celo sežiganje odpadkov v kurilnih napravah. Ob tem nastajajo velike količine izpustov v zrak, ob kurjenju odpadkov pa se sproščajo še zelo strupeni plini. Zavedajmo se, da je kurjenje odpadkov tudi kaznivo!

- Pomembno je, da so kurilne naprave dobro vzdrževane in redno pregledane.
- Tako z okoljskega kot tudi z ekonomskega vidika je smiselno poskrbeti za dobro izolacijo stavb in kakovostno stavbno pohištvo.
- Eden izmed ukrepov, s katerim lahko zmanjšamo svoje izpuste v zrak, je uporaba javnega prevoza namesto avtomobila, krajše poti lahko opravimo tudi s kolesom ali peš.
- Prav tako v dneh, ko so vrednosti delcev v zraku visoke, omejimo dejavnosti na prostem, pri katerih se sproščajo večje količine delcev.

Majhne stvari, ki jih počnemo vsak dan, lahko skupaj močno vplivajo na izboljšanje stanja okolja.

Za konec še priporočilo Nacionalnega inštituta za javno zdravje, da je ob povišanih koncentracijah priporočljivo zmanjšati fizične aktivnosti na prostem, še posebej pri osebah, ki imajo že od prej težave z dihalni, srcem in ožiljem oziroma te težave zaznavajo. Na to moramo biti pozorni v obdobjih, ko so vrednosti delcev več dni skupaj močno presežene.

MEDOBČINSKI URAD ZA VARSTVO OKOLJA IN
OHRANJANJE NARAVE

ZA ČISTEJŠI ZRAK LAHKO NAJVEČ STORIMO SAMI

Prepričan sem, da se tudi vi jezite zaradi zelo slabega zraka, ki ga imamo (predvsem v zimskem času) na našem območju.

Zavedati se moramo, da smo povzročitelji večinoma mi sami. Vsi, ki kakorkoli kurimo na lesno biomaso, predvsem na drva, povzročamo, da se zaradi slabega zgorevanja drv v zraku v naši okolici pojavlja dim s strupenimi plini ter drobnimi trdimi delci. Tak zrak vdihavamo prav vsi, tako tisti, ki ga najbolj onesnažujejo, kot tudi tisti, ki se ogrevajo s toplotnimi črpalkami ali na olje. Zavedati se moramo, da je onesnažen zrak največji povzročitelj predvsem rakastih bolezni. Samo zamislite se in se ozrite naokoli. Ne boste verjeli, da v zadnjih 15-ih letih praktično skoraj nihče v naši okolici ni umrl naravne smrti. Skoraj vsi so umrli zaradi raka.

Zato vas tokrat res vljudno naprošam, da na vrtovih ali v pečeh ne kurite svinjarije, predvsem plastike, konzerv in pohištva, saj imamo vendar urejen odvoz smeti, prav tako ne kurite mokrih drv, zaradi katerih se tako grozno kadi iz nekaterih dimnikov. Zavedajte se, da bomo lahko le s skrbjo za svojo okolico živeli v čistejšem okolju. Ne

bodimo mi sami tisti »prašiči«, ki nam ni mar ne za nas same ne za druge. Bodimo uvidevni do samih sebe in do drugih v okolici.

Upam, da se bomo vsaj malo zamislili nad svojimi dejanji. V kolikor sem napisal kaj takega, na osnovi česar bi se kdorkoli počutil užaljenega ali prizadetega, se vam vnaprej opravičujem. Moja želja je le to, da bi lahko živeli v čistem in zdravem okolju.

Zavedam se, da se zaradi tega obvestila kdo od vas ne bo več želel pogovarjati z mano, a če je to cena za čistejše okolje, sem jo rade volje pripravljen sprejeti.

V nobenem primeru se ne želim poslužiti zakonskih možnosti glede onesnaževanja okolja.

Boris Pajnikihar

SANACIJA PLAZU V ZG. KORENI

Dela bodo potekala na državni regionalni cesti R3-745/4118 Dolge Njive – Spodnji Duplek.

V začetku leta 2013 sta se v Zg. Koreni po daljšem obdobju snežnih padavin ter hitrem taljenju snega ob in na državni cesti R3-745/4118 Dolge Njive–Spodnji Duplek sprožila dva zemeljska plazova, kar je imelo za posledico nastanek večjega usada na državni regionalni cesti, ki so ga vzdrževalci državnih cest v preteklih letih sprotno ravnali z asfaltnimi preplastitvami ter na ta način omogočali prevoznost državne ceste. Na osnovi takrat opravljenih geomehanskih raziskav je bila za izvedbo nujne sanacije cestišča, brežine ob cestišču in obstoječega odvodnika meteornih voda – tako cestišča kot tudi tam prisotnih stanovanjskih objektov – izdelana ustrezna projektna dokumentacija. Te vode so zaradi dotrajanosti betonskih cevi delno pronicale v zaledje ceste in brežino ceste, kar je imelo izrazito negativne posledice, ki so se odražale v posedku in nastanku plazov.

Rekonstrukcija kanalizacijskega omrežja

Foto: Marjan Topič

Občina Duplek je leta 2017 z Direkcijo RS za infrastrukturo podpisala sofinancersko pogodbo o financiranju izvedbe sanacijskih del, ki se nanašajo na celovito obnovo tam prisotne kanalizacije, ki je ob načrtovani izgradnji MČN dolgoročno predvidena za odvodnjavanje tako meteornih kot tudi fekalnih voda tam prisotnih stanovanjskih objektov (območje stanovanjskih objektov od Zg. Korene 14 do Zg. Korene 21).

Septembra 2018 je bila za izvedbo del z izbranim izvajalcem gradbenih del, podjetjem GIC GRADNJE d. o. o. iz Rogaške Slatine, Direkcijo RS za infrastrukturo in Občino Duplek podpisana tripartitna gradbena pogodba v no-

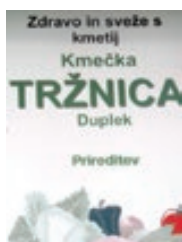
Sanacija plazov na državni cesti

Foto: Marjan Topič

minalnem znesku cca. 630.000,00 EUR z DDV, od česar skladno s sofinancersko pogodbo Občina Duplek iz občinskega proračuna v letih 2018 in 2019 zagotavlja približno 5,41 %. Izvedba del se je pričela oktobra 2018 in bo predvidoma zaključena do konca aprila 2019.

Sanacija plazov pod stanovanjskim objektom na naslovu Zg. Korena 17 je predvidena z izvedbo podporne konstrukcije na brežini pod cesto, to je z armirano betonsko sidrano pilotno steno v dolžini 60 m. Steno sestavlja 30 betonskih pilotov premera 80 cm, povezanih z betonsko gredo 100/120 cm, sidrano z geotehničnimi sidri. Sanacija plazov pod stanovanjskim objektom na naslovu Zg. Duplek 14 je predvidena z izvedbo oporne konstrukcije ob cesti, to je s kamnitim zidom dolžine 54 m. Kot že omenjeno, je na odseku sanacije obeh plazov predvidena tudi celovita sanacija cestišča državne ter dela občinske ceste z ureditvijo odvoda površinskih in talnih voda. Sanacijska dela bodo izvedena ob polovični zapori državne ceste, promet bo v tem času urejen enosmerno s semaforji.

Marjan Topič

Ob prihajajočih praznikih želimo vsem obiskovalcem Kmečke tržnice Duplek in vsem občanom vesele božične praznike, v letu 2019 pa obilo zdravja, osebne sreče in zadovoljstva!

Na Kmečki tržnici v Sp. Dupleku najdete kakovostno ponudbo s kmetij iz domačih krajev. Tržnica posluje vsako soboto med 8. in 12. uro! Vabljeni!

Kupujmo domače – slovensko!

Franc Fras

ZAHVALA SODELUJOČIM V AKCIJI OČISTILI SMO SLOVENIJO

V oktobrski številki Novic ste lahko prebrali vse o letošnji čistilni akciji, ki smo jo izjemoma izvedli v septembru. Zavedamo se, da brez vseh, ki ste nam pomagali pri tem projektu, ne bi bili tako uspešni. Zahvala za uspešno opravljeno delo gre vsem sodelujočim posameznikom in vsem društvom, ki so se udeležili akcije, ter seveda tudi vsem v režijskem obratu Občine in ostalim zaposlenim na Občini.

Hvala tudi vsem sponzorjem in donatorjem, ki ste nam pomagali s finančnimi sredstvi. Sredstva, ki ste nam jih namenili, so nam bila v veliko pomoč, da smo tudi po zaključku akcije lahko izpeljali še dodatne planirane aktivnosti. Tako boste lahko v naslednjih mesecih na območju naše občine na več lokacijah zasledili opozorilne table, s katerimi bomo nevestne onesnaževalce okolja opozarjali na njihovo početje.

Pomagali ste nam naslednji donatorji in sponzorji (navedeni so po abecednem vrstnem redu):

- Čisto mesto Ptuj d. o. o.,
- DA-BO Mont d. o. o.,
- Dimnikarstvo Kamin d. o. o.,
- Dravske elektrarne Maribor d. o. o.,
- Mariborski vodovod d. d.,
- Medikus, d. o. o.,
- Nigrad, komunalno podjetje, d. d.,
- Šabeder in sinovi d. o. o.,
- Sašo Damiš s. p.,
- Sava med d. o. o.,
- Transport Dvoršak d. o. o.

Dejan Stanko

KO KRAJINSKA ARHITEKTURA PREVZAME MESTO

Mednarodno srečanje krajinskih arhitektov in oblikovalcev v Bergamu.

Zjutraj Bergamo še spi, ni dostavnega kaosa in prometne zmede; opazujem kapljice rose na rastlinah, postavljenih v glavno zeleno instalacijo »vrtnega festivala« na Starem trgu (Piazza Vecchia), ki je popolnoma založen z izbranimi trajnicami: v gredicah obrobajo fontano in kljubujejo rimskemu kamnu, ki je povsod drugod.

Toliko zgodovine skupaj s sodobnim oblikovanjem, ki se kaže med zidovi, pročelji, stopnicami, pred muzejem, pred knjižnico, še izložbe hotelov sodelujejo z izbranimi oblikovalci. Mesto, prebivalci, organizatorji, oblikovalci, podjetja, vrtnarji, krajinski arhitekti, rastline ... dihalo kot eno. I Maestri del Paesaggio je prireditev, ki jo je že osmo leto zapored skupaj z občino Bergamo organiziralo italijansko združenje Arketipos. Gre za neprofitno organizacijo, katere cilj je promovirati, ozaveščati in krepiti pomen tako naravnih krajin kot tudi tistih, ki jih spreminja človekovo posredovanje.

Spodbujajo misel o trajnostnem razvoju in vrednotenju regij preko interdisciplinarnih pristopov krajinske arhitekture, varstva okolja, oblikovanja in umetnosti za širšo javnost.

Predsednik društva Maurizio Vegini je krajinski arhitekt, podpredsednik Lorenzo Crescini pa lastnik največje italijanske vrtnarije s trajnicami Valfredda; pridružili so se

jima še arhitekt, vrtna oblikovalka, oblikovalec luči, pravnik – različni profili ljudi, ki sestavljajo to mednarodno uspešno zgodbo. Študenti in mladi, vpeti v zeleno stroko, so sprejemali goste, skrbeli za informacije in prodajali promocijske izdelke. Vsebinsko tako bogat festival s toliko prizorišči je težko najti še kje. Na njem so s predavanji ali delavnicami sodelovali krajinski arhitekti, oblikovalci, vrtni oblikovalci – vsi mednarodno prepoznavni obrazi – mnogi pa so festival zgolj obiskali zaradi preteklih pozitivnih vtisov. Na stopnišču mogočne knjižnice so se predstavljala podjetja, ki oblikujejo zunanje pohištvo in lonce za rastline; obiskovalci smo se lahko udobno zleknil v katerega izmed razstavnih eksponatov med skrbno izbranim zelenjem in v senci razpravljali.

Vhod v mestni muzej so krasili majhni vzorčni vrtovi študentov, znanih oblikovalcev ali samih proizvajalcev rastlinskega gradiva. V vsem mestu ni bilo kotic, kjer nas ne bi presenetila kakšna krajinskoarhitekturna instalacija, izkoristili so predvsem že obstoječe žepne parke ali trge, jim dodali novo vsebino in navdušili.

Letošnjo temo – rastline (osnovni gradnik krajine je rastlinsko gradivo) so poudarjali organizatorji. Milijoni rastlin, ki jih najdemo na našem planetu, igrajo ključno vlogo pri izboljševanju mikroklimatskih razmer, pri preprečevanju onesnaževanja, pri utrjevanju tal in urejanju vodotokov.

Če so vzete iz svojega naravnega habitata in se uporabijo kot sestavina vrta, parka, majhnih ali velikih mestnih zelenih površin, pa se pokaže, da niso sposobne igrati vloge protagonista tako kot v naravi. Oblikovanje z rastlinami zahteva specifična znanja in izkušnje. Bogastvo živega rastlinskega sveta ne tekmuje z arhitekturo, ob kakovostnem oblikovanju jo dopolnjuje, izpopolnjuje. Če preko njega dojamemo prostor kot celoto, je cilj načrtovanja dosežen. Letošnji posebni gost Piet Oudolf, čigar instalacija je ozelenila Stari trg, je iz želje po nenehnem spreminjanju ter vključevanju novih pristopov in idej svoje misli z rastlinskim gradivom neposredno prenesel v fizični prostor. Poskusno polje sredi mesta se je prelevilo v eno bolj fotografiranih oblikovanih krajin. Delo krajinskega arhitekta, o katerem beremo in slišimo z vseh koncev sveta – urbanih in ruralnih – je močno spremenilo način in filozofijo vrtnega oblikovanja s trajnicami. Tako

strokovnjakom kot laični javnosti so bili v okviru letošnje prireditve na voljo tudi številne delavnice, predavanja in dogodki, ki so bili razvrščeni v različne sklope.

Kaj se lahko naučimo?

Kako se gre turizem, kulturo in predstavitev mesta na najvišjem nivoju za obiskovalce iz celega sveta, kako se v dogajanje vključijo vse starostne skupine in najrazličnejši profili ljudi. Le tako lahko dogodek zaživi, prebivalci ga podpirajo, prav tako pa tudi vsakoletni udeleženci. Čuti jo se ponosne, da je prav njihovo mesto del tega.

Kje je naša identiteta?

Pa se premaknimo k nam, iz srednjeveškega mesta v ruralno krajino. Kaj počnemo zadnja leta s podeželjem, priča o tem, da nimamo lastne identitete, kot jo je recimo razvilo mesto Bergamo. Vedo, da so rimsko mesto, in vso oblikovanje, dogajanje so načrtno vodili v to smer, tako so postali prepoznavni in turistično zanimivi. Koliko so pri nas cenjeni visokodebelni sadovnjaki, nasadi pantovca ob potokih ali kmetijah? Večina jih poseka hitro, kot le lahko. Kakšne zasaditve se pojavljajo v javnem prostoru in zakaj niso umeščene v prostor s strani strokovnjakov, je dejstvo, ki priča, da se naši posegi v prostor oddaljujejo od neke najbrž zapisane vizije, v katero smer se želimo razvijati. Ali bomo lahko zanamcem zapustili podeželje, kot smo ga poznali sami? So turistom res zanimive popačene, umetno ustvarjene in kičaste mikroureditve določenih območij? Krajina malih kmetij in drobne posesti so tiste, ki delajo sliko zanimivo in živo ter zanimivo za obisk, sprostitev, rekreacijo. Krajine ni mogoče konzervirati, venomer se spreminja, kot narekuje družbeno-ekonomski sistem s svojimi razvojnimi politikami. Krajinske politike še sicer nimamo, se je pa Slovenija zavezala, da bo spoštovala evropsko konvencijo o krajini.

Zatorej obdržimo lepote slovenskih krajin z voljo in poslušom ter ohranimo identiteto v prostoru. To so hkrati že kar moje želje za prihajajoče leto 2019 in nagovor vsem vam.

*Klementina Tement,
krajinska arhitektka*

ČEBELJI PRIDELKI SO ODLIČNO DARILO

Čudovito je spoznavati paleto različnih okusov slovenskega medu in najti najljubšega.

Jesen je čas priprav na zimo, ko napolnimo zaloge in brezskrbno pričakamo hladnejši del leta. Ob tem pa tudi že razmišljamo, kako bomo obdarovali najdražje in znanke, saj se prazniki približujejo zelo hitro, in še preden se bomo dobro zavedeli, bodo tu. Pa smo spet v dvomu, kaj podariti najdražjim ter kako jim izkazati pozornost in hvaležnost.

Čebelji pridelki so vsekakor izbira, s katero ne morete zgrešiti. Slovenski med s široko paleto okusov lahko razveseli še tako zahtevnega uporabnika in hkrati ponuja možnost, da prav vsakega obdarjenca razveselimo z drugim okusom. Med, označen z eno od shem kakovosti, kaže na posebnost ali višjo kakovost proizvoda. V Sloveniji poznamo na področju medu tri zaščite geografskega poimenovanja, priznane na evropski ravni, in sicer slovenski med z zaščitenimi geografsko označbo, kočevski gozdni med in kraški med, ki nosita zaščiteni označbo porekla. Nekateri čebelarji pa se vključujejo tudi v ekološko pridelavo medu.

Tudi za marsikoga še neodkriti čebelji pridelki, kot so cvetni prah, matični mleček, propolis, medica, medeni liker, peneča medica, postajajo vedno bolj prepoznavni in zanimivi za kupce, zlasti kadar potrebujemo izdatnejše blagodejne učinke, ki jih bomo znali poiskati in najti pri slovenskih čebelarjih. Sveče iz čebeljega voska pa bodo z mehko rumeno svetlobo in prijetnim vonjem v nas vzbudile nostalgijo po starih časih, ko so ljudje bistveno drugače preživljali večere kot danes.

Foto: Arhiv ČZS

Čebelji pridelki so tesno povezani s tradicijo čebelarstva na Slovenskem in so primerni tudi kot protokolarno darilo tako znotraj kot zunaj naših meja. Širjenje pomena slovenskega čebelarstva in predstavitev zunaj meja pa povečujeta našo prepoznavnost v tujini.

Penečo medico so razvili slovenski čebelarji in je edinstvena, narejena izključno iz medu in vode po klasičnem postopku z vrenjem v steklenicah. Nanjo so čebelarji še posebej ponosni in je primerna za posebne priložnosti. Tudi pobuda Čebelarske zveze Slovenije za svetovni dan čebel in letošnje prvo praznovanje nas postavlja prav na svetovni oder dogajanja in prepoznavnosti.

Širok spekter čebeljih pridelkov boste dobili v primernih darilnih embalažah in jih s pridom uporabili za obdarovanje ob najrazličnejših priložnostih – še zlasti, ko želite iz rok dati le najboljše. Čebelji pridelki so darilo čebel in narave – podarite košček narave.

*Nataša Klemenčič Štrukelj,
svetovalka za ekonomiko pri ČZS JSSČ*

POZDRAV IZ UREDNIŠTVA

Rok za oddajo člankov je
najkasneje

25. marec 2019.

Prosimo vas, da članke oddate v Wordovem dokumentu, kjer označite, kje se posamezna slika nahaja, slike pa oddate posebej v jpg. formatu.

Slike morajo biti zaradi kvalitete vsaj 300 dpi ločljivosti.

Uredniški odbor

**Zaupaj sebi,
verjemi v prihodnost,
bodi prijatelj
in leto 2019 bo praznično.**

**Želimo vam, da bi božič prinesel
miru in razumevanje, novo leto pa
nove izzive in uspehe.**

**Gasilsko poveljstvo občine Duplek
Bojan Turčin, poveljnik**

NASVETI, PRIPOROČILA

NASVETI MARIJE TREP

1. Znebimo se holesterola na naraven način:
 - lipov čaj učinkuje proti nastajanju oblog na krvnih žilah, znižuje krvni tlak,
 - fižol čisti ožilje, znižuje raven slabega holesterola,
 - kalčki lucerne zmanjšujejo obloge na ožilju in delujejo protivnetno,
 - lanena semena zmanjšujejo vrednost trigliceridov v krvi,
 - rožič, bogat s polifenoli, zmanjšuje holesterol, veliki trpotec in grško seno blokirata absorpcijo holesterola iz hrane,
 - limona, česen, hren so »metle« za ožilje.
2. Tudi ocvrta hrana pripomore k povečanemu holesterolu. Najnovejše raziskave so dokazale, da so najbolj strupena rastlinska olja, najbolj varna pa svinjska mast in kokosovo olje (za ocvrta živila).
3. Nadaljnja priporočila glede uživanja maščob: čim manj, kajti v maščobah se kopičijo pesticidi, fungicidi, herbicidi (kemikalije), uporabljati jih je potrebno brez segrevanja. Najbolj zdrave maščobe so tiste z maščobnimi kislinami omega 3, ki zmanjšujejo tveganje za nastanek težkih bolezni (hladno stiskana olja). V vsakdanjo prehrano vključimo lan, chia semena, orehe, ribe, konopljo, avokado, repično olje. Dr. Budwigova je veliko rakavih bolnikov ozdravila prav s kombinacijo skute in lanenega olja (knjižna uspešnica: Laneno olje, resnična pomoč pri artritisu, srčnem infarktu in raku).
4. Le dve ali tri porcije kapusnic nas lahko ohranijo pred rakom dojk, maternice in debelega črevesja. Najbolj učinkovita sta brokoli in cvetača. Na krožniku ne smejo manjkati sledeča živila: korenje, paradižnik, paprika,

- tofu in čili. Vse naj bo pridelano ekološko. Ne pozabimo na začimbe, ki so učinkovite že v majhnih količinah (klinčki, origano, ingver, cimet, kurkuma, čili ...).
5. Rakave celice najbolj hrani sladkor, ki nas počasi zastruplja. Največ škode naredi ožilju, ki se maši, vnašamo, odpoveduje. S tem postajamo potencialni kandidati za infarkt in kap. Tudi navadna sol nas zastruplja, saj se telo ves dan »muči«, da ga spravi iz sebe. Zato hrano solimo s himalajsko soljo in s solnim cvetom.
 6. Žile najboljše očistimo s pripravkom: v litru vode prekuhamo 3 žlice BIO pravega kakava, dodamo 1 žličko čilija, ohlajeni sestavi primešamo 3 žlice medu.
 7. Gibanje in pravilno globoko dihanje v naravi (telovadba) bosta spravila v celice dovolj kisika, tako da ne bo prostora za bolezni (ni zakisanosti).
 8. »Živa« voda preprečuje zakisanost telesa, saj vsebuje veliko kisika. Pripravimo jo tako, da jo prelivamo iz ene posode v drugo – 10-krat z dvigom ene posode, ki se nahaja 20 cm nad drugo. Voda naj bo naša najljubša in najpogostejša pijača!
 9. Energija v naših celicah je desnosrčna; če kuhamo na štedilniku na trdo gorivo (tudi na plin), vnašamo v telo hrano, ki daje zagon naši energiji. Z električnim štedilnikom ustvarjamo levosrčno nabito hrano, ki nas utruja. »Živa« voda in naravni izviri vsebujejo desnosrčno energijo.

Zdravje ni nekaj samoumevnega. Velik korak naredimo sami, če se odločimo, da hrane ne uživamo od zgodnjega večera do poznega jutra. V tem času se telo čisti, regenerirajo pa se tudi prizadete celice. Takrat si privoščimo samo VODO!

Veliko zdravja in zadovoljstva v novem letu!

Marija Trep

DELAVNICA O ZDRAVEM NAČINU ŽIVLJENJA

Zdravstvenovzgojni center ZD Maribor je bil 9. februarja 2018 na razpisu izbran med 25 zdravstvenimi domovi, ki so postali Center za krepitev zdravja.

Smo največji CKZ v državi, postali smo tudi najbolj prepoznavni.

Izvajamo zdravstvenovzgojne in psihoedukativne delavnice, ki so brezplačne in strokovno vodene, povežemo se z lokalno skupnostjo in medsektorsko delujemo.

»Motivacija za zdrav življenjski slog ima prednost pred zdravili!«

Ni čudežne tabletki ali palice, ampak: »Vsak ima v življenju na voljo več poti, katero pot izberemo, pa je odvisno na nas samih. Mi v CKZ se trudimo, da pomagamo ljudem izbirati prave in zdrave poti – na dolgi rok.« In tako smo RK Dvorjane maja v MGC DANica Duplex izvedli delavnico o zdravem načinu prehranjevanja, ki jo je vodila Nataša Vidnar.

Udeleženske predavanja

Foto: Marina Toplak

Center za krepitev zdravja, ZD Maribor
viš. pred. Nataša Vidnar, dipl. m. s.,
univ. dipl. org. (vodja CKZ),
051 394227, natasa.vidnar@zd-mb.si
in Marina Toplak

MOBILNOST DIJAKOV PREDŠOLSKE VZGOJE V LEEDSU

Delo v angleškem vrtcu močna osebnostna in strokovna prizkušnja.

V soboto, 13. oktobra 2018, se nas je 16 dijakov III. gimnazije Maribor, smer predšolska vzgoja, odpravilo na mobilnost v Anglijo, v kraj Leeds, kjer smo 14 dni v angleških vrtcih opravljali prakso. Vse skupaj se je začelo konec maja, ko smo za mobilnost izvedeli. Dijaki, ki smo se hoteli prijaviti in se mobilnosti udeležiti, smo morali oddati prijavo, ki je vključevala motivacijsko pismo, kasneje pa smo morali opraviti še test iz znanja angleščine. Na podlagi motivacijskega pisma in testa so organizatorji izbrali 16 dijakov, ki smo se mobilnosti tudi udeležili.

Za nas se je trdo delo začelo že septembra, ko smo morali hoditi na razne priprave, kjer smo delali na povezanosti znotraj skupine, spoznavali smo angleško kulturo in vrtce. Na svoje priprave smo povabili tudi dijake Gimnazije Franca Miklošiča Ljutomer, ki so se mobilnosti v Anglijo že udeležili lani ali predlani. Na sestanku se je predstavila tudi gospa Mojca Polak Williams, ki je projektna partnerica.

13. oktober 2018 je bil za nas »dan D«. Ob tretji uri zjutraj smo se z avtobusom odpravili proti Benetkam in letališču Marco Polo, od koder smo vzleteli. Pristali smo v Leedsu. Naš let je zamujal uro in pol, zato smo si na letališču čas krajšali z medsebojnim druženjem. Naš let je bil precej turbulenten, sploh v Angliji, saj je močno pihalo.

Pri Lucie in Andyju

Ko smo prispeli na letališče Leeds Bredford, so nas ob izkrcanju že čakale družine, s katerimi smo odšli do »novih domov«. Sama sem s še osmimi dekleti živela pri družini, ki je imela dve ločeni hiši. Tako nas je šest živelo pod okriljem očeta Andyja, tri pa pod okriljem mame Lucie. Lucie in Andy imata še dve hčerki, osemletno Sienco in enajstletno Nieve. Lucie ima še hčer Meg, ki pa ne živi več doma. Z družino smo se zelo hitro povezali, saj so zelo odprti ljudje, veseli in zabavni. Kmalu so nas vzeli za svoje in za nas skrbeli kot za svoje lastne otroke.

Prvi dan nam je Lucie razkazala pot do naših vrtcev, nam razložila avtobusni vozni red in nam pokazala mesta, kjer smo si lahko med opravljanjem prakse kupovale malico.

Igralnica vrtca

Igrišče dojenčkov

Sama sem prakso opravljala v Active Kids Day Nursery and Pre-school. To je vrtec, ki je bil od našega doma oddaljen 20 minut hoje, zato sem se odločila, da bom na delo hodila kar peš.

Ko sem prvič odšla do vrtca in videla, kakšen je vrtec in kje se nahaja, je bil zame velik šok. Vrtec se je nahajal sredi industrijske cone. Na vsaki strani vrtca je bila tovarna in tudi sam vrtec je bil v prostorih nekdanje tovarne. Ko sem vstopila v vrtec, pa je bil občutek popolnoma nasproten. Vsi v vrtcu, vzgojiteljice in osebje, so bili neverjetno prijazni in topli. Sprejeli so me kot eno izmed zaposlenih. Najbolj zanimivo je bilo, da so otroci lahko v vrtec vstopili že pri 5 mesecih. Tako je bil moj najmlajši otrok star 8 mesecev. V Angliji pa se otroci tudi drugače delijo po skupinah (glede na svojo starost). Otroci, stari od 0 do 2 leti, so dojenčki, sledi jim vmesna skupinica otrok, starih od 2 do 3 leta, nato pa še predšolski otroci, ki so stari od 3 do 4 leta. Otroci gre v šolo, ko v šolskem letu dopolni 5 let, kar pomeni, da gredo nekateri v šolo že pri štirih letih.

Zanimivo pa je tudi delo vzgojiteljice

V Sloveniji sem vajena, da dve vzgojiteljici skrbita za 14 otrok, v Angliji pa je ena vzgojiteljica pazila samo določeno število otrok. Tako je vzgojiteljica v skupini otrok,

Bralni kotiček

Igrišče za predšolske otroke

starih od 0 do 2 leti, skrbela za tri otroke, v skupini otrok, starih od 2 do 3 leta, je druga skrbela za štiri, v skupni otrok, starih od 3 do 4 leta, pa je ena vzgojiteljica skrbela za osem otrok, kar je pomenilo, da če je bila skupina polna, je lahko v njej delovalo tudi do pet vzgojiteljic.

Otroci so zelo samostojni in komunikativni. Že prvi dan so se privadili name. Ob opravljanju desetdnevne prakse sem z zanimanjem opazovala, kako so angleški otroci pametni, samostojni in neobčutljivi. Če je otrok padel, je vstal in tekel naprej brez vsakršnega joka. Če bi se to zgodilo v kakšnem od slovenskih vrtcev, bi bil odziv precej drugačen. Zanimivo je tudi, da so vse dejavnosti bolj prilagojene otroku, otrok dejavnosti izbira sam.

Praksa je potekala od 9. do 15. ure. Po praksi pa smo imeli dnevne evalvacije s profesoricama, Barbaro Gradišnik in Barbaro Špilak, ki sta bili naši spremljevalki. Zato nam predvsem v prvem tednu ni ostalo veliko prostega časa, saj smo po evalvaciji prišli domov komaj ob 18. uri, nato pa smo pisali dnevnik in imeli večerjo ob 20. uri. Po večerji je sledilo tuširanje, kar je lahko zaradi ene kopalnice in šestih deklet trajalo zelo dolgo.

Že drugi dan bivanja v Angliji smo odšli na ogled mesta Leeds, v City museum in seveda v naš najljubši prostor na mobilnosti, nakupovalno središče Trinity. V drugem tednu smo porabili vikend za ponovni obisk Leedsa ter ogled muzeja medicine, obiskali pa smo tudi mesto York, kamor smo se odpravili z vlakom. V drugem tednu smo imeli tudi kar nekaj delavnic; odšli smo v lončarsko

Skupna slika z mamo Lucie in hčerkami Nieve, Sienno ter Meg

delavnico in si izdelali svoje skodelice, krožnike ali pa hranilnike denarja. Naša partnerica, gospa Mojca Polak Williams, pa je pripravila delavnico znakovnega jezika, ki se v Angliji zaradi velikega števila tujcev in posledično otrok, ki ne razumejo angleško, uporablja v vrtcih.

27. oktobra 2018 se je naše bivanje v Leedsu zaključilo. Slovo od naših družin je bilo zelo težko, saj smo se zelo navezali. Za slovo nam je naša družina pripravila »zadnjo večerjo« in druženje ob filmu in družabnih igrah. Dogovorili smo se, da ta večer sploh ne bi odšle spat, vendar sta nas stres in pričakovanje vrnitve vseeno v pozni noči pahnila v spanec. Zjutraj ob treh smo se poslovili od družin, seveda smo jokali ob slovesu, in odšli na letališče. Naš let domov in tudi vožnja z avtobusom sta bila zelo mirna in predvsem zaspata.

Potovanje v Anglijo je bila zame zelo velika preizkušnja, predvsem zaradi vprašanj, kako se bo vse odvijalo, kakšni bodo ljudje in kakšen bo vrtec ter ali si želim postati vzgojiteljica. Vsi moji strahovi so se razblini že prvi dan. Kljub tuji deželi in kulturi sem se naučila, da so otroci povsod enaki. Če te poklic vzgojitelja predšolskih otrok veseli, je vseeno, ali otrok govori slovensko, angleško ali katerikoli drug jezik. Dober vzgojitelj najde vez z otrokom in se z njim sporazumeva.

Izkušnja je bila neprecenljiva. Ko se ozrem nazaj, bi Leeds rada vnovič doživela.

*Doroteja Čeh,
dijakinja predšolske vzgoje III. gimnazije Maribor*

PATRICK ŠABEDER TRETJI NA MEDNARODNEM GLASBENEM FESTIVALU FENS-U

FeNS je multimedijски festival na državni in mednarodni ravni ter je član svetovnega združenja festivalov WAF (World association of festivals).

Na 23. mednarodnem glasbenem festivalu FeNS, ki se je odvijal med 22. in 24. junija v Taverni v Kopru, se je predstavilo 33 izvajalcev z novimi pesmimi iz Slovenije, Hrvaške, Srbije, BiH in Rusije. Izbrani izvajalci so se predstavili v kategorijah: otroška, najstniška in nova scena.

»Ker to mi ni všeč, občutek boleč, če kdo me budi sredi noči ...«

Foto: Alja Polutnik

Patrick Šabeder, *To mi ni všeč*
Foto: Alja Polutnik

3. mesto v otroški kategoriji ter posebna nagrada – sodelovanje na festivalu Čarobna frula v Zagrebu
Foto: osebni arhiv

Z avtorjem skladbe Slavcem L. Kovačičem
Foto: Alja Polutnik

Patrick Šabeder se je na festivalu predstavil s pesmijo *To mi ni všeč*. Besedilo zanjo je napisal sam, avtor glasbe pa je Slavc L. Kovačič. Po oceni mednarodne strokovne žirije je osvojil 3. mesto v otroški kategoriji. Po izboru direktorja festivala Pavla Plahutnika je prejel še posebno

nagrado, vabilo za sodelovanje na mednarodnem otroškem festivalu Čarobna frula, ki bo potekal v začetku decembra v dvorani Vatroslava Lisinskega v Zagrebu.

Nataša Šabeder

PROJEKT STRPNOST V VRTCU, KER NAM JE MAR

Delavnica ob mednarodnem dnevu strpnosti – dnevu za strpnost in prijateljstvo.

V vrtcu v Sp. Dupleku (skupine Sončki, Zajčki, Gosenice) in v vrtcu v Dvorjanah (skupina Zvezdice) smo ob mednarodnem dnevu strpnosti – dnevu za strpnost in prijateljstvo (16. november) izvedli delavnico na temo Stop obrekovanju. Še dodatno smo izpostavili in ozavestili pomen strpnosti in problematiko obrekovanja ter skozi to pri otrocih spodbujali medsebojno spoštovanje, razumevanje, sprejemanje ter posledično prijateljstvo in sodelovanje.

Vzgojiteljice smo otrokom dale priložnost, da skozi lastno izražanje še bolj ozavestijo pomen strpnosti in spoznajo problematiko obrekovanja, da razmislijo, kaj prinaša obrekovanje in kakšne so posledice le-tega. Obrekovanje

Zvezdice

Foto: Gabrijela Potrč

Gosenice

Foto: Nina Gajšek

Definicija

Foto: Nataša Horvat

Strokovna definicija: V Unescovi Deklaraciji o načelih strpnosti (<http://www.eksena.si/deklaracija-o-nacelih-strpnosti/>) je zapisano: da je **Strpnost** medsebojno spoštovanje, kjer spoštujemo drug drugega, kljub temu da smo si različni. Torej smo strpni, ko smo z nekom prijatelji, se spoštujemo in se imamo radi.

Obrekovanje je, ko nekdo o drugemu (pogosto za njegovim hrbtom, ko ga ni zraven) govori nekaj, kar ni resnično, z namenom, da ga poniža, zasmehuje in ga izključi. Torej je obrekovanje oblika nestrpnosti do drugega.

Zajčki

Foto: Barbara Krajnc

Sončki

Foto: Jasmina Džurič

je, ko nekdo o drugem (pogosto za njegovim hrbtom, ko ga ni zraven) govori nekaj, kar ni resnično, z namenom, da ga poniža, zasmehuje in ga izključi. Torej je obrekovanje oblika nestrpnosti do drugega. Prebrali smo pravljico Dogodek v Mestnem logu, ki je v Priročniku za branje kakovostnih mladinskih knjig 2010 priporočena kot kakovostna literatura, saj so v njej prikazani elementi obrekovanja, nestrpnih odnosov ter posledice le-tega.

Po prebrani pravljici so otroci likovno izrazili situacijo strpnega in prijateljskega odnosa, ki ga imajo z nekom (npr.: s sovrstniki ali z družino), skupaj z otroki pa smo likovne izdelke razstavili v igralnicah, na hodniku vrtca in v trgovini Jager v Dupleku. Likovni izdelki otrok, ki bodo

izbrani s strani avtorjev in vodij projekta iz Izobraževalnega centra Eksena, bodo objavljeni tudi v osrednjem slovenskem časopisu Delo. Mentorji otrok, katerih likovni izdelki bodo kot najboljši izbrani na posebnem natečaju, pa bodo deležni častnega sprejema pri varuhinji človekovih pravic.

Dejstvo je, da lahko prav vsak posameznik prevzame odgovornost za svoje ravnanje. Vsi smo se strinjali, da je pomembno razvijati in negovati medsebojne odnose, ki vključujejo strpnost, sprejemanje in spoštovanje, ter da bomo vsak dan vlagali v še lepše prijateljske odnose in da ne bomo grdo govorili o drugih za njihovim hrbtom (ne bomo obrekovali).

Nataša Horvat, dipl. vzgojiteljica

VESELO PALČKOVANJE OTROK IZ VRTCA KORENA

»Hej ho, hej ho, veseli palčki smo, mi pojemo, mi plešemo, hej ho, hej ho,« je v petek, 30. novembra 2018, odmevalo na Vurberku.

Priprave na že tradicionalno Palčkovanje se začnejo že v začetku novembra. Ob vprašanju, kdo je palček, imajo otroci veliko odgovorov. »Mož z rdečo kapico in škorenjci, pa svetilko ima v roki, pa pesmice poje,« so bili najpogostejši. Dejavnosti posvetimo pravljичnemu junaku palčku. V vrtcu poslušamo pravljice, se pogovarjamo o njegovih značilnostih, izdelamo palčke iz odpadnih in naravnih materialov, pojemo pesmi in še in še. Otroci si s starši na delavnicah izdelajo svetilke, s katerimi si bodo svetili. Tako otroke popeljemo v čudovit svet domišljije. Nestrpno pričakujejo dan, ko bodo pa morda le videli in spoznali palčke. V poznih popoldanskih urah smo se zbrali na spodnjem parkirišču gradu Vurberk. Tam so si otroci nadeli palčkove kape in prižgali svetilke. Kljub mrazu smo se vsi skupaj podali na vrh Vurberka, kjer smo na grajskem odru peli in zaplesali nekaj pesmi. Vrnili smo se do dvorane, kjer nas je v toplem ambientu pričakal navihani palček. Otroke je navdušil in animiral s svojo zgodbo. Otroci so radovedno opazovali, kaj se dogaja na odru. V vlogi palčka je nastopila pravljíčarka Aleksandra Papež. Po predstavi so otroci dobili darila v spomin na letošnje Palčkovanje. Pri vsem skupaj so sodelovali tudi starši, saj so nam za pogostitev pripravili slastno pecivo in tople napitke. Zahvaljujemo se staršem, babicam, dedkom, pravljíčarki, Občini Duplek za prostor in ostalim, ki so pomagali pri organizaciji pravljíčnega druženja.

Manja Čurič in Metka Kolar, vzgojiteljici skupine Sončkov

Pravljíčarka Aleksandra med animacijo Foto: Tatjana Vogrin

Pravljíčna dežela s palčkovo čutno potjo v vrtcu Foto: Metka Kolar

»Palčki« pojejo na odru

Foto: Tatjana Vogrin

OB 40-LETNICI PRVEGA JUDO KLUBA V DUPELEKU

Prvi judo klub Duplek je bil ustanovljen 20. septembra leta 1978, v letu 1979 smo se vključili v Judo zvezo Maribor in Judo zvezo Slovenije.

Z vadbo smo pričeli v pravkar izgrajeni Osnovni šoli bratov Greifov, kot se je takrat imenovala. Prijavilo se je okoli 60 pionirjev iz šole, ki so trenirali v popoldanskem času. Ker je bilo tudi med starejšimi veliko zanimanja za ta šport, se je še istega meseca pričel trening mlajših in starejših mladincev. Vadba je potekala dvakrat tedensko.

V začetku smo vadili na rumenih gimnastičnih blazinah, da pa niso lezle narazen, so bile ograjene z lesenim okvirjem. Konec decembra 1989 smo na pobudo DTV Partizana Duplek in Krajevne skupnosti Duplek dobili nove Elanove judo blazine s prevleko v velikosti 6 x 6 m, kar je zadoščalo tekmovalnim kriterijem. Velik problem je bil z oblačili (kimoni). Nekateri so si jih nabavili, precej pa

jih je še manjkalo. Prvo leto so mladi prihajali v velikem številu, pa tudi odhajali, mogoče jim je bil trening prenaporen. Redno jih je vadilo okrog 35. V začetku smo dajali poudarek »šoli padanja«, teoretičnemu in praktičnemu izvajanju metov, končnim prijemom, vzvodom, davljenjem ter tehniki in taktiki borbe, pa tudi telesni pripravi.

Ustanovitelj in trener kluba je bil učitelj telesne vzgoje na šoli Albert Žmak, bivši judoist Branika. Občasno so treninge poživili nekateri judoisti iz Maribora (Dušan Terboča, Branko Kolarič in Marjan ter Cveto Toplak). V letu 1979 smo se vključili v Judo zvezo Maribor in Judo zvezo Slovenije.

Tekmovalci so opravljali izpite za šolske pasove – od rumenega do rjavega. Izpraševalec je bil Oto Mithans iz Maribora. Najvišji naslov med tekmovalci sta si pridobila Franc in Milan Kangler.

Mladinci:*

1. Koren Janez
2. Ademovič Jože
3. Krajnc Albin
4. Rebernik Jože
5. Štandeker Branko
6. Markuš Venčeslav
7. Senekovič Drago
8. Vohl Franc
9. Ademovič Gorazd
10. Vogrin Vlado
11. Gornik Maksimiljan

16. Gole Branko
17. Turčin Sašo
18. Stergar Matej
19. Kajbič Robert
20. Kajbič Jože
21. Grajfoner Andrej
22. Tepeh Boris
23. Turčin Samo
24. Polanec Tomaž
25. Kosar Igor
26. Polanec Peter
27. Lesjak Tomi
28. Dobaja Andrej
29. Mulec Matej
30. Majerič Danilo
31. Juršič Simon
32. Lesjak Miran
33. Simonič Milan
34. Jerič Darko

35. Jug Dušan
36. Vogrin Rado
37. Krajnc Maksi
38. Krajnc Boštjan
39. Peklar Vlado
40. Kurnik Silvo
41. Krajnc Boštjan
42. Ekart Damijan
43. Pajnkihar Grega
44. Žurman Kristijan
45. Murko Uroš
46. Jurša Robert
47. Gerlič Tadej
48. Rode Matej

Pionirke in mlajše mladinke:*

1. Gričnik Dojrana
2. Kurbus Cvetka
3. Senekovič Anica
4. Pečar Dušanka
5. Kukec Leopoldina
6. Kotnik Ksenija
7. Geršak Renata

Pionirji (mlajši in starejši):*

1. Kmetič Vojko
2. Broz Egidij
3. Kangler Franc
4. Kangler Milan
5. Vele Gorazd
6. Žnidarič Peter
7. Mulec Vladimir
8. Skok Davorin
9. Zajc Bogomir
10. Peklar Viljem
11. Zelenik Marjan
12. Kopun Edvard
13. Koželj Miran
14. Štumberger Danilo
15. Čeh Jože

*Tekmovalci niso vpisani niti po abecednem vrstnem redu niti po starosti in datumu začetka treniranja (arhiv pisca teksta).

Nastopi in tekmovanja:

Na začetku smo klubska tekmovanja organizirali na šoli. Mladi so se na ta način spoznavali in urili v tej borilni veščini, ki se je ni mogoče naučiti čez noč. Nekateri so prav zato zapuščali vrste kluba, ostali pa so najbolj vztrajni, predvsem najmlajši. Potrebno je bilo veliko učenja, treningov in odrekovanja, da smo lahko nastopili na resnejših občinskih, regijskih, državnih in mednarodnih turnirjih. Seveda v tistih časih ni bilo toliko tekmovanj kot danes, vseh se nismo niti udeležili. Malo je bilo finančnih sredstev za prevoze in kotizacije. Veliko so nam pri tem pomagali šola in DTV Partizan Duplek ter takratni predsedniki društva.

Vidnejše rezultate so dosegli:

Leto 1979:

- Kosar Igor (kategorija do 35 kg – st. pionirji) – 5.–6. mesto na mednarodnem turnirju v Lendavi,
- Tepeh Boris (do 42 kg – st. pionirji) – 3. mesto v Lendavi,
- Jerič Darko (do 42 kg – ml. mladinci) – 1. mesto v Lendavi,
- Kangler Milan (do 42 kg – ml. mladinci) – 1. mesto v Lendavi,
- Lesjak Miran (do 46 kg – ml. mladinci) – 2. mesto v Lendavi,
- Čeh Jože (do 52 kg – ml. mladinci) – 3. mesto v Lendavi,
- nastopili so še: Kangler Franc, Žnidarič Peter, Vele Gorazd in Koren Janez. V svojih kategorijah so osvojili 5.–6. mesto.

Turnir v Mariboru za st. mladince:

- Koren Janez (5.–6. mesto), Rebernik Jože (3. mesto), Markuš Venčeslav (3. mesto), Gornik Maksimiljan (5.–6. mesto).

Turnir v Slovenski Bistrici:

- Koren Janez (3. mesto), Štandeker Branko (5.–6. mesto), Vohl Franc (5.–6. mesto), Ademovič Jože (5.–6. mesto), Rebernik Jože (3. mesto), Markuš Venčeslav (5.–6. mesto), Vogrin Vlado (5.–6. mesto), Gornik Maksimiljan (5.–6. mesto), Koren Janez (5.–6. mesto).

Leto 1980:

- Koren Janez (do 60 kg – st. mladinci): 2. mesto na turnirju v Mariboru, 6. mesto v Sloveniji,
- nastopili so tudi Markuš Venčeslav, Rebernik Jože, Vohl Franc in Gornik Maksimiljan.

Na fotografiji iz leta 1981 zgoraj stojijo (od leve proti desni): Markuš Venčeslav, Ademovič Gorazd, Žmak Albert, Gornik Maksimiljan in Ademovič Jože; spodaj: Vohl Franc in Vogrin Vlado

Leto 1981:

- Kangler Milan (do 57 kg – ml. mladinci): 3. mesto na regijskem turnirju v Račah,
- Čeh Jože (do 63 kg – ml. mladinci): 1. mesto,
- Žnidarič Peter (do 75 kg): 3. mesto,
- Vele Gorazd (do 83 kg): 2. mesto,
- Gričnik Dojrana in Senekovič Anica – 3. mesto na republiškem prvenstvu za ml. mladinke.

Leto 1982:

- Čeh Jože (do 68 kg – ml. mladinci): 3. mesto za pokal Maribora,
- Žnidarič Peter (do 75 kg – ml. mladinci): 3. mesto na Ptuj,
- Jerič Darko (do 53 kg) – ml. mladinci): 2. mesto,
- Čeh Jože (do 62 kg – ml. mladinci): 3. mesto,
- Vele Gorazd (do 83 kg – ml. mladinci): 3. mesto,
- Čeh Jože in Kangler Franc (do 62 kg – ml. mladinci): 5.–6. mesto na republiškem prvenstvu v Tacnu pri Ljubljani,
- Vele Gorazd (do 83 kg – ml. mladinci): 2. mesto v Tacnu,
- Vele Gorazd (do 83 kg – ml. mladinci): 6. mesto v Beogradu na državnem prvenstvu.

Veliko so obetali mladi judoisti (pionirčki): Lesjak Tomi, Kosar Igor, Mulec Matej in Gerlič Tadej.

Po letu 1984 je klub zaradi objektivnih težav začel stagnirati, veliko članov je odšlo na služenje vojaškega roka, nekaj mladih pa smo napotili v večja kluba v Mariboru. Trenersko delo je prevzel Gornik Maksimiljan, nato pa Tepeh Boris in Kajbič Jože. Kasneje pa se je na novo ustanovil današnji Judo klub Duplek.

Albert ŽMAK, prof. šp. vzg.

USPEŠNI KEGLJAČI DU DUPLEK

Kegljači smo vedno v pogonu. Nenehno se udeležujemo raznih tekmovanj in prijateljskih tekem. Pohvalimo se lahko z zelo dobrimi rezultati, kar nas seveda spodbuja, da pridno treniramo.

5. oktobra smo priredili turnir upokojencev Zgornje-podravske regije pod pokroviteljstvom ZDUS-a. Zahvala za dobro organizacijo gre predvsem našemu vodji sekcije, Branku Bratuši. Tudi tokrat smo dosegli dobre rezultate.

Ženska ekipa je zasedla 2. mesto, Milena Petrinec z največ podrtimi keglji pa je bila najboljša kegljačica.

Moški so se udeležili turnirja z dvema ekipama. Ekipa A je zasedla 1. mesto in ekipa B 3. mesto.

14. novembra smo martinovali. V veselem vzdušju smo

se skupaj s svojimi kegljaškimi prijatelji Društva upokojencev Šentilj pri Velenju okrepčali z odojkom in dobro kapljico iz naše kleti.

Sedaj je pred nami še božični turnir v Fali, ki se ga bosta udeležili obe moški ekipi. Ekipa A bo branila prehodni pokal, ki ga je osvojila lansko leto.

V planu imamo še praznovanje rojstnih dni tistih, ki so rojeni v zadnjem kvartalu.

Tudi letos nas bo obiskal Božiček. Z dobrotami, ki jih bomo pripravile kegljačice, in z "dupleškim refoškom" bomo zaključili to, za nas uspešno leto.

Za kegljaško sekcijo Jožica Vake

Martinovanje z DU-Šentilj pri Velenju

Vse foto: Jožica Vake

*Milena Petrinec,
zmagovalka turnirja ZDUS*

KARATEISTI NA POKALNIH TEKMAH

Karate klub WKSA Duplek se je udeležil treh pokalnih tekem Karate zveze Slovenije.

V Žalcu smo se pomerili z najboljšimi karateisti iz vse Slovenije na 2. pokalni tekmi Karate zveze Slovenije, kjer je v vsaki kategoriji nastopilo 30 ali več karateistov, tako da je vsaka zmaga pomenila velik uspeh. V katah so nastopili Jan in Karin Ludvik, Lucija Mesarec ter Jana, Sara in Vita Rojs. Na žalost so po prvem ali drugem krogu vsi ostali brez vidnega rezultata, saj je v vsaki kategoriji nastopilo zelo veliko dobrih tekmovalcev. So pa naši člani zasijali v športnih borbah, kjer na žalost Sara in Jana Rojs zaradi zdravstvenih težav

Gaja Rojs, Lejla Verbošt in Tjaša Rojs s pokalom za skupno 2. mesto

Foto: Matej Verbošt

nista mogli nastopiti. Vita se je pogumno podala v boj in nazadnje zaslužen dosegla 3. mesto. Še posebej smo ponosni na Lano Žugman, ki je nastopila med mladinkami, in to celo v kategoriji višje. Nazadnje je izgubila proti aktualni državni prvakinja in si zaslužen priborila 3. mesto. Najbolj nas je presenetila Hera Agapito Masten, ki je na tej tekmi res zasijala. Proti kasnejši prvakinja se je hrabro borila in nas presenetila z atraktivnimi tehnikami. Zelo malo je manjkalo do zmage, ki bi ji pomagala do boja za stopničke, a je nazadnje nevhvaležno izgubila z 1:0. Gotovo je bila moralna zmagovalka tega tekmovanja.

Čestitamo vsem za odlične nastope, ki jih v prihodnosti gotovo ne bo zmanjkalo.

Na 3. pokalni tekmi v Novi Gorici

Tudi 3. pokalna tekma Karate zveze Slovenije je bila zanimiva, saj smo se v malem številu podali po nova odličja v Novo Gorico. Na tekmovanju, kjer je bilo izvedenih 429 nastopov karateistov iz vse države, so nastopila tudi naša dekleta. V katah nam v številčni konkurenci ni uspelo doseči vidnega rezultata, vsekakor pa smo bili uspešnejši v športnih borbah. Jana Rojs je osvojila 3. mesto, saj je pokazala pravo borbo komaj v repasažu, kjer se je šele prav prebudila. Za njo je Vita Rojs, ki ni imela toliko konkurence, osvojila 2. mesto. V športnih borbah sta nastopili tudi Hera Agapito Masten, ki tokrat ni bila tako razpoložena kot na prejšnji pokalni tekmi, in Sara Rojs, ki sta ji poškodba in splet okoliščin preprečila vidnejši rezultat. Čestitamo vsem tekmovalcem za njihov uspeh.

10. evropsko prvenstvo v karateju WUKE – Malta 2018

Tokratno evropsko prvenstvo v karateju zveze WUKF (World Union of Karate-Do Federations) je potekalo na Malti. Tekmovanje je bilo namenjeno vsem starostnim kategorijam v športnih borbah in katah, posamezno in ekipno. Veliko število najboljših tekmovalcev, ki jih je bilo kar 1847 iz 30 držav, je pokazalo, kaj so se tekmovalci naučili in v kakšni formi so. Tekmovali so kar na 14 tatamijih oz. boriščih. Naš Karate klub WKSA Duplex je tokrat zastopal samo en tekmovalec, Amadej Želj, ki se v konkurenci 24 tekmovalcev žal ni uspel uvrstiti v drugi krog. Boril se je hrabro proti Romunu (Vladu Demeanu), ki bil veliko izkušenejši nasprotnik.

Slovenija je dosegla 2. medalji in nekaj dobrih mest:

- Miran Gorenc – 2. mesto (borbe veterani),
- Vesna Zdravec – 3. mesto (kate veteranke),
- Nejc Oblak – 12. mesto (kate malčki),
- Patricija Pozvek – 9. mesto (borbe kadetinja – 60 kg),
- Patricija Pozvek – 15. mesto (kate kadetinja),
- Tilen Jug – 15. mesto (kate kadeti),
- Tamara Kežmah – 10. mesto (kate članice),
- Roman Pozvek – 7. mesto (kate veterani 40–50 let),
- Borut Kolar – 12. mesto (kate veterani 40–50 let),
- Roman Pozvek, Borut Kolar, Miroslav Gorenc – 5. mesto (borbe ekipno, rotacije veterani).

Čestitamo vsem za športne nastope in da so s ponosom predstavljali Slovenijo na tekmovanju takšnega obsega.

Otvoritev evropskega prvenstva

Foto: Matej Verbošt

Do tega uspeha ste nam pomagali tudi vi, zato se vam najlepše zahvaljujemo.

DRUGI NA STERNTHAL OPEN 2018

Naš Karate klub WKSA Duplex se je udeležil tekmovanja v Kidričevem – STERNTHAL OPEN.

Na tekmovanju je nastopilo skoraj 100 tekmovalcev iz 13 klubov. Čeprav nismo nastopili z vsemi tekmovalci, smo dosegli skupno 2. mesto in se odlično odrezali v vseh tekmovalnih kategorijah.

Osvojili smo 23 medalj (7 zlatih, 12 srebrnih in 4 bronaste):

- Gaja Rojs – 1. mesto kate, 3. mesto športne borbe, 5. mesto kata team,
- Tjaša Rojs – 2. mesto kate, 2. mesto športne borbe, 5. mesto kata team,
- Lejla Verbošt – 2. mesto kate, 1. mesto športne borbe, 5. mesto kata team,
- Karin Ludvik – 1. mesto kate, 2. mesto športne borbe, 1. mesto kata team,
- Jana Rojs – 2. mesto kate, 3. mesto športne borbe, 1. mesto kata team,
- Jan Ludvik – 2. mesto kate, 1. mesto kata team,
- Hera Agapito Masten – 3. mesto športne borbe, 2. mesto ekipa športnih borb,
- Sara Rojs – 3. mesto kate, 1. mesto športne borbe, 2. mesto ekipa športnih borb,
- Vita Rojs – 2. mesto športne borbe,
- Aslan Krasniči – 2. mesto športne borbe,
- Amadej Želj – 2. mesto športne borbe,
- Teja Kovač – 1. mesto športne borbe, 2. mesto ekipa športnih borb,
- Lana Žugman – 2. mesto kate, 2. mesto športne borbe,
- Damjan Žinko – 1. mesto kate.

Zelo smo ponosni, da sta se tudi naši najmlajši tekmovalki (Tjaša in Gaja Rojs) pomerili v športnih borbah, kjer sta dosegli svoje prve rezultate. Če povzamemo, so na celotnem tekmovanju naši tekmovalci nizali rezultate enega za drugim in prejeli svoja odličja. Prav vsi so se glede na treninge trudili in pokazali, kaj so se naučili. Še poseben užitek je bil opazovati naše starejše tekmovalce

in tekmovalke, ki so pokazali višji nivo znanja. Nekatera dekleta, na primer Lana Žugman, so naredila velik korak naprej. Še posebej so se izkazala v ekipnih bojih, kjer nas je za eno točko premagal Šentilj.

Čestitamo vsem za odlične nastope, ki jih v prihodnosti gotovo ne bo zmanjkalo.

Matej Verbošt

Karateisti iz Dupleka

Foto: Matej Verbošt

18. POKAL OBČINE DUPELEK IN MEMORIAL MILANA DANKA

Judoisti iz Dupleka so bili uspešni tudi v Bihaču, na Nagaoki in ligaškem tekmovalju.

V soboto, 6. oktobra 2018, smo organizirali 18. domači turnir, upamo da še zadnjič v telovadnici A. M. Slomška Maribor. Udeležilo se ga je 293 tekmovalcev iz 33 klubov iz Slovenije, Avstrije, Bosne in Hercegovine ter Hrvaške v starostnih skupinah U10, U12, U15 in U18. Kategorija kadetov je uradno štela za slovenski pokal, hkrati so se kadeti in kadetnje pomerili za Memorial Milana Danka. Najboljša kadetinja je po odločitvi sodnikov postala Manca Rozman Muha (JK Bežigrad) v kategoriji do 63 kg, najboljši kadet pa Urh Klopčič (ŠD Gib Šiška) v kategoriji do 66 kg.

V skupni razvrstitvi so bili rezultati sledeči: 7. mesto JK Pula Istarski borac, 6. mesto JK Železničar, 5. mesto JK Branik Broker, 4. mesto Judo šola Maribor, 3. mesto JK Drava Ptuj, 2. mesto JK Olimpija ter 1. mesto JK Bežigrad.

Hvala staršem za pomoč pri organizaciji tekme, Jožetu Marinu in Ljudmili Merčnik za vodenje tekme, Anki za pomoč pri podelitvi in za hitro pomoč pri blazinah. Res hvala vsem klubom, ki so se udeležili turnirja. V upanju, da se na 19. pokalu vidimo v Dupleku v novi dvorani, iskreno vabljeni že sedaj.

Rezultati naših tekmovalcev:

- kategorija U10: Alen Stres – 3. mesto, Miha Magdič – 5. mesto, Tomaž Korez – 5. mesto, Nike Taja Peček – 2. mesto, Nika Auda – 2. mesto, Klara Mulec – 5. mesto,
- kategorija U12: Vidovič Patrik – 5. mesto, Grajfoner Niko – 3. mesto, Kukovec Staša Alekseja – 1. mesto,
- kategorija U15: Mulec Tilen – 5. mesto, Anej Stres – 7. mesto.

Alen v borbi

Foto Peter Brumen

Bihač Una 2018 in 16. pokal Osnovne šole Šentjanž

V soboto, 19. oktobra 2018, smo se udeležili mednarodnega tekmovanja v Bihaču v starostnih kategorijah U10, U12 in U14. Nika Auda je dosegla 3. mesto do 32 kg v starostni kategoriji U10. Niko Grajfoner se je uvrstil z eno zmago in dvema porazoma tik pod stopničke na 5. mesto v kategoriji do 50 kg v starostni kategoriji U12. V kategoriji U14 do 66 kg je Tilen Mulec s tremi zmagami in enim porazom osvojil končno 2. mesto.

10. novembra 2018 smo se udeležili 16. pokala Osnovne šole Šentjanž v organizaciji Judo kluba Slovenj Gradec. Tekmovanje je bilo predvsem namenjeno začetnikom, torej našim najmlajšim članom. Udeležilo se ga je okoli 100 tekmovalcev iz koroških klubov, celjske Ivo Reye ter Judo kluba Duplek. Naši tekmovalci so dosegli naslednje rezultate: Eva Toplak 1. mesto, Nika Plazar 2. mesto, Tiana Plazar 2. mesto, Lana Plazar 3. mesto, Gal Brumen 5. mesto, Tilen Širec 4. mesto, Patrik Vidovič 4. mesto, Alen Stres 4. mesto, Tomaž Korez 4. mesto, Miha Magdič 5. mesto, Staša Alekseja Kukovec 1. mesto, Niko Grajfoner 1. mesto, Tilen Mulec 1. mesto, Nika Auda 2. mesto, Aleks Senekovič 2. mesto, Klara Mulec 3. mesto.

Skupinska Šentjanž

Foto Tjaša Brumen

55. pokal Nagaoka

V soboto, 17. novembra 2018, je potekalo že tradicionalno 55. mednarodno tekmovanje Nagaoka v organizaciji Judo kluba Olimpija. V Ljubljani smo nastopili s 4 tekmovalci ter osvojili eno drugo mesto (Niko Grajfoner v ka-

tegoriji do 50 kg pri mlajših dečkih) in eno tretje mesto (Tilen Mulec v kategoriji do 66 kg pri starejših dečkih). Staša Alekseja Kukovec je pri mlajših deklicah v kategoriji do 33 kg osvojila 5. mesto, Anej Stres pa pri starejših dečkih v kategoriji do 66 kg 7. mesto. Po tekmovalju je v Trampolin parku Super Jump GIB Šiška sledil še drugi del našega športnega dne. Zaključili pa smo ga sladko v Trojanah (čeprav ni nihče jedel krofov).

Nagaoka foto

Kristina Vrščič

Fantje zopet nastopili v ligaškem tekmovanju

Sledil je zaključni turnir 2. slovenske judo lige v telovadnici v Slovenski Bistrici, kjer je naša ekipa fantov dosegla odlično 2. mesto. Na zaključnem turnirju so nastopili Judo klub 15. maj Marežige, Judo klub Drava Ptuj, Judo šola Maribor in Judo klub Duplek. Za ekipo Judo kluba Duplek so nastopili: Blaž Škof, Staš Kokotovič, Filip Nipič, Tadej Senekovič, Dorijan Jamnišek, Žiga Lesjak, Demijan Lesjak, Tadej Mulec in Aljaž Petrič. Že vnaprej se je vedelo, da se bosta za prvo mesto in uvrstitev v prvo ligo potegovala naš klub in Judo šola Maribor. Naši fantje so po hitrem postopku opravili z Judo klubom 15. maj Marežige in s Ptujčani, nato pa so se za prvo mesto pomerili z Judo šolo Maribor. Na koncu nam je zmanjkalo malo

Team Duplek 2. liga

Foto: Peter Brumen

sreče ali pa drugačne sodniške odločitve, da bi se veselili zmage – Judo šola Maribor je zmagala z rezultatom 4:3. Čestitam vsem fantom, da so prikazali odlične borbe, in verjamem, da se vidimo v enaki zasedbi naslednje leto.

Do konca decembra se bomo udeležili še nekaj tekmovanj (za najmlajše Miklavžev turnir, Novoletni turnir Celje, pokal Ivo Reye ...). Vse rezultate bomo objavili v naslednji številki Novic. Drugače pa nas lahko spremljate na Facebook strani @JKDuplek ali pa se nam pridružite na vadbi juda. Veseli bomo vsakega novega člana.

Za naslednjo leto si želimo, da ostanemo zdravi, tisti, ki niso, naj se hitro pozdravijo, vsem pa želimo miren božič in veselo ter zdravo novo leto 2019.

Peter Brumen

»OLJČNA VEJICA MI JE DALA MOČ«

Marija Brumen je Martinov maraton v Atenah namenila vinogradnikom v občini Duplek.

Martinovo ali god sv. Martina je dan, ki ga pri nas obeležujemo kot praznik vina. Do tega dne se mošt obravnava kot nečisto in grešno vino, ki se ob blagoslovitvi spremeni v pravo vino. Ob tem praznovanju na mizi seveda ne sme manjkati Martinove gosi z mlinci.

Izhajam iz »Martinove družine«. Pradedek, dedek, oče, brat in nečakinja so Martini/Martina. To je družinski praznik v letu, ki še ga vedno praznujemo. V mojem otroštvu smo za Martinovo pospravljali zadnje poljske pridelke (korenje, repo). Povabljeni so bili vsi, ki so čez celo leto pomagali pri kmečkih opravilih. Zvečer so prišli vaški godci in plesalo se je do jutra. To so bili tisti dobri stari časi ...

V naši občini imamo tudi patrona sv. Martina v Dvorjanah. V tem času potekajo številne prireditve, ki se jih rada udeležim ali na njih tudi sodelujem. Letos sem žal vse dogodke izpustila, saj sem na dan sv. Martina tekla klasičen maraton (42 195 km) v Atenah. Ta maraton sem namenila vsem vinogradnikom v naši občini, ki pridelujejo vrhunsko vino. Posebej sem ponosna na vinogradništvo sosedov – Praviček in Brezner. Kako skrbno delajo v vinogradu čez celo leto, da pridelajo tako vrhunska vina, ki jih radi skupaj pijemo!

Foto: Igor Zonik

V grške Atene smo odpotovali že v petek v zgodnjih jutranjih urah. V soboto smo si ogledali večje znamenitosti Aten, se aklimatizirali in dvignili startne številke. Po obilni testeninski večerji sem se hitro odpravila k počitku. Zajtrk na dan maratona je bil že ob peti uri. Po zajtrku smo se z avtobusi odpeljali na start maratona, ki je bil v starogrškem mestu Marathon (od Aten oddaljen cca 40 km), cilj maratona pa je bil v Atenah na olimpijskem stadionu Panathinaiko. To je bila moja najtežja in najbolj čustvena maratonska preizkušnja do sedaj. Premagati je bilo treba kar 410 višinskih metrov. Na 14 km smo tekli skozi letovišče Mati, kjer je letos julija požar pomoril 99 domačinov, med katerimi so bili tudi otroci. Mislim, da so nas tam pričakali prav vsi, ki so preživeli. Oblečeni so bili vsi enako – v črne majice, v rokah pa so držali črne balone in oljčne vejice ... Tudi narava je bila črna od ostankov pogorišča. Navijali so tako močno, da težko opišem. Otroci so nam tekačem podarjali »petke« in oljčne vejice. Zelo, zelo čustveno! Ko mi je fantek podaril vejico oljke, mi je korak skoraj zastal, spreletel me je srh po telesu in oči so bile solzne. Nekaj časa sem jo imela v

rokah, nato sem si jo zataknila za ruto, ki sem jo imela na glavi zaradi močnega sonca. Spremljalo me je samo to, da je ne smem izgubiti ali odvreči. Skrbno sem jo čuvala do cilja, doma pa pripela na trak medalje. Ta Martinov maraton je pustil v mojem srcu velik pečat.

Ob enajsti uri, enajst minut in enajst sekund sem bila na najtežjem delu maratona. Spomnila sem se vseh Martinov, vinogradnikov, dobrih sosedov in bolnih ljudi, ki so ostali doma.

Podarjena oljčna vejica pa mi je dala moč in energijo za najtežji del maratona, ki je bil od 19 do 31 kilometra. Na cilj sem pritekla z oljčno vejico in z upanjem, da se vsem preživelim iz letovišča Mati in vsem vinogradnikom ne zgodi nič hudega. Za vse vrnjene »petke« otrokom in ostalim navijačem, ki so izjemno navijali na najtežjem delu, sem maraton pretekla v treh urah, petinštiridesetih minutah in sedmih sekundah. To je bilo dovolj za peto mesto v kategoriji.

Pa na zdravje!

Marija Brumen

V BINI AKAKDEMIJI ŠIRIMO OBZORJA

Nič ni pretežko, če se hoče, začni že danes in že jutri se lahko počutiš bolje.

Najtežji je začetek, a človek mora imeti tudi močno voljo, da vsak dan, teden za tednom najde motivacijo za gibanje.

Naj vam pozitivna jutranja misel oblikuje popoln dan. Ljudje, ki zjutraj telovadijo, se veliko bolj držijo svoje rutine, saj jo opravijo pred vsem stresom, ki ga prinese dan. Vedno lahko izberete, ali boste še ležali ali pa boste vstali, telovadili in bili ves dan v svoji najboljši formi.

Ko vam manjka moči, udobje zamenjajte za spremembe. Včasih imate med vadbo občutek, da ne morete migniti niti s prstom več. Takrat se morate prisiliti, da naredite nekaj več, da spremenite ritem in svoje telo. Prav takrat, ko ne morete več, morate narediti še deset ponovitev, takrat bo napredek največji in najopaznejši.

Zapomnite si, da ste začeli telovaditi zaradi sebe, in udobje zamenjajte za spremembe ter napredek. Ta pone-

deljek ni enak prejšnjemu in ne bo enak naslednjemu. Včasih je dan težak in drugič nič posebnega. Pridejo tudi izjemni dnevi, ki se jih boste še dolgo spominjali. Vsakega pa lahko začnete lepše, samo cilj je treba imeti.

Zbudite se s pozitivnim mišljenjem. Čakajo vas nove izkušnje in trenutki, ki jih niste in ne boste več doživeli. Zakaj ne bi torej izkoristili vsega, kar vam dan prinaša?

Tako je tudi s telovadbo. Včasih je potrebna le brca v zadnjo plat, da se dvignete iz svoje cone udobja in začnete delati na sebi, kar se bo poznalo na vašem zdravju in počutju. Soočite se s svojimi dvomi, mi pa vam bomo pomagali narediti korak proti vašemu cilju. Nikoli ne boste izvedeli, kaj vas čaka, dokler ne poizkusite.

Nikoli ne odnehajte, kajti neuspeha ni, so samo ljudje, ki ne vztrajajo do konca!

Kako lahko sami najbolje vplivate na svoje dobro počutje, zdravje, srečo in zadovoljstvo s seboj? Odgovor je z gibanjem, gibanjem in še enkrat z gibanjem, ki vaše srce

Ekipa vadečih po naporu TABATA WORKOUT

Foto: Bine Štručl

in dušo ohranja mlado.

Postanite telesno aktivni in najдите razloge, zakaj bi bili telesno aktivni. Ni dovolj velik razlog že to, da se po vadbi vedno dobro počutite, nimate težav z zdravjem, veliko bolj razmišljate in se lažje soočate z obveznostmi v življenju?

Moji razlogi, da sem fizično aktiven, so zdravje, dobro počutje, samozavest in veselje do življenja.

Kateri so pa vaši razlogi?

Z nami ste lahko vse dni v tednu na različnih lokacijah.

Vsak torek ob 20.30 poteka funkcionalna HI/LO aerobna vadba, vsak četrtek ob 20.30 pa Tabata Workout 20/10 v prostorih večnamenske dvorane v Sp. Dupleku (v baraki). Imamo pa tudi novo lokacijo – Športno dvorano Lent Maribor, kjer potekata vsak ponedeljek ob 20.00 Cross Fit in vsako sredo ob 18.45 uri Tabata Workout 20/10. Se vidimo!

Funkcionalna vadba za ljudi starejše generacije MGC DANica Duplek

Kako začeti z redno vadbo?

V želji po hitrih rezultatih se lotimo zelo intenzivnih in zahtevnih treningov, ki sploh niso primerni za nas in za naše telesne zmogljivosti. Zaradi tega veliko ljudi po nekaj mesecih truda opusti vadbo in se prepusti ležernosti pretekline rutine.

Najprej se mora vsak pri sebi vprašati, kolikokrat na teden je sploh pripravljen trenirati, in poiskati razlog, zakaj želi trenirati.

Začetki naj bodo vsekakor vodeni. Kot osebni trener in vaditelj športne rekreacije vedno razložim vaje, pokažem, kako jih pravilno izvajati, ter skupaj z vami postavim

Pohod Noč carovnic v Bini Akademiji

Foto: Bine Štručl

prave temelje in vam pomagam uresničevati vaše dolgoročne cilje. Naše punce mladenke in carice svojega telesa trenirajo dvakrat tedensko in že v zgodnjih jutranjih urah poskrbijo za svoje boljše zdravstveno počutje. Ne iščejo negativnih izgovorov, enostavno pridejo ter uro in pol skupaj z mano pošteno »švicajo« ter premagujejo svoje lastne sposobnosti. Vadba je brezplačna, zato lepo vabljeni, da se nam pridružite vsak ponedeljek in četrtek ob 9.00 zjutraj v prostorih Doma kulture v Dvorjanah.

Šola samoobrambe v Bini akademiji

Aikido je vadba za otroke in odrasle, za ženske in moške vseh generacij. V aikidu je namreč velik poudarek na tem, da se napadalca (uka) ne poškoduje. Največje koristi aikida za mladega človeka, otroka, so nadzor nad lastnim telesom, lepša drža, sproščenost in naravni gibi. Res velika pridobitev je obvladovanje stresa: prideš na trening. Okrog tebe je stres – nekdo te ves čas napada. Telo se nauči ta stres sprejemati. Telo ima spomin na te kritične situacije, zato v stresnih situacijah odreagira, še preden se začne zaresen stres. Stres namreč sproži predčasne reakcije. Ko znaš telesno premagovati stres, ti to koristi na vseh področjih. Aikido ne postavlja skoraj nobenih fizičnih omejitev, vsak posameznik lahko napreduje v svojem tempu. Kar očara predvsem ne več rosnost mlade ljudi oz. tiste mlade po srcu, otroke, je to, da lahko pričnemo s treningom aikida kadarkoli. V naši akademiji trenirajo otroci po starostnih skupinah, in sicer od 5 do 7 let in od 7 do 15 let ter odrasla skupina od starosti 15 let naprej.

Treningi za vse skupine potekajo v lepo urejenem dojetu v Centru Apolon, Kramarjeva 1, Tezno. Treningi za otroke nad 5 let potekajo vsak torek in četrtek ob 16.00, za

Skupina otrok 7+ po treningu

Foto Bine Štručl

Cross Fit vadba Športna dvorana Lent

Foto: Bine Štrucl

otroke nad 7 let ob 17.00, odrasla skupina nad 15 let pa trenira vsako sredo ob 21.00 in vsak petek ob 18.00. Vpis novih članov poteka v času treninga čez celo leto!

Prehransko svetovanje v Bini akademiji

Gibanje in zdrava prehrana nista več »tabu«, kot je veljalo včasih. Vsi vemo, da je hrana bistvenega pomena za življenje, in čeprav velikokrat ljudje delamo napake in se nezdravo prehranjujemo, kljub temu pričakujemo, da bomo zdravi in da bo naše zdravstveno počutje idealno. Žal ni tako in prej kot slej bomo pomoč poiskali pri zdravnikih in nutricionistih. Kot prehranski svetovalec vam svetujem, da je najbolje uživati vse v zmernih količinah. Človek je vsejed, kar pomeni, da moramo uživati raznoliko hrano. Pravilo je: vedno si vzemite čas za obrok, nikoli ne jejte prehitro, uživajte v hrani in okusih, jejte počasi, zraven hrane ne glejte televizije in ne brskajte po računalniku, hrano dobro prežvečite, kajti prebava se začne že v naših ustih.

Še vedno smo na voljo za prehranska svetovanja v skupinah ali individualno, pripravimo vam jedilnike in pomagamo pri hujšanju z različnimi dietami (LCHF, paleo, keto ...). Vsem občankam in občanom občine Duplek želimo lep in miren božič ter srečno in uspešno novo leto 2019!

Vse o nas in naših dogodkih lahko spremljate na spletnem portalu www.biniakademija.com, pišite nam na

Vadeče članice MGC DANica Duplek

Foto: Bine Štrucl

e-mail: binetruc@gmail.com, lahko pa nas pokličite na telefonsko številko 070 823-510 ali 0591 75069.

Bine ŠTRUCL, osebni trener, prehranski svetovalec, inštruktor aikida 2. dan

TRETJE MESTO V NOGOMETU ZA DEKLETA IZ OŠ KORENA

Pet pogumnih učenk iz OŠ Korena se je v ponedeljek, 26. novembra 2018, podalo na svoje prvo šolsko tekmovanje v nogometu, ki je potekalo v športni dvorani DRAŠ v Mariboru. Dekleta so odigrala tri srečanja. V uvodni tekmi proti OŠ Kungota so naša dekleta doživela poraz (2:5), oba gola za OŠ Koreno je prispevala Suzana Horvat.

Že v naslednji tekmi so Korenčanke z borbeno in odločno igro premagale vrstnice iz OŠ Hoče. Za zmago z rezultatom 2:0 sta zadeli vratarka Ivana Grabušnik in Urša Knuplež. Tretja tekma proti OŠ Starše se je končala z remijem (0:0). Dekleta iz OŠ Korena so tako z eno zmago, enim remijem, enim porazom in z osvojenimi 4 točkami osvojila končno 3. mesto. Zmaga je pripadla OŠ Kungota, ki je dosegla šest točk, drugo uvrščena pa je bila OŠ Hoče s prav tako šestimi točkami.

Pokal in medalje za 3. mesto so OŠ Korena priigrale: Ivana Grabušnik (vratarka), Lija Mumlek, Maja Vrbnjak, Suzana Horvat in Urša Knuplež.

Mentor: Dejan Kramberger

Mentor z ekipo

Foto: Dejan Kramberger

POTEPANJE OB DRAVI IN MURI

Na letošnjem jesenskem izletu smo si člani Turističnega društva Duplek ogledali nekaj krajev ob reki Dravi in na obeh straneh Mure.

Na pot smo se podali v soboto, 13. oktobra 2018, ob 6. uri zjutraj izpred gostilne Splavar v Zg. Dupleku, ob 6.15 pa so se nam pridružili potniki pri baraki v Sp. Dupleku. Najprej smo se odpeljali do Ptuja in nato do jezua na Dravi, kjer se začne kanal do HE Formin. Tam smo si ogledali največje umetno jezero v Sloveniji. V kraju Gorišnica smo naredili postanek za kavo. Samo nekaj kilometrov naprej smo si ogledali kraj Sv. Tomaž, ki ga je letos zajelo silovito neurje.

Spustili smo se v dolino in se mimo Gajševskega jezera odpeljali pri Veržaju na levo stran reke Mure. Tam nas je čakal vodeni ogled po Otoku ljubezni, ki je resnično otok v strugi reke Mure. Ogledali smo si mlin na Muri in se z brodom zapeljali preko reke in nazaj. Sledila je vožnja skozi Beltince do znanega objekta, kjer gojijo orhideje v bližini Dobrovnika.

Zapustili smo ravnico in se odpeljali skozi Dolgovaške Gorice do najvišjega razglednega stolpa VLNARIUM nad Lendavo, nato do domačije CUK, spustili smo se v Lendavo in si vzeli nekaj časa za ogled.

Ob madžarski meji smo se skozi Kobilje in Prosenjakovce odpeljali v Moravske Toplice, naredili kratek postanek, nato je sledila vožnja na Goričko skozi Puconce in manjše kraje do Lendavskega jezera in naprej do Rogaševcev. Po kratkem postanku smo se odpeljali v Avstrijo – v predel ugaslih vulkanov – in obiskali kraj St. Anna z znano vinoteko.

Šli smo mimo mesta Cmurek in na koncu v kraj Ratschendorf ter si ogledali kameljo farmo z zanimivim muzejem starega orodja in strojev.

Polni prelepih vtisov in že utrujenih nog smo se odpravili na večerjo v Šentilj, kjer smo naprej uživali v veseli družbi.

Tako smo člani Turističnega društva Duplek ponovno uspešno izpeljali strokovni jesenski izlet, ki je bil ob sončnem vremenu zelo lep, poučni in zabaven. Vsem, ki ste pri organizaciji pomagali, lepa hvala. V mislih se nam že prebujajo nove ideje in želje za naslednji spomladanski izlet, ki ga že komaj čakamo.

*Stanislav Germauc,
predsednik TD DUPEK*

Foto: Franc Fras

Foto: Stanko Germauc

DEJAVNE ČLANICE KO RK

Članice KO RK Dvorjane smo zelo aktivne celo leto, saj se ob različnih dejavnostih tedensko sestajamo.

Skoraj vse smo aktivne v programih VGC Danica:

- v ponedeljek in četrtek na telovadbi z Binetom,
- v sredo z učenci OŠ Dvorjane v projektu Hitri prstki,
- na učenju tujega jezika (nemščina in angleščina)
- in pri mnogih projektih, ki jih izvaja VGC.

Vsako leto prvi teden v septembru aktivno sodelujemo s policijo in civilno zaščito v projektu Varna pot v šolo in iz šole.

Naše članice so spremljale otroke na prehodu čez cesto pri OŠ Dvorjane – 1. dan, 3. septembra 2018, od 7.30 do 8.30 in od 11.00 do 12.00, od 4. do 10. septembra 2018 pa od 7.00 do 8.00 ter od 13.00 do 14.00.

Delo so opravljale vestno, otroci, starši in učitelji pa so bili zelo zadovoljni.

Nada Žmak

Krajevna organizacija
Rdečega križa Dvorjane
želi vsem občanom, občankam
in bralcem Dupleških novic
lep praznični december in
veliko lepega v novem letu.

ZLATI KOSMATINEC DESETIM DRUŽINAM

Podelili so še 12 srebrnih, 22 bronastih kosmatincev in 7 pohval za sodelovanje.

V Turističnem društvu Vurberk smo drugo oktobrsko soboto letos že drugič organizirali zaključno prireditev ocenjevanja okolice in objektov s podeljevanjem javnih pohval – kosmatincev. Zahvale smo na pobudo Janeza Toplaka poimenovali po spomladanski roži, kosmatincu, ki je podoben velikonočnici z Boča in ki raste na pobočju Grmade.

Šestčlanska komisija v sestavi Nataše Žižek, Erike Mahorič, Majde Breg, Liljane Kaučič, Violete Vogrinec in Jožice Lampreht si je na terenu ogledala 51 hiš z okolico in s pomočjo sprejetega pravilnika za ocenjevanje ocenila, da podelijo 10 zlatih, 12 srebrnih, 22 bronastih kosmatincev in 7 pohval za sodelovanje. Zlatega kosmatinca za leto 2018 so prejele sledeče družine iz Vurberka: Prašnički (družina je prejela zlatega kosmatinca že v lanskem letu in je bila pomotoma izpuščena iz objave v Dupleških novicah, za kar se družini opravičujemo), Srt,

Zlati kosmatinec družini Prašnički v letu 2017 in 2018 Foto: Nataša Žižek

Napotnik, Krepek in Domadenik ter družine iz Krčevine pri Vurbergu: Nežmah, Voda, Jurgec, Brumec in Mlakar. Javne pohvale sta podelila predsednik Turističnega

društva Ivan Žižek in vodja projekta Nataša Žižek, ki je o delu komisije povedala: »Ob našem obisku ste z nami prijetno poklepetali in delili prijetne, pa tudi manj prijetne zgodbe, ki jih piše vaše življenje. Vaš trud in ideje so res neomajne in brezmejne. Vidijo se vaša pozitivna energija pri skrbi za urejeno okolico, medsebojna povezanost in volja, ki daje velik pečat pri urejenosti posamezne vasi. Članice komisije, ki smo vaše domove obiskale,

smo imele kar težko delo. Upam in verjamem, da smo ga opravile po svojih najboljših močeh.« Sodelujočim družinam pa se je zahvalila še za opravljeno delo z vednostjo, da se trudijo po svojih najboljših močeh, in jih povabila k sodelovanju tudi v prihodnjem letu.

Nataša Žižek

RIBIŠKE ZGODE IN PRIGODE

Najboljši Klenovci Stanko Krajnc, Marijan Rola, Sašo Rola, z najtežjo ribo pa je car postal Drago Cimerman.

Upam, da ni potrebno posebej predstavljati ribiške sekcije Klen, ki deluje v okviru Društva upokojencev Duplek. Da smo dejavni in družbeno koristni, je tako ali tako že samoumevno. V letošnjem letu smo poleg ostalih dejavnosti, ki so za obiskovalca ribnika III skoraj neopazne, priredili ribiško tekmo za občane Dupleka, o čemer pa je že bilo govora.

15. septembra 2018 smo se udeležili vseslovenske in tudi svetovne čistilne akcije. Lotili smo se smeti, ki so bile zapuščene (odvržene) v okolici ribnikov II in III. Pri tem smo poskrbeli tudi za vodno površino, s katere smo prav tako pobrali in odstranili sledi ljudi, ki ne vedo, da je za seboj potrebno pustiti naravo takšno ali še lepšo, kot je bila pred našim prihodom. Akcijo smo zaključili z malico, ki jo je podarila Občina Duplek.

V čistilno akcijo bi bilo po vsej verjetnosti vključenih več občanov, če ta ne bi sovpadala s trgatvami.

Čistilna ekipa ribiške sekcije z Slavico Golob

Nagrade za najboljše ribiče je podelila predsednica DU Duplek, Marinka Čučko
Foto: Neža Škoflek Cimerman

Foto: Milan Konrad

Kot se za vsako združbo spodobi, smo tudi mi organizirali prireditev ob zaključku ribolovne sezone. Na zaključku smo 13. oktobra 2018 nagradili tudi najboljše ribiče sekcije. V skupnem seštevku je bil najboljši ribič Stanko Krajnc, drugi je bil Marijan Rola in tretji Sašo Rola. Ribiški car z najtežjo ribo pa je postal Drago Cimerman. Vsem iskrene čestitke.

Ko smo tako rekoč za letošnje leto že vse naredili in smo mislili, da si pa sedaj lahko malo oddahnemo, je prišel še konec oktobra in z njim ponovna povodenj. Vsi, ki smo bili tako ali drugače prizadeti zaradi poplavljanja reke Drave, smo si takoj priklicali v spomin november 2012.

Ribiči upamo, da je narava za letos opravila svoje nečedno dejanje in da nas ne bo več tako neprijetno preseñetila. Svoje delo je opravil tudi protipoplavni nasip, sicer bi lahko bilo še huje. Nas ribiče pa sedaj čaka še veliko dela, ki ga bomo lahko opravili šele, ko bo nivo vode nižji in se bo voda ponovno umaknila v svoj naravni okvir.

Milan Konrad

DRAVSKE VILE IN POVODNI MOŽJE VABIJO

Društvo Šola zdravja 1000 gibov, skupina Dravske vile in povodni možje ter sekcija DU Duplek vabijo k sodelovanju vsa društva in posameznike naše občine.

Dravske vile in povodni možje smo izredno aktivna in inovativna skupina telovadk in telovadcev, ki si zdravje krepijo v jutranjih urah ob Dravi. Svež jutranji zrak nas navdihuje in domislili smo se lepe ideje za popestritev velikonočnih praznikov in okrasitev našega kraja.

Seveda bomo pa uspešni šele, če se naši ideji pridružite tudi vi. O čem govorimo? O ideji, da bi lipo ob spomeniku padlim borcem v Zg. Dupleku okrasili s pirhi.

Mi že pridno izpihujemo jajca, ki jih bomo pobarvali ter vanje vnesli nitko, s katero jih bomo obesili na veje lipe. Odločili smo se za oranžno barvo, saj je to barva Šole zdravja. Se nam boste pridružili?

Seveda pa ni potrebno, da vsi barvate jajčka za našo lipo. V Sp. Dupleku bi bila za okrasitev zelo primerna lipa sredi krožišča ob vodnjaku, v Dvorjanah mogoče katera druga in v Koreni spet druga. Veseli bomo, če bomo v kraj vnesli enotno prizadevanje občanov in če bomo vsi skupaj, ne glede na pripadnost katerikoli stranki, naredili za našo občino nekaj lepega, pozitivnega.

Za informacije pokličite 040 707 282.

Dravske vile in povodni možje se veselimo sodelovanja z vami in vas lepo pozdravljamo.

Sonja Černčič Lagerwall

Tete Pehte in Bedanec v pustni povorki

Urejam pot ob Dravi

Vse foto: Jan Lagerwall

ŠOLA ZDRAVJA V ZAPOLUTKAH

Od »trimovk« do vaj 1000 gibov po dr. Nikolaju Grišinu.

Na pomlad leta 1990 je bila Marica Černčič v salonu frizerke Sonje Ferlič. Skupaj sta začeli ugotavljati, da se vse premalo gibamo in da bi bilo potrebno nekaj ukreniti.

Od besed sta prešli k dejanjem in že čez nekaj dni so se zbrale prve »trimovke«, kot so se takrat poimenovala, ter odšle na pohod po Zg. Dupleku. To so počele redno dvakrat na teden celo poletje. Ko so prišli hladnejši dnevi, pa so ugotovile, da bi raje razgibanje izvajale v OŠ Žitečka vas.

Seveda pa ni ostalo samo pri telovadbi: začele so proslavljati rojstne dneve, razne druge praznike, odhajati na izlete, torej razvile so bogato družabno življenje.

Ko je pred tremi leti šola potrebovala prostor, v katerem smo se družile, je naša članica od vsega začetka, Nada Vujinič, predlagala, da bi se pridružili Šoli zdravja in njihovim vajam 1000 gibov, ki se izvajajo skozi vse leto na prostem, tako da nismo odvisne od telovadnice.

Tako smo se seznanile z vajami dr. Nikolaja Grišina, ki jih sedaj izvajamo vsako jutro. Dr. Grišin je sestavil vaje, s katerimi razgibamo vse sklepe in mišice svojega telesa. Za vaje ni potrebna nobena posebna oprema, nič ne stane, saj vaje vodijo prostovoljci, ki so se za vodenje usposobili na posebnih delavnicah, ki jih redno pripravlja dr. Grišin osebno. Dnevno pa trajajo približno 35 minut. Ker je sedaj naša osnovna dejavnost telovadba in ne pohodi, smo

Tako je videti mlaj ob kresni noči na Švedskem, seveda smo ga mi postavili v Zapolutkah

Foto: Jan Lagerwall

naši skupini dale novo ime: Dravske vile in povodni možje, saj telovadimo ob Dravi.

Zakaj se je dr. Grišin lotil priprave vaj 1000 gibov? Je nevrolog in manualni terapevt in k njemu prihajajo ljudje iz cele Slovenije. Ugotovil je, da bi veliko problemov, s katerimi se ljudje srečujejo, lahko preprečili ali vsaj izboljšali sami, če bi se več gibal.

Kaj pa pravijo člani naše Šole zdravja? So jim redne vaje odpravile ali omilile kašno težavo?

Prisluhnimo jim!

Miha Verbošt je dober znanec bolnice, saj ima za seboj že operaciji žolča in slepiča, imel je raka prostate, tumor v glavi, herpes, globalno vensko trombozo, operacijo levega kolka (dvakrat, ker je pri prvi operaciji prišlo do infekcije), operacijo desnega kolka.

Ko je bil na rehabilitaciji po zadnji operaciji kolka, je terapevt v zdravilišču poudarjal, kako pomembno je, da izvaja vaje redno, vsak dan, tudi doma. Takrat se je spomnil na Šolo zdravja in se nam maja letos priključil. Pravi, da so ga po prvih treh dneh naše telovadbe tako bolele mišice, da se je na stranišče podal z berglami ... Celo k zdravniku je šel, da preveri, če je kaj narobe! Potem pa se je stanje iz dneva v dan izboljševalo. Uvidel je, kaj pomeni dnevna telovadba Šole zdravja in počuti se enkratno. Priporoča vsem, ki imajo kakršnekoli podobne zdravstvene težave, da se nam pridružijo: da naredijo nekaj zase, za svoje zdravje in dobro počutje v skupini Dravske vile in povodni možje.

Nežka Vidovič, članica od leta 1990, pravi, da se je pridružila skupini zaradi svojega prepričanja, da lahko za svoje zdravje nekaj naredi tudi sama, pa tudi zaradi sprostitev, druženja. Po upokojitvi je človek nekako postavljen na stranski tir – in če sam ne poskrbi za novo družabno življenje, se lahko hitro zgodi, da se »usidra« pred domačim televizorjem ali na kavici pri sosedi. Sama je imela gibalne težave, ki jih je z redno vadbo in v začetku še s primernimi terapijami uspela odpraviti. Hvaležna je dr. Grišinu, da je sestavil tako vsestranske in lahke vaje. Spoznala je, da vsakodnevno gibanje in druženje v pozitivno usmerjeni skupini nanjo pozitivno delujeta na vseh področjih.

Tudi pozimi je prijetno telovaditi na svežem zraku

Slavica Golob je vesela, da se je vključila v skupino, ker ni lepšega kot telovaditi na svežem zraku ob Dravi. Poudari pa še, da so močne bolečine v kolku izginile, odkar redno hodi k jutranji telovadbi, zato priporoča vsem, da se nam pridružijo ali da v svoji bližini ustanovijo novo skupino, ki ji bodo naši usposobljeni vaditelji z veseljem pomagali pri začetnih težavah.

Rajko Duh se je skupini priključil pred dvema letoma. Na kratko opiše telovadbo: prijetna in koristna. Sam je imel močne bolečine v ramenu in leve roke ni mogel dvigniti nad glavo. Z rednim prihajanjem k telovadbi je to težavo odpravil in stanje se mu je tako popravilo, da lahko roko ponovno čisto normalno uporablja. Ohranil je tudi gibljivost vseh sklepov in ravnotežje, kar je tudi pogosta težava nas v »najlepših« letih. Z redno vadbo je izboljšal tudi krvni pritisk, saj ga je uspel znižati, zato priporoča vsem, ki imajo kakršnekoli gibalne težave, da se nam pridružijo v naši zeleni telovadnici pri Kirbiševih ob Dravi, predvsem pa priporoča moškim, da pozabijo na svoj ego in pomislijo, da je prvo zdravje. Za zdravje pa lahko veliko naredimo prav sami.

Trezika Bračko je naša najstarejša članica, ki je letos dopolnila častitljivih 80 let in je v skupini od začetka, torej od leta 1990. Ko se je pridružila skupini »trimark«, še ni imela zdravstvenih težav, a je vedela, da ji gibanje koristi in da se v družbi veselih in prijaznih članic dobro počuti. Stanje se je spremenilo in v zadnjih letih je imela operaciji obeh kolen, a to je ne ovira pri naši jutranji telovadbi. Če katere vaje ne more izvesti v celoti, jo pač prilagodi svojim zmognostim. Seveda pa še vedno pridno keglja v DU in je na tekmovanjih večkrat dosegla tudi najboljše rezultate. Le tako naprej, Trezika, ji kličemo iz Šole zdravja.

Slavica Funda je tudi članica od leta 1990. Skupini se je priključila zaradi druženja in redne hoje, ki ji je lajšala težave s križem in išiasom. Tudi sama je hodila vsak dan, ker je videla, da ji hoja lajša bolečine. Z veseljem se je zato vključila tudi v Šolo zdravja, kjer sedaj dnevno telovadi, kar ji je v celoti odpravilo bolečine v križu. Odkar hodi v vsakem vremenu k telovadbi na prostem, tudi prehlajena ni več, kar je bila njena redna nadloga.

A mi ob dnevni telovadbi najdemo še dovolj časa za druženje, praznovanja, sodelovanja ...

Foto: Jan Lagerwall

Kaj smo letos že obeležili?

- Sodelovali smo v pustni povorki kot skupina »Tete Peh-te in Bedanec«.
- V aprilu smo sodelovali pri komemoraciji pri spomeniku na Kukovičevi domačiji.
- 5 članov naše skupine se je v aprilu udeležilo delavnice za voditelje vadbe Šole zdravja 1000 gibov, ki jo je, kot vedno, vodil dr. Grišin osebno.
- Okrasili in postavili smo mlaj za 1. maj in ga proslavili z druženjem in zakusko.
- V maju smo tudi proslavili 3. obletnico skupine, priključile pa so se nam še članice skupin Tezno in Razvanje.
- Sodelovali smo na letni skupščini Šole zdravja v Domžalah, kjer je sedež naše osnovne organizacije.
- Ob Dravi smo s pomočjo članic Šole zdravja iz Razvanja urejali pešpot ob Dravi (s čimer bomo nadaljevali tudi prihodnje leto).
- Skupaj z ostalimi skupinami mariborskega področja smo promovirali aktivnosti Šole zdravja v Lovrencu na Pohorju, nastopili na Trgu Leona Štuklja v športnem tednu v Mariboru in sodelovali v Razvanju na njihovem športnem vikendu.
- 25. junija smo proslavili kresno noč in okrasili poseben mlaj, kot ga tradicionalno pripravljajo na Švedskem. Zakuska je bila na srečo bolj po naši tradiciji ...

- V juliju smo postavili klopotec in se primerno povese-lili.
- 1. septembra smo se odpravili v Piran, kjer smo skup-no z vsemi skupinami iz cele Slovenije proslavili 10. obletnico Šole zdravja.
- Pripravili smo tudi kostanjev piknik z domačim mo-štom.
- V oktobru smo imeli izlet v Mursko Soboto in na Gorič-ko.
- V decembru nas še čaka slovo od letošnjega leta.

Pridno in redno pa proslavljamo rojstne dneve svojih članov. Za njihove okrogle obletnice jih z unikatnimi roč-no izdelanimi čestitkami še posebej počastita naši ume-tniško navdahnjeni članici Zdenka Duh in Pavla Zupan.

Žal pa nimamo le veselih dogodkov. Letos smo se morali posloviti od dolgoletne članice Silve Jenuš. Njen odhod nas je zelo prizadel in vedno se je radi spomnimo.

Pridružite se nam tudi vi, lahko pa vam pomagamo usta-noviti novo skupino v vaši bližini. Pokličite 040 707 282 za več informacij.

Šola zdravja 1000 gibov, Zapolutke

KORAJŽA ŠE VELJA

Moški pevski zbor DU Duplek vabi tiste, ki jim je mar dobrega petja in prijetne družbe.

Korajža velja, tako se prične pesem, ki jo občasno zapojemo pevci Moškega pevskega zbora Društva upokojencev Duplek (MoPZ DU Duplek). Besedilo zanjo je napisal naš častni član Rado Pečar. Zakaj tako pričujem to pisanje? Ker smo pevci ponovno začeli z vajami in imamo pogum, čeprav nas je še samo deset, in ker naslednje leto praznujemo že 25-letnico ustanovitve. Vzdržali smo zato, ker se razumemo, ker pojmemo pesmi, ki so nam všeč, predvsem pa zato, ker smo med seboj dobri prijatelji.

Vsako leto znova čakamo, da bo še kdo rekel: »Res je, korajža velja,« in se nam bo pridružil. Kar ne moremo verjeti, da je med vsemi člani DU Dupleka in tistimi, ki to niso, tako malo veselja do petja. Že res, da je v občini kar nekaj zborov, vendar mi ciljamo predvsem na upoko-jence in tiste, ki se temu statusu približujejo. Teh pa je v naši občini veliko, to se vidi pred volitvami, ko vsi politič-ni kandidati obiskujejo društva in srečanja upokojencev ter obljublajo boljši jutri. Kakšen boljši jutri neki? Tega si moramo upokojenci narediti sami. To pomeni, da si mo-ramo izpolniti dan s tem, kar nas veseli, pa malo s tem, kar nas ne. Kdaj pa kdaj moramo obiskati zdravnika, da vidimo, če je še vse po starem, in zvečer ali pozno popold-ne oditi na vaje, trening, srečanje. Tam najdemo lepši jutri, ko si zapojemo, ko se pošalimo in pokomentiramo zadnjo tekmo vijoličastih. Vmes je kakšen nastop, na ka-terem se malo pobahamo in nas malo tudi pohvalijo (kar

Foto: Jernej Borovinšek

ima vsak človek, ki kaj dela, rad). Tako si lahko upoko-jenci sami polepšamo dan, teden, leta, ki so še ostala. Zanašanje na druge? Mislim, da smo že toliko časa na svetu, da vemo, da tega ni.

Kar se petja tiče, je še en fenomen, ki ga ne moremo ra-zumeti. Ko se zbere nekaj ljudi na kakšnem srečanju, na rojstnem dnevu ali kar tako, se takoj razlije pesem. Tak-rat vsi pojmemo, včasih tudi zablešemo – in nam je lepo. Tega, da nam je bilo lepo, pa se ne spomnimo, ko nas vabijo, da bi aktivno sodelovali v pevskem zboru. Vsaka pesem, zapeta na vaji, daje enak občutek veselja, kot ga doživimo takrat, ko zapojemo v družbi. Veseli bomo, če se nam pridružite in poskusite. Še vedno lahko rečete: ne hvala. Si boste lahko vsaj rekli: »Sem pa le poskusil!«

Vsem svojim prijateljem in tistim, ki to še boste, želimo lepe božične in novoletne praznike.

Vaši pevci MoPZ DU Duplek

Vlado Borovinšek

POVABILI SO TUDI GOSTE

Letni koncert Tamburaškega orkestra Duplek.

Obstaja malo zanesljivih podatkov, ki kažejo, kako je tamburica vstopila v Srednjo Evropo. Med Bizantinskim cesarstvom je že obstajala, Grki in Slovani pa so jo imenovali tambura. Pravijo, da so tamburo v Bosno verjetno pripeljali Turki, od koder se je instrument širil z migracijami. Že v zadnjem desetletju devetnajstega stoletja so iz tradicije folklornih tamburaških ansamblov nastajali tamburaški orkestri, sposobni izvajati zahtevne partiture.

Pred 14 leti je tako nastal Tamburaški orkester Duplek, ki s svojimi nastopi navdušuje poslušalce v občini, okoliških krajih, po Sloveniji in tudi v tujini. Orkester vsako leto priredi letni koncert v občini Duplek. Članstvo orkestra se je z leti spreminjalo, trenutno pa orkester šteje 12 članov. Na koncert smo medse povabili številne glasbene goste – Rudija Šantla, Tamaro Vandur, ansambel Pristrčniki, Folklorno skupino Korena, ženski pevski zbor iz Hajdine, otroški pevski zbor Osnovne šole Draga Kobala Maribor ter humorista Korla, ki je zabaval prepolno dvorano obiskovalcev.

Za sodelovanje pri izvedbi koncerta se moramo iskreno zahvaliti našim vinogradnikom in sadjarjem: Vinogradništvu Kurnik, Kmečkemu turizmu Slanič, Sadjarstvu Medved, Vinogradništvu Praviček in Vinogradništvu Simonič. Prav tako bi se zahvalili vsem sponzorjem, ki so nam pomagali pri izvedbi koncerta, ti so: Ludvik in Martina Thaler, Branko in Ivanka Bratuša, Marjan in Marica Štifter, Mizarstvo Pušnik Ivo, Jože in Jelena Romih, Vrtnarstvo Postrak Ingrid in Miro, Mesarija Blatnik, Avtoprevoznništvo Rojko Štefan, Steklarstvo Miholič, Transport Dvoršak, Kopun Simto, F. A. MAIK Marjan Bezjak, Valentina Fraizman – Valek s. p. Posebej pa se zahvaljujemo svojemu neutrudnemu umetniškemu vodji Janu Juršniku, ki nas je z mnogimi vajami pripravil na nastop.

Tamburaški orkester Duplek

Letni koncert

Vse foto: Valentina Frajzman

Nastop v Račah

Foto: Rajko Ferk

SPOMINSKA SVEČANOST OB DNEVU MRTVIH

Slovesnost pri obnovljenem spomeniku v Zg. Dupleku in obisk drugih obeležij.

Člani Združenja borcev za vrednote NOB občine Duplek in vsi tisti, ki jim je do ohranjanja zgodovinskih vrednot, smo letošnji dan spomina obeležili pred obnovljenim spomenikom v Zg. Dupleku. Razkrili smo spomine naših občanov na tiste težke dni, polne grozot, pa tudi človeških vrednot, poguma, iznajdljivosti, tovarištva in požrtvovalnosti, povezane z globoko ljubeznijo do svobode in domovine. Predvsem mlajši so na spominskih svečanostih spoznali, kako smo lahko ponosni na generacijo, ki je doprinesla velik delež k borbi proti okupatorju in hkrati k naši končni osamosvojitvi.

Komemoracija je potekala tiho in je bila polna spominov, pa še vreme nam je bilo naklonjeno, tako da so lahko mladi izvajalci programa iz nižjih razredov OŠ Žitečka vas zelo lepo izvedli program recitalov in partizanskih pesmi. Hvala učencem in njihovim mentorjem za odločno pripravo in izvedbo.

S svojo prisotnostjo in nagovorom je svečanost počastil tudi župan občine Mitja Horvat, ki je dal vedeti, da je preteklost vredna spominov na grozote, ki niso pozabljene.

Prav lepa hvala tudi glavnemu organizatorju Otmarju Jenušu za oris preteklosti NOB v občini Duplek in Ivanu Kobalu za podane vrednote generala Maistra in recital njegove pesmi.

Člani Združenja borcev za vrednote NOB v občini Duplek so po končani komemoraciji v Zg. Dupleku še obiskali spomenik v Dvorjanah, grobišče pri Kukovičevi kmetiji, spomenik na pokopališču v Zg. Koreni ter spominsko

obeležje pri OŠ Korena.

Prav tako so člani še obiskali grobove zaslužnih članov združenja: Vlada Prekorška, Matije Pajnikharja, Zorke Kocbek, Jožeta Galuna in Jožeta Koširja ter so povsod v njihov spomin prižgali sveče.

Hvala vsem, ki ste s svojo prisotnostjo obudili in počastili spomin na tiste, ki so trpeli in dali svoja življenja v katerikoli vojni za naš jutri.

*Mihael Verbošt,
predsednik ZB NOB Duplek*

NASMEJANI NA VAJO, NASMEJANI Z NJE

Za glasbeno skupino Dvorjanski muzikanti je že lepo število nastopov.

Pol leta je staro Kulturno društvo Duplek in enako stara je glasbena sekcija, ki deluje v okviru društva – Dvorjanski muzikanti. Glavnino glasbene skupine sestavljajo bivši, pa tudi sedanji člani znanega dupleškega Tamburaškega orkestra.

Dvorjanski muzikanti so ljubiteljski glasbeniki, entuziasti, ki jim glasba, najbolj priljubljen jezik na svetu, pomeni dodano vrednost v življenju. Jože Kurnik, Dunja Gostenčnik, David Kumer, Majda Steiner, Ernest Centrih, Edvard Harb, Alojz Ličen, Bojan Mulec, Milan Krepek, Bojan Grušovnik (predsednik društva), Srečko Steiner in Nives Polanec – to so članice in člani nove glasbene skupine, ki v svoje vrste vabi tudi druge občane, podkovane v igranju na kakšen inštrument.

»Druži nas ljubezen do glasbe in poustvarjanja,« pravi Srečko Steiner. »V glavnem smo zbrani starejši 'mladinci', stari okoli petdeset, našo povprečno starost pa 'popravlja' harmonikarica Nives, ki jih ima enajst. Vadimo v dvorani v Dvorjanah, in kar se mi zdi najpomembnejše: na vajo pridemo nasmejani in nasmejani z nje tudi odhajamo.«

Dvorjanski muzikanti

Foto: Sebastjan Polanec

Glasba je pač izvrstno lepilo med ljudmi nekega kraja, še posebej dandanes, ko nimamo časa niti zase, kaj šele za druge, in postajamo zato vse bolj odtujeni in površinski v odnosih. »Druženje je visoko zapisana vrednota našega društva,« pravi Srečko.

V občini Duplek deluje več kot štirideset različnih društev in meddruštvenega sodelovanja oziroma povezovanja

je veliko. Dvorjanski muzikanti so mladi po "stažu", a so imeli v pol leta že kup nastopov v svoji in tudi v drugih občinah. V Dvorjanah so nastopili z MPZ Franc Preložnik ob dnevu žena in ob martinovanju, v Koreni so nastopili s tamkajšnjim moškim pevskim zborom, s pevskim zborom so zaigrali in zapeli tudi v Cerkvenjaku, povabili so jih na nastop v Voličino, nedavno so sodelovali na večeru pesmi in humorja v Koreni ...

»Predvsem pa nam je vsem ostalo v spominu navdušenje, ki smo ga poželi na več dobrodelnih koncertih v domovih za ostarele. Vabil na humanitarne prireditve smo še posebej vesel, ker je občutek, da si nekemu naredil nekaj dobrega, da si nekemu polepšal dan, res neprecenljiv.«

Njihov glasbeni in pevski repertoar je raznolik – igrajo vse od narodnih, narodno zabavnih in dalmatinskih pesmi do filmske glasbe in Beatlov. Čez stotico že sega njihov glasbeni program, vse priredbe je prispeval aranžer glasbe, instrumentalist in skladatelj Marijan Golob, pravi Srečko Steiner. Pri tem ne pozabi pohvaliti še Božidarja Čobca, ki Dvorjanske muzikante strokovno usmerja.

Do konca leta jih še čakajo trije nastopi, zdaj pa vse moči vlagajo v to, da bo njihov samostojni koncert, ki bo potekal 23. decembra ob 17. uri v dvorani v Dvorjanah, tak-

šen, da bo ostal občinstvu v najlepšem spominu.

Do konca leta, obljublja, bo živela tudi spletna stran Kulturnega društva Duplek, in ob spodbudah, ki jih zdaj prejema tako od posameznikov kot od občinskih organov, utegne v okviru društva hitro zaživeti še kakšna nova sekcija.

»Vsem v naši občini želimo lepe božične praznike in jim voščimo srečno novo leto 2019,« zaključil naš sogovornik.

Glorija Lorenci

Pred nastopom v Cerkvenjaku

Foto: iz arhiva Dvorjanski muzikanti

PRIPRAVE NA DUPEK ART 10

Likovno-humanitarno društvo RAY & CO bo v prihajajočem letu 2019 organiziralo že dvajseto likovno kolonijo, od tega v občini Duplek deseto – Duplek Art 10.

Mednarodne likovne kolonije Duplek Art so financirane z lastnimi sredstvi in s sredstvi podpornikov, zadnji dve leti pa tudi s 30-odstotnim finančnim vložkom Občine Duplek.

Duplek Art 10 se bo odvijal med 30. majem in 2. junijem 2019 na območju občine Duplek, kjer se želijo dosedanjim gostujočim umetnikom iz Katarja, Nepala, Kube, Japonske, Rusije, Turčije, Bolgarije, Srbije, Črne gore, Hrvaške, Italije, Avstrije, Švice, Nemčije, Slovaške, Bosne in Hercegovine ter Slovenije pridružiti še predstavniki iz Indije, Tunizije, Makedonije in Češke.

Organizacija mednarodnih likovnih kolonij predstavlja precejšen finančni zalogaj za društvo, zato želi društvo del potrebnih sredstev zbrati s prodajo umetniških slik oz. del, ustvarjenih pretežno na dosedanjih kolonijah Duplek Art. Tako bi financirali Duplek Art 10 in s tem ohranili status ene največjih kolonij tako po številu sodelujočih držav (ko umetniki ustvarjajo v daljšem časovnem obdobju – 4 dni) kot po številu udeležencev. Tokrat bo skupaj z domačimi ustvarjalo 45 likovnih ustvarjalcev.

Slike so na voljo za ogled in prodajo v Galeriji Kavarne hotela Betnava, Eve Lovše 15 Maribor, in v Domu kulture Dvorjane.

Foto: iz arhiva

Napoved programa Duplek Art 10

Rajko Ferk nam je zaupal nekaj zanimivosti o programu in tem, kako bo kolonija Duplek Art 10 potekala po dnevih: »Zberemo se v četrtek med 12. in 13. uro v hotelu Emei, kjer bodo gostje tudi nastanjeni. Sledita pogostitev s slovenskim pecivom in pijačo ter ogled turističnih, kulturnih in zgodovinskih znamenitosti v okolici, pozno popoldan pa je na vrsti vrnitev v hotel na kosilo. Tudi tukaj gledam na to, da je poudarek na tradicionalni slovenski hrani, vseeno pa še poskrbim tudi za tiste, ki takšne hrane ne uživajo.

Drugi dan je namenjen celodnevni likovni ustvarjanju na lokaciji Duplek. Kot zanimivost: čeprav nas je na zadnji koloniji bilo 45 slikark in slikarjev iz 13 držav, smo se sporazumevali brez težav, umetnost nas povezuje. Upam, da bodo ponovno sodelovali učenci OŠ Korena, ki so poskrbeli za kulturni program, ki je ostal v spominu našim gostom, ki so ponesli dober glas v svoje države. Prav tako bomo še naprej sodelovali s Tamburaškim orkestrom Duplek, ki je postal že naša tradicionalna spremljava.

Tretji dan do opoldneva zaključimo s slikanjem in se odpravimo na bližnji Wake park. Zadnji dan se sredi dneva poslovimo od gostov v želji, da so odšli z lepimi vtisi iz naših krajev v svojo domovino.

Struktura stroškov financiranja kolonije: nabava slikarskih materialov, platen, katalogov, priznanj, okvirjev za slike, majic, transparentov. Stroški prevozov – ogledi znamenitosti, glasbeni gostje ... Vse to predstavlja zaježen strošek. Poskrbeti pa je potrebno za nočitve (3 nočitve za 35 oseb je 105 nočitev), za prehrano (trije obroki na dan za 3 dni za 45 oseb je 405 obrokov) in napitke (vino, sokove, čaj, kavo ...).

Spominjam se zanimivih komentarjev, še posebej dveh nepalskih umetnikov. Ni jima bilo jasno, da kamorkoli smo prišli (k mojim osebnim prijateljem), so bili postreženi z vinom. No, in to je bil motiv zame, da sem ju od Stare trte popeljal še na obronke Maribora, od koder je prelep razgled po gričkih, posutih z vinogradi. Smo vinorodna dežela z odličnimi vini!

Na vprašanje, kaj oni ponudijo svojim gostom, je bil odgovor enoglasen: "Čaj, čaj!" Priznala pa sta, da jima je bilo vino bolj všeč.

Iz Katarja sem od akademske slikarke in članice ministrstva za kulturo dobil zlatnik z motivom največjega katarskega slikarja. Ob predaji sem jo objel, in to ji je vzelo sapo. Pri njih so osebni stiki tabu in veliko je že, če se rokujejo.

Zlatnik iz Katarja – priznanje Rajku Ferku Foto: iz arhiva

Letos sta bila prvič (na Art 9) udeležena predstavnika iz Turčije. Oba sta profesorja in akademska slikarja. Eden živi čisto na vzhodu na meji z Armenijo. Ta je potoval z letalom do Carigrada 2 uri, od tam do Ljubljane ponovno 2 uri in z vlakom od Ljubljane do Maribora 4 ure. V Maribor sta prispela ob 1:30 zjutraj. Bila sta verjetno najbolj navdušena, saj je to bil njun prvi obisk Slovenije. Ostala sta teden dni in napravila še reportažo o ogledu Ljubljane, Kopra in Bleda.

Veliko se naučimo eden od drugega – ne samo na likovnem področju, ampak tudi o kulturi, veri, običajih ...»

Ferk preko meja: Ferkova umetnost je visoko priznana tudi v tujini, kar potrjuje naslovnica zbornika KRIK hrvaškega časopisa za kulturo in umetnost (spodaj).

Naslovnico zbornika KRIK

Foto: iz arhiva

Ferkova razstava v Velenjki in novo v Betnavi

V skrbno urejeni galeriji Velenjki v Velenju ima Ferk samostojno razstavo, ki je bila na ogled do 16. decembra 2018.

Razstava slik v Velenju

Foto: Matjaž Živec

Rajko Ferk je pričel 7. decembra 2018 z novim konceptom razstav v Galeriji Kavarne hotela Betnava v Mariboru: »Leta 2011 sem prevzel vodenje Galerije Kavarne hotela Betnava. Ob sebi sem imel po dva gostujoča umetnika, in tako se je v njej zvrstilo preko 100 slikarjev iz Slovenije in tujine.

Na tak način sem predstavil obiskovalcem vse mogoče tehnike slikanja: akril, olje, akvarele, suhi pastel, oljni pastel, slike s peskom, voskom, keramiko, mozaike, slikanje na svilo, slikanje z vinom (vinorele), slikanje s kavo, airbrush, oglje, poentizem, karikature, energetske slike, fotografije ...

Od decembra pa do junija bodo tam potekale razstave likovnih del, nastalih na kolonijah, in bodo prodajnega značaja, sredstva od prodaje bodo izključno namenjena izvedbi mednarodne likovne kolonije Duplek Art 10.«

Dodaja še, da bo za pogostitev s prigrizki poskrbela restavracija Da Noi v Mercator centru Maribor, kjer si lahko ogledate tudi stalno razstavljen likovna dela slikarja Rajka Ferka.

Napoveduje tudi, da se bo na vsaki otvoritvi predstavil vinar z degustacijo vin, prvi bo Vino Mlakar iz Oplotnice.

Stalne Likovne razstave v Dvorjanah

Povabilo Rajka Ferka: »Rad bi vas še povabil k ogledu likovne razstave slik iz mednarodnih kolonij Duplek Art, kjer prevladujejo motivi krajine Dupleka, Vurberka in Drave, razstava pa poteka v Domu kulture Dvorjane. Razstava bo na ogled do novega leta,« je zaključil slikar, galerist in pisec aforizmov Rajko Ferk.

Franc Fras

Dom kulture Dvorjane, kjer Ferk že dve leti prireja likovne razstave

Foto: Manuela Strmšek

TELOVADKE NA IZLETU

Pričelo se je novo šolsko leto, s tem pa tudi redna telovadba v šolski telovadnici članic telovadne sekcije Društva upokojencev Spodnji Duplek.

Med počitnicami nismo mirovale, vrhunec našega prijetnega druženja pa je bil ogled Olimja, samostana, čokoladnice in domače lekarne. Zgodovino nam je lepo prikazal tamkajšnji pater. V lekarni smo si nabavile čudežna zdravila in čaje za gibljivost ter dobro počutje.

Ogledale smo si tudi zanimiv muzej o razvoju železnice v Sloveniji ter Jelenov vrh. Dan nam je minil v veselem razpoloženju ob dobrem in obilnem kosilu na idiličnem, rajskem otoku.

Za varno vožnjo pa je poskrbela izurjena in vesela šoferka s Ptuja.

Bilo je lepo in upamo, da bomo še kdaj ponovile tako veselo druženje!

Telovadke iz Spodnjega Dupleka

V PGD DVORJANE SE JE DOGAJALO...

Kot že vrsto let je tudi v letošnjem letu tradicionalno in uspešno potekal naš Praznik mornarice pod šotorom pred gasilskim domom. Tokrat je prvič trajal tri dni.

Prvič do sedaj se je pričelo dogajati že v petek, 20. julija 2018. Nastopila je znana dalmatinska klapa Contra, ki je klapa z največ individualnimi nagradami. Če so klapa Maslina »dalmatinski Rolling Stonesi«, potem lahko brez zadržka zapišemo, da so klapa Contra »klapski II Divo«. Poskrbeli so za pravi poletni romantični večer. V soboto, 21. julija 2018, je pri reki Dravi potekalo 34. tekmovanje gasilskih reševalnih čolnov. Tekmovanja se je udeležilo kar nekaj ekip v naslednjih disciplinah:

- s čolni na 15 km,
- s čolni na 25 km,
- s čolni na 40 km,
- z rancami.

Najboljše tri ekipe so prejele pokale in medalje, vse udeležene ekipe pa pisna priznanja. V najštevilčnejši kategoriji so zmagovalci prejeli prehodni pokal župana občine Duplek.

V tekmovanju s čolni na 25 km je zmagala domača ekipa, ki so jo sestavljali Blaž Blatnik, Leon Novak in Aleksander Krajnc.

Po tekmovanju je bila razglasitev rezultatov na prireditvenem prostoru pred gasilskim domom v Dvorjanah. Rezultati so bili sledeči:

25 km:

1. mesto: PGD Dvorjane 1,
2. mesto: PGD Dogoše 2,
3. mesto: PGD Dogoše 1.

25 km ženske:

1. mesto: PGD Pekre.

18 km:

1. mesto: PGD Zrkovci 2,
2. mesto: PGD Dogoše 3.

40 km:

1. mesto: FF Fegring3,
2. mesto: FF Fegring1,
3. mesto: FF Fegring2.

RANCE

1. mesto: Ajkule,
2. mesto: PGD Korena,
3. mesto: Dvorjanski gelipterji.

Nato je sledila velika vrtna veselica z ansamblom Spev. Dogodka se je udeležilo veliko ljudi, kar dokazuje, da se uspešno trudimo že vrsto let. V nedeljo, 22. julija 2018, je potekala 1. gasilska roštiljada, kjer – kot ostale dni – ni manjkalo jedače in pijače; zabaval nas je ansambel Razigrani fantje. Čestitke vsem ekipam, ki so sodelovale, rezultati pa so bili sledeči:

Nagrade obiskovalcev:

1. mesto: PGD Selce,
2. mesto: PGD Korena,
3. mesto: PGD Muta in PGD Cerkvenjak.

Nagrade strokovne žirije:

1. mesto: DVD Zlatar Bistrica,
2. mesto: PGD Korena,
3. mesto: PGD Selce.

Tudi gasilci PGD Dvorjane smo se pridružili dobroteljni akciji Pomagajmo Mitji do nove nožne proteze in vsak po svojih zmožnostih prispevali delček sredstev, ki naj bodo še ena stopnička več do uresničitve njegovega cilja. Sredstva smo mu predali na druženju v septembru.

Vse fotografije: arhiv PGD Dvorjane

V oktobru, mesecu požarne varnosti, je bila v četrtek, 25. oktobra 2018, ob 18. uri izvedena napovedana gasilska vaja na gospodarskem objektu v Zgornji Koreni. Na vaji so sodelovali gasilci iz PGD Dvorjane in PGD Korena. V oktobru smo dvorjanski gasilci organizirali tudi dan odprtih vrat, in sicer zadnjo nedeljo v mesecu, kjer smo občane in ostale seznanili z opremo in delovanjem PGD Dvorjane. Pridružili so se nam tudi Gasilska brigada Maribor, PGD Korena, PGD Selce, PGD Razvanje, PGD Maribor – Studenci, PGD Maribor – Mesto s svojo tehniko. Podjetje AB Engineering, d. o. o., pa je predstavilo protiploavno zaščito.

Zaradi obilnejših padavin, ki so zajele Slovenijo in sosednje države, se je 29. in 30. oktobra 2018 povečal pretok reke Drave. Aktiviran je bil štab Civilne zaščite občine Duplek, ki je stanje na terenu spremljal od jutranjih ur. Na najbolj izpostavljenih območjih so bili občani obveščeni o morebitni nevarnosti, prav tako so bili izvedeni preventivni ukrepi. Najvišji pretok reke Drave je bil 1380 m³/s.

Prvič smo združili moči z gasilci iz PGD Korena in skupaj organizirali prireditev Martinovanje z Modrijani pod šotorom pred gasilskim domom v Dvorjanah. Novembra smo se udeležili otvoritve novega gasilskega doma PGD Bohova. Članom smo zaželeli vse dobro v novih prostora-

Foto: arhiv PGD Dvorjane

rih. Prav tako smo pregledali hidrante v občini Duplek na območju, za katerega smo zadolženi.

Zahvaljujemo se vsem občankam in občanom, ki so nam izkazali podporo s tem, da so nas obiskali na prazniku mornarice, dnevu odprtih vrat in martinovanju ter s tem podprli naše prizadevanje, da ustvarjamo pozitivno vzdušje v občini.

Lea Blatnik
PGD Dvorjane

VEČER PRESEŽKOV

V soboto, 24. novembra 2018 je bil v Koreni 10. večer pesmi, plesa in humorja.

Dvorana kulturnega doma v Koreni je kar pokala po šivih, saj smo jo dodobra napolnili nastopajoči in obiskovalci 10. večera pesmi, plesa in humorja, ki ga je organiziralo Gledališko društvo Vurberk. Jubilejni dogodek, s katerim se želimo vurberški gledališčniki skupaj z gosti iz drugih društev obiskovalcem zahvaliti za spremljanje naših nastopov skozi leto in jim na takšen način pripraviti prireditev ob vstopu v najlepši čas v letu, je letos popestrilo skoraj 200 nastopajočih. Za nas organizatorje je to čudovita številka in poplačilo vsega truda in sredstev, ki smo jih namenili za pripravo tega jubilejnega dogodka.

Na odru so se zvrstili nastopajoči gostje Mladinske folklorne skupine Jurovčan, ki nas vsako leto razveselijo s svojimi izvirnimi folklornimi plesi, nato pa še:

- otroci iz vrtca Duplek,
- Moški pevski zbor KUD Breznar Tonček Korena,
- Moški pevski zbor DU Duplek,
- Moški pevski zbor KUD Franc Preložnik Dvorjane,
- Lukasovi frajtonarji,
- Učenci 3.a razreda OŠ Korena s hip hop plesom,
- Sošolki iz OŠ Destrnik – Trnovska vas, Špela Anžel in Eva Čeh,
- Vokalna skupina Fantje izpod Vurberka,
- Družina Dvoršak iz Jiršovca; sestre Marija in Ana, oče Andrej ter sestrična Klara Sužnik,
- Folklorna skupina KUD Breznar Tonček, Korena,
- Pevci ljudskih pesmi Društva upokojencev Vurberk,
- Tamburaši glasbene skupine - Dvorjanski muzikanti,
- Igralci Gledališkega društva Vurberk s skeči.

Franjo Mlakar in Dejan Ornik med nastopom Foto: Vinko Medved

Člani likovne sekcije Turističnega društva Vurberk so v dvorani na ogled postavili likovna dela udeležencev slikarske kolonije na Vurberku, kar je dvorani v Koreni dalo še dodatno kulturno noto.

Jubilejni večer je bil tako poln dogajanja, dobre energije in prijetnih nastopov ter je kot takšen zaokrožil koncept dobrega sodelovanja društev v občini Duplek. Tudi obiskovalci so to dobro energijo sprejeli in jo delili v nadaljevanju druženja ob prigrizkih in napitkih, ki smo jih gostitelji pripravljali še celo uro po zaključku prireditve, kar je samo še dodatna potrditev, da je bilo dobrega počutja v izobilju.

Ob tej priložnosti se gostitelji zahvaljujemo nastopajočim, Občini Duplek na čelu z županom Mitjo Horvatom, ki je Gledališkemu društvu Vurberk izročil priznanje ob jubilejnem dogodku, tehnični podpori ter številnim obiskovalcem, ki so prireditev tako dobro sprejeli. Vse to

je za nas velika pohvala za prehojeno pot in opravljeno delo, obljubljam pa, da bomo s to tradicijo nadaljevali tudi v prihodnje.

Hvala vsem, ki ste z nami!

*Dejan Ornik,
predsednik Gledališkega društva Vurberk*

ZAKLJUČNA VOŽNJA Z NAŠIMI STARODOBNIKI

Po napovedih se nam obeta prava zima, zato smo v Društvu za ohranjanje tehnične in kulturne dediščine OLDTIMER DUPLEK izkoristili prijetno jesensko vreme za planirano zaključno vožnjo in kostanjev piknik.

Skupinska slika pred odhodom

Foto: Ivan Gregurič

Člani, veliko nas je bilo, smo svoje stare jeklene konjičke ponosno postavili na ogled pred naše klubske prostore. Posebej ponosni pa smo, da je zaživela tudi naša kolesarska sekcija, ki ima vsako leto več zanimivih starih koles, tudi unikatnih.

Naš predsednik Milan Šamec in vodja kolesarjev Vinko Weingerl

Foto: Ivan Gregurič

Naši starodobniki

Foto: Zvonka Gregurič

14. oktobra smo se zbrali. Zjutraj smo ob kavici in pecivu izpod pridnih rok naših članic ter ob postrežbi članov veselo klepetali, izmenjavali mnenja in že snovali načrte za naslednje leto.

Tisti z jeklenimi konjički smo se odpeljali proti Zimici in nato do Zg. Korene, kjer smo prižgali svečko svojemu pokojnemu članu in obudili spomine. V sončnem dnevu je dišalo po jeseni, vendar so žarki prijetno grel, kot da nam hočejo nekaj povedati.

Štart kolesarjev

Foto: Ivan Gregurič

Kolesarji so ubrali pot proti gramoznici. Veselo cingljanje zvoncev in prešeren smeh kolesarjev sta k ograji ali oknu privabila kar precej navdušenih domačinov. Pot je vodila tudi mimo prijazne domačije Žnidarič, ki je kolesarje prijetno presenetila z malico.

Ob vrnitvi nas je sprejel prijeten vonj po kotlovin, ki jo je pripravljala naša Marica Zelenik ob pomoči Darinke, Anke, Dragice ... Pridnih rok ni zmanjkalo, rezali so kostanje, Stanko je pripravljal peč za peko kostanjev, slišala se je harmonika – in da ne pozabimo na kulturo, je Maks prebral še svojo pesnitev. Skratka, dokaz več, da je v slogi moč.

Pred nami je še kar nekaj aktivnosti v letošnjem letu, vendar nam ob dobri volji in prijetnih druženjih ne zmanjka energije.

Naši starodobniki pa bodo sedaj za nekaj časa skriti očem, skrbno očiščeni in pospravljeni v garaže. Nasled-

Vsem je teknilo

Foto: Zvonka Gregurič

nje leto bodo ponovno pokukali na plano – kot gobice po dežju. Poskrbeli bomo, da naša dediščina še dolgo ostane živa.

Zvonka Gregurič,
tajnica društva

LOVSKA DRUŽINA DUPEK

Ko se izteka leto in se za nas lovce pričnejo organizirani skupni lovi ter krmljenje divjadi, se radi spominjamo, kaj smo počeli skozi čas, ki je za nami. Že več let organiziramo kresovanje in postavitve majskega drevesa, seveda s pomočjo domačinov, najbolj pa smo bili veseli tabornikov OŠ Duplek, ki so taborili pri lovskem domu. Druženje z njimi je bilo še posebej lepo, predstavili pa smo jim tudi, kaj pomeni biti lovec v naravi. Pokazali smo jim strelišča z glinastimi golobi ter jim dali vsakemu enega za spomin.

Sodelovali smo tudi na občinskem prazniku, in sicer tako, da smo organizirali strelsko tekmo ter se udeležili tradicionalnega kuhanja srnjakovega golaža. Kot lovci smo bili prisotni tudi na akciji Očistimo Slovenijo.

Ker pa lov ni več tak, kot je bil včasih, je vse pomembnejše druženje med nami, zato tudi letos organiziramo domače kolone, pa še kaj bi lahko naštel (npr. vzrejo fazanov itd. – več v naslednji številki).

V imenu lovske družine želim vsem občanom in občan-kam ter tudi lovkam in lovcem vesel božič ter zdravo in veselo novo leto 2019.

Milan Krepek

Foto: arhiv Lovske družine Duplek

PODELILI SMO ZLATE SONČNICE

Plaketo zlate sončnice je prejelo 9 družin iz Zg. Dupleka, 6 družin iz Sp. Dupleka, 6 družin iz Zg. Korene in Žikarc, 3 družine iz Dvorjan in Ciglenc in 1 družina iz Vurberka. Podelili pa smo tudi 126 pohval.

Sekcija za hortikulturo, ki deluje v okviru Turističnega društva občine Duplek, je tudi v iztekajočem se letu nadaljevala z ocenjevanjem in s podeljevanjem pohval za najlepše urejena okolja stanovanjskih hiš, poslovnih objektov in kmetij v občini. Članice in člani sekcije, ki jo vodi Marjan Štifter, niso imeli lahkega dela, saj iz leta v leto opazajo vse večje prizadevanje krajanov za lepšo podobo naše občine.

Skrbno urejeni domovi s čudovitimi tratami in cvetočimi gredicami, z balkoni, polnimi pisanega cvetja – takšen pogled nudijo slovenske vasi, kamorkoli se človek poda. In nič drugače ni v vaseh naše občine. Nešteto izvirnih idej je vtakanih v to cvetno in zeleno razkošje. Prav ponosni in hvaležni smo lahko vsem, ki se trudijo za lep videz našega kraja, saj glas o urejenosti nekega kraja seže zelo daleč.

Posebna zahvala pa je namenjena tudi komisijam za ocenjevanje okolja. Za njihovo celoletno delo, prizadevanje in trud za izvedbo projekta jim izrekamo veliko spoštovanje in zahvalo.

Želimo si, da bi tudi v prihodnje s skupnimi močmi našli pravo spodbudo za delo in prizadevanje na tem področju.

Poudariti moramo, da je zelo težko izbrati najlepše med zelo lepimi in morda smo se prav zato letos odločili, da poleg podeljenih zlatih sončnic, podelimo tudi večje število pohval. Vse izbrane smo s pisnimi vabili prijazno povabili na prireditev, ki je bila v soboto, 1. decembra 2018, ob 18. uri v Kulturnem domu Spodnji Duplek. Prijazno vabilo na prireditev so prejeli tudi vsi člani našega društva in pa seveda vabljeni gostje. Ob pričetku prireditve smo z zadovoljstvom opazovali, da naše delo in trud nista bila zaman, saj smo dvorano zapolnili do zadnjega sedeža. Vsekakor nam daje to zagon za nadaljevanje naših aktivnosti tudi v letu, ki prihaja.

Prireditev je povezoval Robert Levstik, za glasbene užitke pa so poskrbeli člani Tamburaškega orkestra Duplek s skrbno izbranimi skladbami, ki jih je dodatno popestril pevec Rudi Šantl. Tudi letos so nas s svojim programom razveselili učenci Osnovne šole Korena in brata – harmonikarja Tilen in Anej Draganič iz Vurberka, ki sta zaigrala ob spremljavi Tamare Vandur.

Za posebno presenečenje večera je poskrbel naš Vinko Fridau – admiral dupleške mornarice.

Po pozdravu in uvodnih nagovorih predsednika društva Stanislava Germauca in predsednika hortikulture sekcije Marjana Štifterja je zbrane nagovoril župan Mitja Horvat. Prejemnikom priznanj je čestital in se zahvalil vsem, ki skrbijo za urejenost naših vasi. Prisotne je pozdravil tudi predsednik Štajerske turistične zveze Janez Ribič, ki je pohvalil delovanje društva ter čestital vsem prejemnikom zlatih sončnic in pohval.

Zahvaljujemo se tudi vsem tistim, ki na kakršenkoli način lepšate naše vasi, pa vas letos nismo opazili in nagradili. Zaradi tega vas vljudno vabimo k sodelovanju, predvsem glede informiranja o lokacijah, vrednih obiska in pozornosti. Veseli bomo vaših predlogov, koga naj komisija za ocenjevanje okolja obišče ter kje naj opravi oceno objektov in okolja. Ravno tako pa vabimo posameznike, da se tudi sami prijavite.

Svoje prijave nam lahko sporočite na naslov našega društva (Turistično društvo občine Duplek, Cesta k Dravi 6, 2241 Sp. Duplek), na elektronski naslov (tdduplek@gmail.com), lahko pa tudi na mobilno številko predsednika društva Stanislava Germauca (041 546 792).

Po podelitvi priznanj smo prijetno druženje nadaljevali ob zakuski in dobri kapljici v upanju, da se drugo leto zopet snidemo v še večjem številu.

Stanko Germauc

Vse foto: Lilijana Ilešič

ENZO ATHENA`S DREAM – MOJE VESELJE, MOJ PONOS

Enzo Athena`s Dream je progasti bokser z rodovnikom, vzrejen v Sloveniji.

Kupljen je bil predvsem kot družinski pes, vendar se je njegov lepotni in delovni potencial pokazal zelo hitro, zato smo začeli obiskovati pasjo šolo in pasje razstave. Po kar nekaj odličnih razstavnih rezultatih (mladi šampion Slovenije v lepoti) smo opravili tudi tako imenovano osnovno šolo, ki jo je Enzo zaključil z opravljenim izpitom BBH.

Nadaljevanje šolanja smo opravljali v KD Poetovio na Teznem. Enzo je pokazal vse odlike delovnega psa in je s profesionalnim vodenjem vodnika Stanka odlično opravil višji izpit IPO1, potreben za doseganje šampionskih nazivov v Sloveniji in tujini na državnih ter mednarodnih razstavah. Posebna pohvala po izpitu s strani mednarodnega sodnika je bila samo pika na i.

*Enzo Athena`s Dream na treningu športne obrambe in napada za IPO1
Foto: Romana Škofljanec*

V začetku julija smo se odločili, da se kot ekipa KD Poetovio – Team Zlatolična udeležimo štirih nočnih mednarodnih razstav v Sarajevu. Kot povabljeni gostje tamkajšnjega Bokser kluba BIH smo se udeležili tudi specialne klubske in letne razstave nemških bokserjev. Šest razstav v štirih dneh je bil velik napor tako za nas kot za pse. Vse je bilo pozabljeno, ko je Enzo stal na stopničkih za zmagovalce kot večkratni zmagovalec in je s temi zmagami osvojil naziv šampiona BIH in Federacije BIH. Takšnega uspeha niti v sanjah nismo pričakovali, vendar so se z ekipnim delom te sanje uresničile.

*Enzo Athena`s Dream in Stanko Nipič na razstavi Bokser kluba BIH v Sarajevu
Foto: Arhiv Bokser kluba BIH*

Nemški vzrejni pregled ZTP (merjenje, kontrola zobovja, ocenjevanje vizualnega izgleda, psihična stabilnost psa in preizkus poguma z markerjem) je opravil mednarodno priznan sodnik – vzrejni mojster iz Nemčije, Ralf Brinkman. Kot vse ostalo je Enzo tudi ZTP opravil z odliko, Stanko pa je dobil pohvalo sodnika za odlično vodenje Enza.

Leto 2018 je bilo zame, Stanka in Enza naporno, vendar uspešno in zadovoljno. S pomočjo trenerja Dušana Travnikarja in Romane Škofljanec (KD Poetovio – Zlatolična Team) smo dosegli zavidljive uspehe na državnih in mednarodnih razstavah v Sloveniji in tujini. Še vedno je Enzo družinski pes, ker pa tako uživa v delu in razstavah, se bomo tudi v bodoče udeleževali razstav in se družili v Kinološkem društvu Poetovio.

*Enzo Athena`s Dream z vodnikom Stankom Nipičem in trenerjem Dušanom Travnikarjem
Foto: Romana Škofljanec*

»Kosmatincem je vseeno, če ste revni ali bogati, majhni ali veliki, mladi ali stari. Vseeno jim je, če niste pametni, popularni, dobri šaljivci, atleti ali prijetnega videza. Vašemu psu ste v vsakem primeru najboljši, najpametnejši, najbolj prijazen človek na svetu. Vi ste njegov prijatelj in zaščitnik.« (neznani avtor)

Francka Nipič

*So poti, ki vodijo v nove kraje,
so poti, na katerih se marsikaj doživi,
so poti, ki vodijo v nova spoznanja
in so poti, ki vodijo v srca ljudi.*

*Vesele božične in novoletne
praznike vam želi v letu 2019*

*Občinska uprava Občine Duplek
in Režijski obrat*

POROČILI SO SE

V jesenskih mesecih, ko se narava obarva v zlato rjave odtenke, smo bili priča trem porokam. Septembra sta v občini Duplek potekali dve poroki. Danijel Kajnih in Jerneja Bec sta zakonsko zvezo sklenila na gradu Vurberk, kjer sta še ujela prijetne sončne žarke. Miha Fras in Zdenka Cvikel sta se poročila v prostorih Občine Duplek, enako tudi Matic Lendero in Julija Lešnik, ki sta se odločila za poroko v oktobru.

Mladoporočencem želimo ob tej priložnosti veliko lepih trenutkov, ljubezni in sreče na skupni poti.

Čestitamo!

Monika Kokol

Matic Lendero in Julija Lešnik

Miha Fras in Zdenka Cvikel

Danijel Kajnih in Jerneja Bec

OBISK PRI MARTI KREPEK

Obisk naše krajanke in članice KO RK Vurberk nam bo ostal v prijetnem spominu.

Vsa nasmejana in urejena, kot je vedno, nas je že nestrpno pričakovala naslednje dopoldne po njenem uradnem rojstnem dnevu.

7. avgusta 2018 je gospa Marta praznovala 80 let, ki jih ji nihče ne bi prisodil. Pogostila nas je z bogato malico, še enega smo spili na njeno zdravje in ji zaželeli vse najboljše za naprej.

Naj ji bo življenje naklonjeno, kajti preteklost je bila velikokrat žalostna, a Marta ima energije in moči še veliko.

Naj ostane še dolgo tako!

*Vera Vodan – Šori
in Marija Sakelšek*

90 LET MARIJE TOPLAK

Častitljivo obletnico je praznovala naša najstarejša branjevka Marija Toplak iz Dvorjan. Ne glede na svoja leta je še vedno čila, zdrava in vesela. Še na mnoga leta smo ji zaželeli župan g. Mitja Horvat in prostovoljke RK Dvorjane.

*KO RK Dvorjane
Tekst in slika Marina Toplak*

CAFOVIH 90 LET

»Kdo pravi, da jih imam devetdeset?«
Foto: Foto M., Davorin Flis

čakinja in prijatelji, kar dokazuje, da te imamo radi. Na koncu ti želim trdnega zdravja še naprej in obljubljam, da se vsi zopet vidimo čez desetletje, ko boš praznoval okroglih 100 let. Vsem pa hvala, da ste se odzvali njegovemu vabilu.

Marica Caf, hčerka

90 let je lepa življenjska doba, ki si jo kljub težko prehojeni poti dočakal. Življenje ima dve plati, slabo in dobro, in ti si se spopadel z obema ter zakorakal v življenje, ki ga živiš sedaj. Hčerke Zofka, Marica in Francka smo si ustvarile družino, imaš 4 čudovite vnuke, Sandro, Jasno, Matejo in Boštjana, ter 4 pravnuke, Jona, Zaro, Ino in komaj 20-mesečnega Jaka, ki so ponosni, da imajo dedka in pradedka. Prišli so tudi tvoja nečaka z ženama, ne-

Njegovo praznično nedeljo je s svojim obiskom oveko-večil župan občine Duplek g. Mitja Horvat. Ker redno prebira časopis, sta pokramljala o aktualnih temah, tudi o bližajočih se volitvah za župana.

90 letni Franc Caf in župan občine Duplek
g. Mitja Horvat Foto: Foto M. Davorin Flis

»Saj nisem star, le bolj dolgo sem na svetu!«

»Daj vsakemu dnevu možnost, da bo najlepši dan v tvojem življenju.«

Mark Twain

FRANC CAF – 90 LET

Fotografija: Francka Nipič

na domači kmetiji. V zakonu so se mu rodile tri hčerke: Zofka, Marica in Francka. Bil je tudi igravec; ni bilo igre v Koreni, ki je ne bi znal odigrati. Rad se je družil s prijatelji in sosedi, priskočil je na pomoč pri kakršnemkoli delu, saj ljubi zemljo. Poznam ga že od rojstva, ker je velikokrat zahajal na našo "Bočko". Rad mi je pripovedoval o svojih dogodivščinah, ki so bile zanimive. V življenju mu ni bilo lahko, vendar je z delavnostjo in obzirnostjo premagal vse tegobe. Potrpežljivo prenaša breme svojih let in še vedno rad uživa v življenju, ki ga preživlja s hčerko Zofko. Zelo je vesel, ko ga obiščejo vnukinja in vnuk ter tudi pravnuk.

Ob njegovem minulem jubileju mu želimo vse najboljše.

Mitja Čeh

Na zadnjo oktobrsko nedeljo smo se zbrali na kosilu, da počastimo jubilej našega Franca Cafa. Rodil se je v Zgornji Koreni. Odraščal je s sestro in bratom na mamini kmetiji. Že kot otrok je bil navihan ter je hodil v cerkev ministrirat in zvonit, kot se še danes rad pohvali, zato je dobil žepnino, s katero si je zelo hitro kupil kolo. Poročil se je in nadaljeval delo

LEPO JE DOČAKATI 90 LET!

Spet smo presenetili Franca Cafa ob njegovem visokem jubileju. Še vedno je poln vedrine, zdravja in optimizma.

Pričakal nas je pred svojo hiško, v kateri živi že od rojstva. To je na naslovu Zgornja Korena 47.

Predstavnice odbora KO RK Korena smo se odločile, da ga obiščemo v sredo, 24. oktobra 2018, na njegov rojstni dan.

Zelo je bil vesel našega obiska. Vse nas je spoznal po imenih, kar je znak, da mu spomin še dobro služi. Pribesle smo mu cvetočo lončnico in majhno darilo.

Razveselil se je tudi knjige Utrinki življenja avtorja Miča Ljubojeviča, s katerim sta kar nekajkrat skupaj zaigrala na odru v »baraki« – v naši stari hiši kulture.

Pred leti nam je povedal, da je sodeloval v vseh društvih in organizacijah, le v pevskem zboru ne. Zato pa je zanj in zase pela njegova pokojna žena Marica.

Seveda smo prosili družino Čeh s soslednjega brega, da pridejo s torto in svojo zlahtno kapljico. Sledile so Zdravljica in čestitke vseh prisotnih.

Zahvaljujemo se hčerkama Zofki in Francki, ki sta poskrbeli za prijeten ambient.

Ata Caf, še na mnoga zdrava leta in uživajte v naravi, ki je okrog hiške, veselite se vsakega dneva posebej!

*KO RK Korena
Štefka Ljubojevič*

Mrzli dnevi so nas ponesli v najbolj vesel mesec v letu – december. Vendar še zdaleč ni tako mrzel kot v preteklosti. Sedim na toplem, deda je zraven mene. Ob čaju in pecivu kramljava, kako je bilo včasih. Neverjetno, kako daleč seže njegov spomin. 11. decembra letos je dopolnil častitljivih 90 let. To je Štefan Hrastnik iz Zg. Korene.

Njegova zgodba se začne leta 1928. Rodil se je kot najstarejši otrok Konradu in Veroni. Dobil je še sestro Veroniko in brata Konrada. Obiskoval je osnovno šolo v Koreni, takrat je bila sedemletka. Skromne učilnice, table s kredo in kamenčki ter ostre šibe so le nekateri izrazi, ki opisujejo takratne šolske razmere. Tudi to, da so morali sami nositi drva za kurjavo, je dovolj zgovorno dejstvo o svetu, ki si ga dandanes ne moremo niti predstavljati.

Že od malih nog je pomagal očetu na kmetiji. Hotel se je vpisati na Srednjo kmetijsko šolo, vendar z očetom do šole nista uspela priti. Spomni se, da sta se peš odpravila proti Mariboru. Dlje kot do Pobrežja nista prišla. Tam so nemški topi napadali ameriška letala. Po zraku so leteli nevarni delci. Nikoli se ni več vrnil v šolo, saj se je odločil, da bo pomagal očetu na kmetiji. Leta 1945 je šel v nemško vojsko, sredi leta pa v jugoslovansko. Istega leta se je vrnil in 1948 dobil poziv, da mora služiti obvezni vojaški rok za dve leti.

Ko se je vrnil domov, je bil njegov ata že zelo slaboten. V času prve svetovne vojne je bil na Tirolskem, kjer je hudo zbolel in si po tem ni nikoli več prav opomogel. Umril je v starosti 49 let. Štefan je takrat sam prevzel kmetijo. Nasmehi se, ko ga vprašam, kako je spoznal mojo babico. Bila sta soseda. Videla sta se skoraj vsak dan. 1953 se je poročil z Marijo Rojs. 2 leti kasneje sta povila prvo hči Jožico, 1957 Frančiško in 1962 še Majdo. Marija je doma skrbela za kmetijo in otroke, Štefan pa se je 1958 zaposlil na Kmetijski zadrugi Korena kot blagajnik, kasneje pa je postal še predsednik zadruga. Izmed vseh nazivov, ki jih je dobil, bom omenil samo

tiste najpomembnejše. Bil je predsednik krajevne skupnosti za tri mandate, predsednik gradbenega odbora za izgradnjo Kulturnega doma Korena. Otvoritev je bila leta 1974. Kasneje je bil tudi predsednik skupščine krajevne skupnosti Korena in predsednik gradbenega odbora za gradnjo gasilskega doma. Vse do svoje upokojitve je delal kot blagajnik na zadrugi.

Ko ga vprašam, kateri so tisti pomembni dogodki, ki jih ne bo nikoli pozabil, se za hip zdrami. Odgovori, da so to večanje njegove družine, ljubezen med njim in njegovo, žal, pokojno ženo, lepi spomini na njegove starše. Spomni se na svoje vnuke: Leo, Stankeca, Mihelco, Matejo in mene, Blaža. Pove mi tudi, da se v živo spomni dogodka s konca februarja 1945. Z bratom Konradom sta bila v vinogradu, ko sta slišala streljanje in donenje, videla sta letala in gost dim. Napad na grad Vurberk. Spominja se tudi grofa, ki je bil prava dobričina. Spomni se prvih avtomobilov, ki jih je videval na naših makadamskih cestah. Spomni se svojega prvega avta. Prvega stacionarnega telefona. Pravi, da je bil razvoj v vseh teh letih neverjeten. Še zdaj spremlja tiskane medije, gleda oddaje, poročila. Ve praktično za vse odmevne dogodke, ki so se zgodili v Sloveniji in po svetu. Ko pride v našo hišo, nam zmeraj pove novice dneva. Njegova pravnuka Mai in Vita ga rada obiskujeta, ker ima zmeraj kakšno sladkarijo in sadje, letos pa se jima je pridružila še pravnukinja Izabela.

Devet desetletij znanj, izkušenj in predvsem modrosti.

Ko ga povprašam, če mu je za kaj žal, če bi kaj spremenil, me preseneti z izjavo. Reče mi, da mu je žal, da je toliko delal in garal. Da si ni včasih utrgal časa za svojo družino in tudi zase. Doda, da ti je, ko si še pri močeh, vse drugo pomembnejše. Sedaj, ko pa ni več tako aktiven, veliko razmišlja o tem. Jaz in on z orošenimi očmi nekaj časa sediva v tišini. In če sedaj strnem, kakšen človek je deda Štefan, lahko samo rečem, da srčen. Zmeraj je rad pomagal, koliko je bilo v njegovi moči. Je človek, ki je ogromno stvari naredil sam, ker je zelo spreten. Je človek, ki ima zelo rad živali, že od nekdaj. Ponosen sem, da sta me z »omo Mimo« čuvala, ko sem bil majhen in da sta se zavzela za to, da mi ni bilo potrebno hoditi v vrtec.

Deda, kaj ti naj rečem? Za svoja leta si videti super. Zdravje ti še tudi služi, čeprav včasih kaj ponagaja. Vendar se ne daš. Bodi še naprej zdrav – to je najbolj važno, kot vedno praviš.

Radi te imamo. Vsi tvoji domači.

Blaž Zajc

MILICI STEINER V SLOVO

Septembra, ko nas je jesen bogata obdarila s pridelki in se poletje še ni poslovilo, je za vedno zaspala naša draga mama, tašča, babica in oma Milica Steiner ali po domače Šojnova Milica. Poslovila se je ravno v letnem času, ki ga je imela najraje, saj je neizmerno uživala v pobiranju plodov z domačega vrta, ki ga je vedno vzorno in skrbno obdelovala. O tem,

kakšno je stanje na vrtu, je spraševala še celo takrat, ko je ležala v sobi intenzivne nege na Nevrološkem oddelku UKC Maribor. Skrbelo jo je, ali je doma vse v redu, spraševala je, kako so sosedje, kaj se dogaja v občini itd. Z veseljem smo ji opisovali stanje v njej tako ljubem Dupleku in se tiho spraševali, ali ji bo tudi tokrat uspelo premagati bolezen in se vrniti domov. Njena začetna volja do življenja je ob kopičenju zdravstvenih težav počasi začela pešati. Zaspala je mirno, tako kot je živela in kot si je želela. Za njo je ostala velika praznina, ki ne bo nikoli zapolnjena.

Vedno se bomo spominjali njenega smeha in dobre volje, ko smo otroci z družinami prihajali v domačo hišo in nas je razvajala s svojimi kulinaricnimi dobrotami. Še posebej je uživala v družbi svojih vnukov in pravnukinj. Te spomine bomo vedno skrbno hranili v svojih srcih.

V težkih trenutkih ste nam mnogi stali ob strani, zato se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se za vsa pisno in ustno izrečena sožalja ter darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala gre sosedom Sandri in Damjanu, Mileni in Zdravku, Francu in Lojzki Lesjak, gospe Slavi ter Mimiki Muršec, ki ste ji krajšali dneve z druženjem, obiski in prijazno besedo. V teh dneh se posebej spominjamo tudi svojega očeta Feliksa – Srečka Steinerja, ki je umrl pred desetimi leti na miklavževo. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Družina STEINER

MARJANU V SPOMIN

Prezgodaj nas je letos oktobra zapustil prijatelj Marjan Mukenauer – Muki. Bil je dolgoleten član folklorne skupine in moškega pevskega zbora KUD Breznar Tonček Korena. S svojo prijetno osebnostjo nas je zmeraj razveseljeval in nas s svojim humorjem spravljaj v smeh. Da je bila glasba njegova ljubezen, priča tudi dejstvo, da je pel pri pevskem zboru in igral klarinet pri folklorni skupini.

Ko si odšel, nismo izgubili le aktivnega člana KUD-a, ampak tudi prijatelja. Za vedno boš ostal v naših srcih.

Tvoji folkloristi in pevci

V SLOVO ALOJZU GORNIKU

Od našega dragega prijatelja Lojzka Gornika smo se poslovili 15. oktobra 2018.

Član Društva upokojencev Duplek je bil od ustanovitve, bil je tudi podpredsednik društva, nekaj mesecev celo predsednik. Zaradi obveznosti, ki jih je imel kot strokovnjak gradbene stroke, je predsedniško nalogo predal in ostal aktiven član UO društva.

S tehničnim znanjem je sodeloval pri gradnji rekreacijskih objektov v Zg. in Sp. Dupleku. Bil je spoštovan strokovnjak, ki je z znanjem doprinesel k realizaciji planiranih nalog v društvu. Tudi znancem je pomagal. Nesebično je prevzel vodenje in bil vesel vsakega ustvarjanja posameznika. Zato velika hvala.

Zadnja leta se je z vsem srcem posvetil kegljanju. Do poslednjega tekmovanja je imel dober met. Bil je vodja ekipe in vesel vsake zmage.

Tako kot najbližji ga bomo tudi mi v društvu pogrešali kot strpnega, potrpežljivega, spoštovanega in nepozabnega prijatelja.

Slavica Golob

V SPOMIN DARJI

Obnemeli smo ob novici, da nas je zapustila dolgoletna članica folklorne skupine Darja Kajnih. Bila je tudi blagajničarka KUD Breznar Tonček Korena.

Darja se je že kot najstnica aktivno vključila v folklorno skupino. Ko si je ustvarila družino, se je odločila, da bo dala ples na stran. A vendar je njena strast do plesa tlela še naprej, zato se nam je po nekaj letih premora ponovno pridružila. Pred petimi leti pa je zbolela in bolezen uspešno premagala. Vsi smo bili veseli, da se je spet zdrava, vesela in polna energije vrnila med nas. Rada je plesala in je bila zmeraj pripravljena pomagati. Letos, ko se je pomlad že nagibala k poletju, pa je bolezen znova udarila. Darja in mi vsi z njo smo upali na najboljše ter da se spet vrne med nas, vendar je bila bolezen močnejša.

Draga Darja, nikoli te ne bomo pozabili! Veseli smo, da si bila del naše skupine in naših življenj. Pogrešali te bomo.

Tvoji folkloristi

MLADI DOPISNIK

Novo šolsko leto se je pričelo, učenci pa že korakamo novemu znanju naproti. Tudi letošnje poletne počitnice so minile prehitro, vendar so bile nepozabne, razburljive in polne novih doživetij. Zasedba urednikov Mladega dopisnega se je letos malce spremenila, saj nekateri svojo pot nadaljujejo v srednji šoli.

V tokratni številki vam bomo predstavili najzanimivejše utrinke s počitnic in aktualne dogodke, ki so se na naši šoli že odvijali. Želimo vam prijetno branje in upamo, da boste v njih uživali tako kot mi, ko smo jih doživljali.

Uredništvo:

Oš Duplek: Žana Ivana Halužan Sagadin, Ajda Rojko, Mia Miholič, Lia Horvat Zupančič

Oš Korena: Vita Rojs, Katja Senekovič

OTROCI OTROKOM

V soboto, 29. septembra 2018, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda kulturni dan. Osrednja tema dneva je bilo kvalitetno preživljanje prostega časa, torej druženje brez elektronike in telefonov, brez katerih si mladi dneva več ne predstavljamo. Po prihodu v šolo smo se zbrali v jedilnici. Učenci iz šolske skupnosti, ki smo bili odgovorni za pomoč pri igrah v posameznih učilnicah, smo se predstavili in povedali, za katero učilnico in sklop iger smo odgovorni. Obsežnost iger je bila zelo velika in mislim, da je med vsemi možnostmi vsak učenec našel vsaj eno, ki mu je bila všeč. Med igranjem smo se vsi zelo zabavali. Spoznali smo se z novimi igrami ter obudili spomine na tiste iz naših otroških dni.

Ajda Rojko, 8.a OŠ Duplek

Predstavniki šolske skupnosti smo se odločili, da bomo teden otroka posvetili učencem, zato smo jim že v soboto, 29. septembra 2018, predstavili igre, s katerimi si lahko krajšamo prosti čas.

V tednu otroka, ki je potekal od 1. do 5. oktobra, smo predstavniki cel teden v večnamenskem prostoru pripravljali razne družabne, senzorne in finomotorične igre, tako da so se lahko vsi učenci igrali igre v glavnem odmoru in varstvu vozačev.

V četrtek pa smo trije učenci predstavljali igre na podružnici v Dvorjanah. Zjutraj smo v telovadnici pripravili igre, potem so se pa vsako uro menjavali razredi.

Otroci so rekli, da jim je bilo všeč in da bi se takšni dnevi lahko večkrat ponovili.

David Ferčec, 9.a OŠ Duplek

Učenci OŠ Duplek so se ob tednu otroka spoznali z raznimi družabnimi, finomotoričnimi, gibalnimi in senzornimi igrami

Foto: Ajda Rojko

Učenke so sodelovale pri obnovi kapelice

Foto: Marina Herman

PREZRTI ZAKLADI DEDIŠČINE

Leto 2018 je evropsko leto kulturne dediščine, zato smo tudi na naši šoli letos sodelovali pri tem projektu.

S projektom smo začeli že v aprilu z Dnevom za sprejembe, kjer smo si s pohodom po naši občini ogledovali kulturno dediščino, ki smo jo označili z rumenimi ribicami v znak večje pozornosti. Nato smo z njim nadaljevali v letošnjem šolskem letu. Projekt smo poimenovali Prezrti zakladi dediščine.

V naši občini smo tako poiskali kapelice in znamenja, nekatera že vključena v register, druga pa ne, ki smo jih fotografirali in o njih poiskali najrazličnejše zgodbe. Pozanimali smo se tudi, v kakšnem stanju so in kdo za njih skrbi. Ugotovili smo, da bi prenovo potrebovalo kar nekaj znamenj in kapelic, zato smo se odločili, da bomo eno znamenje tudi obnovili. Obnovili smo znamenje pri hiši Dvorjane 5a, ki smo ga najprej sami pleskali, nato pa smo delo prepustili profesionalcem. Pri obnovi so nam pomagali še Občina Duplek, Zavod za varstvo kulturne dediščine in pa tudi vrtnarstvo Tement, ki nam je doniralo zasaditev.

V četrtek, 4. oktobra 2018, je torej na naši šoli potekal zaključek projekta. Na šolo so bili povabljeni gostje, ki so nam pri projektu pomagali. Za njih smo pripravili kratek program o kapelicah in zgodbah, ki smo jih našli, zatem pa je sledila delavnica, na kateri smo izdelovali

Učenke z učiteljicami in ravnateljem na Malem simpoziju

Foto: arhiv OŠ Duplek

kolaž. Na našo šolo je prišla tudi novinarka Večera, ki nas je intervjuvala.

Pri projektu je bilo zelo zabavno sodelovati, saj smo se kar nekaj novega naučili o kulturni dediščini, upam pa, da smo s tem tudi pripomogli k ohranjanju kulturne dediščine in spominov na preteklost.

Žana Ivana Halužan Sagadin, 9.b OŠ Duplek

OBLEKA NAREDI ČLOVEKA

V torek, 16. oktobra 2018, je v Pokrajinskem muzeju Maribor potekal Mali simpozij.

Karolina, Mia, Melanie, Lia in jaz smo se že mesec prej začele pripravljati nanj. Letošnja tema se je glasila »Obleka naredi človeka – kdo naredi obleko?«. Ravno zaradi te teme me je sodelovanje pri projektu še bolj pritegnilo. Melanie, Mia in Karolina so predstavile delo šivilj, midve z Lio pa sva se poglobili v obleke in pričeške žensk nekoč.

Nekatere učenke so se do muzeja pripeljale z avtobusom, druge so pripeljali starši. Ob pol osmih smo se zbrale pred vhodom. Pred predstavitvijo nam je ostalo še nekaj časa, zato smo si ogledale prelepo razstavo v muzeju. Razstavljeni so bili številni starinski predmeti, o katerih smo se pogovarjali pri zgodovini. Stare skrinje, oblačila in uniforme, predstavljene so bile tudi obrti. Nas pa je izmed vsega najbolj pritegnila kmečka hišica, v katero si lahko vstopil in se popolnoma poistovetil z življenjem nekoč.

Nato smo se vrnile v sobo, kjer se je začela predstavitev. Izvedele smo veliko o tem, kako so smeli bili oblečeni v šolah, kakšne so bile uniforme, poročne obleke in kako se je moda skozi leta spreminjala. Nekateri učenci pa so nas tudi opozorili na naše samoumevno ravnanje z oblačili. Iz muzeja smo odšle z veliko znanja, Karolina, Mia ter Melanie pa tudi s povabilom na mednarodni simpozij, kjer so tri dni kasneje svoj referat ponovno uspešno predstavile.

Mali simpozij je bil zagotovo zanimiva izkušnja, s katero smo dobile veliko potrebnega znanja o oblačilih nekoč.

Ajda Rojko, 8.a OŠ Duplek

Mia, Melanie in Karolina na mednarodnem simpoziju

Foto: arhiv OŠ Duplek

NESTRPNO PRIČAKOVANJE NOVE ŠPORTNE DVORANE

V sredo, 24. oktobra 2018, je ob 17. uri pred šolo v Sp. Dupleku potekala slovesna prireditev ob polaganju temeljnega kamna za novo športno dvorano.

Otroci, glavni uporabniki bodoče dvorane, smo z zanimivim kulturnim programom predstavili, čemu vse bo služil nov objekt. Na začetku programa smo najprej pozdravili župana Mitjo Horvata in častne goste. Zatem je sledil kulturni del srečanja. Predstavili so se: mladinski pevski zbor Osnovne šole Duplek pod vodstvom mentorja Primoža Krambergerja s pesmima Zemlja pleše ter Sing sing.

Nato pa je bila beseda predana županu Mitji Horvatu, ki nam je na kratko povedal, kakšna je bila pot do današnjega dne. Povedal je, da je že v več generacijah tlela želja, da se zgradi večnamenska športna dvorana, ki jo bodo lahko uporabljali tako učenci kot tudi vsa športna društva in naši številni rekreativci. Dodal je, da bo ta dvorana za občino velika pridobitev, in tako je lahko danes toliko bolj vesel in ponosen, da smo dočakali dan oz. trenutek, ko se lahko reče, da je vse pripravljeno za pričetek gradnje tega objekta.

Ta dvorana naj bi imela štiri vadbene enote, od tega 3 prečna igrišča in fitness prostor. Vzdolžno igrišče, ki bo največje (40x20 metrov), bo namenjeno roketu. V objektu bo tribuna s 300 sedeži, šolo pa bo objekt povezoval z zaprtim nadzemnim hodnikom.

Z nagovorom se je župan zahvalil ekipi in izvajalcu Lesnina MG oprema ter ekipi arhitekta Andreja Šnida, pa tudi vodji projekta, Nataliji Jakopc. Nato je sledil še kratek nagovor ravnatelja Đana Novaka. V svojem govoru je poudaril, da je v prvi vrsti vesel, da se z gradnjo novega objekta nudi boljše pogoje za delo in razvoj učencev.

Po kratkem premoru so se predstavili še plesalci folklorne skupine OŠ Duplek v spremstvu mentorice Martine Mikec Avberšek in Maje Ornik, spremljal pa jih je Tomaž Pernek s harmoniko. Nato sta učenci Lia ter Ajda predstavili razmišljanje o šoli danes in kakšna bo v prihodnosti.

Za tem je prišel najpomembnejši trenutek srečanja, ko sta župan občine Duplek Mitja Horvat in predsednik upravnega odbora podjetja Lesnina MG oprema izvedla simbolično položitev temeljnega kamna za izgradnjo dvorane. Ajda in Lia pa sta pri tem v časovno kapsulo shranili svoj prispevek, zadnjo številko občinskih Novic in šolskih Korakov, kjer bodo varno spravljene več desetletij in bodo čakali, da jih odkrijejo naši zanamci. Ob koncu so nas razveselili in nam zaigrali tudi Lukasovi frajtonarji.

To, na kar smo čakali že veliko let, se bo zgodilo. Dobili bomo večnamensko dvorano.

Klara Gradišnik, 8.b OŠ Duplek

PREZRAČIMO OMARE

V četrtek, 25. oktobra 2018, smo se ob 17. uri učenci in učitelji zbrali v večnamenskem prostoru ter pripravili mize in oblačila za izmenjavo. Vse se je začelo s tem, da smo učenci iz kabinetov prinesli vreče, polne oblačil, ter jih razporedili po sekcijah: deklince, dečki, ženske, moški, otroci, knjige, igrače in dodatki. Ko smo končali, so v šolo že prišli prvi obiskovalci za izmenjavo. Starši in otroci so si ogledali oblačila in izbrali, kar so hoteli. To so lahko odnesli domov popolnoma zastonj. Na koncu dneva nam je ostalo veliko oblačil, ki smo jih pospravili v škatle in dali v knjižnico. Oblačila, ki so ostala, so učiteljice podarile v dobrodelne namene, da jih lahko vzamejo tudi otroci, ki si popolnoma novih oblačil ne morejo privoščiti. Ob koncu dneva smo se še posladkali in nasmejali.

Melanie Žlahtič, 8.b, OŠ Duplek

**VESEL BOŽIČ, ZRAVO IN USPEŠNO
NOVO LETO 2019
VAM ŽELI MS KREPEK D.O.O.**

ZA VAS IZVAJAMO:

- IZDELAVO IN MONTAŽO KONSTRUKCIJ TER OGRAJ
- IZDELAVA INOX OGRAJ
- POKRIVANJE OBJEKTOV S PLOČEVINO IN STREŠNO FOLIJO
- ČIŠČENJE PROIZVODNIH PROSTOROV

Foto Zajtrk: 8.a je bil na kmetiji Vogrin dobro razpoložen

Foto: Maja Ferk

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Vsak tretji petek v novembru je Dan slovenske hrane. To je dan, ko je poudarek zajtrka na lokalni, domači hrani. Projekt Tradicionalni slovenski zajtrk pa nas učence v šolah ter vrtcih opominja, kako pomembno je jesti zajtrk.

Tako kot vsako leto do zdaj smo dan začeli v jedilnici. Na mizah so nas že čakali mleko, med, maslo, kruh ter jabolka. Preden smo začeli jesti, sta nam dober tek zaželela ravnatelj in organizatorka šolske prehrane. Po končanem obroku smo se odpravili vsak v svoj razred. Naš razred se je najprej igral, risali smo pregovore, z zaprtimi očmi narisali zdrav zajtrk po navodilih sošolca ... Pogovarjali smo se o zdravi prehrani ter sadjarstvu. Ko je ura odbila 9.05, smo odšli po malico, nato pa krenili na pot. Do sadjarstva Vogrin nas je spremljal 8.b, potem pa so odšli naprej. Gospa Vogrin nas je ob prihodu prisrčno pozdravila in nam povedala nekaj o njihovem delu. S sinom sta nam pokazala hladilnico, v kateri hranijo jabolka. Odgovorila sta na vsa naša vprašanja ter nas povabila na jabolka in sok. Ugotavljali smo vrste jabolk, a nam ni šlo preveč dobro. Fantje so se malce igrali s psom, dekleta pa smo večino časa klepetala ter z učiteljico Majo božala muco Mimi. Na koncu smo se zahvalili za njihov čas ter jim v zameno podarili majhno darilo. Krenili smo nazaj proti šoli. Ker nam je ostala še ena ura, smo si izmislili jedilnik glede na kalorije. Tako se je naš dan zdrave prehrane tudi končal.

Ob koncu pa misel: »Prazna vreča ne stoji pokonci.« Najprej zajtrkujemo, potem pa naredimo vse drugo.

Lia Horvat Zupančič, 8.a

ŽIVLJENJE MI JE SPREMENIL RESNIČNOSTNI ŠOV

Če imaš na izbiri intervjuvati kogarkoli, je malce težko izbrati samo eno osebo. Na koncu sem se le odločila za Tejo Perjet, trenutno najbolj poznano po videih na YouTubeu.

Se spomnite kakšne zanimive anekdote iz šolskih dni?

Svaljki za kosilo. Oboževala sem jih in vedno sem šla še trikrat po njih. Še ko sem že hodila na faks, sem šla dostiokrat na kosilo v osnovno šolo, ko so bili za kosilo svaljki,

in sem tako pri dvajsetih jedla z otroki.

Šole niste obiskovali tako dolgo nazaj. Se spomnite, kaj je bilo v tistih časih za vašo šolo moderno?

Je pa že kar 25 let od tega. Najbolj moderno je bilo, da smo sedeli na hodniku pred razredi in se drsali s copati. Pa zelo »cool« je bilo, ko smo dobili šolski radio in se je med odmori vrtela glasba.

Katere lastnosti imate pri ljudeh najrajši, jih najprej opazite?

Najprej opazim nasmeh in energijo. Rada imam zanimive in drugačne ljudi, ki izstopajo in so ponosni na to, kar so.

Kako to, da ste se udeležili šova Gostilna išče šefa?

Gostilne sem se udeležila, ker sem se v svojem življenju počutila ujeta in sem potrebovala spremembo. Bila sem nezadovoljna na vseh področjih in Gostilna je predstavljala nekaj novega, neznanega, neko rešitev. Je pa hrana tudi moja največja strast, tako da je bila logična odločitev.

Je sodelovanje v oddaji zelo vplivalo na vaše življenje?

Seveda. Po oddaji se je začelo novo poglavje. Spoznala sem ljubezen svojega življenja, odprla svoje podjetje, si ustvarila družino ... Po oddaji sem na novo zaživela.

Skupaj s partnerjem, »COOL fotrom«, imate YouTube kanal. Kako ste prišli na to idejo?

Kanal je ustvaril Jani in ga uporabljal kot platformo za vloge. Jaz pa sem začela s svojimi videi nekoliko kasneje in predvsem zato, ker sem na Instagramu dobila veliko vprašanj in prošenj, naj povem kaj več o sebi in svojem pogledu na svet. Začutila sem, da imam kot influencerka moč pomagati oz. usmerjati ljudi, da me ljudje radi gledajo in spremljajo ter jim nekako lepšam vsakdan, kar pa mene izredno osrečuje.

Kaj je bil oz. je vaš največji cilj v življenju?

Moj največji cilj v življenju je biti dober starš in vzgojiti svoje otroke v vzorne odrasle ob ljubezni in razumevanju. Cilj je srečna družina.

Želite kaj sporočiti vsem, ki bodo intervju prebrali?

Naj se imajo radi, spoštujejo sočloveka in z dobrimi dejanji pomagajo pomoči potrebnim.

Zahvaljujem se Teji, ki si je zame vzela čas ter mi izdala kar nekaj zanimivosti iz svojega življenja.

(odlomek)

Lia Horvat Zupančič, 8. a OŠ Duplek

NEPRIČAKOVAN USPEH

Intervju sem opravila z modno oblikovalko Tejo Jeglič, ki Slovenijo navdušuje z modnimi unikati. Navdih za svoje kreacije dobi iz raznih barv in vzorcev, ki so se ji vtisnili v spomin. Pravi, da bi svoje izdelke opisala s tremi besedami, in sicer drzni, geometrijski in unikatni.

Kateri je vaš najljubši spomin iz šolskih klopi?

Najbolj so mi v spominu ostale družabne igre. Zadolžena sem bila, da ustvarim plesno točno za šolsko predstavo. Bila sem kot učiteljica, popravljala napake, določila ure

treningov ... Rezultat je bil uspešno opravljen nastop, seveda pa smo se vsi pri tem zelo zabavali.

Kdo je bil vaš idol v osnovni šoli?

Najbolj sem bila navdušena nad skupinami Tick Tack Toe in Destiny's Child – zaradi unikatnega stila, čudovitih oseb in glasu.

Zakaj ste se navdušili prav nad torbicami?

Nikoli nisem pričakovala, da bom kdaj izdelovala prav torbice, saj sem vedno bolj strmela k oblačilom. Pot me je zanesla tja čisto slučajno, ko sem za prijateljico izdelala nahrbtnik za rojstni dan. Tako se je zgodba potem nadaljevala.

Katera torbica se najbolj prodaja in zakaj?

Trenutno najbolj popularen kos je torbica Belt bag, saj jo lahko nosimo na več različnih načinov. Lahko smo oblačeni elegantno, športno ali »casual«, ta torbica pa bo odlična kombinacija za vse možnosti.

Kdo je oseba, po kateri se zgledujete – in zakaj ravno ta?

Kar se tiče mode, me zaradi vrhunskega stila navdihuje Victoria Beckham, saj je preprosta, elegantna in drzna.

Alina Barbarič, 7. a OŠ Duplek

BRAZILEC, NAJBOLJŠI STRELEC PRVE LIGE

Novim zmagam naproti

Foto: osebni arhiv

Že od malega se zanimam za nogomet. Ko smo izvedli, da si lahko za intervju izberemo kogarkoli, sem bila zelo vesela in si izbrala Marcosa Tavaresa, ker je moj najljubši igralec in moj vzornik.

Vemo, da niste iz Slovenije. Od kod prihajate?

Prihajam iz Brazilije. Natančneje iz juga, iz mesta Porto Alegre blizu Argentine.

Kaj bi bili po poklicu, če ne bi bili nogometaš?

Ne vem. (Smeh.) Mogoče pastir in vodja evangeličanske cerkve.

Koliko let že trenirate nogomet?

Ko sem bil star 9 let, sem začel z nogometom. Danes imam že 34 let in se torej z nogometom ukvarjam 25 let.

Kako se počutite kot najboljši strelec prve lige?

Super se počutim. To je zelo pomembno za mene in mojo kariero. Ko sem prišel v Maribor, nisem vedel, da bom najboljši strelec v zgodovini kluba in lige. Zelo sem vesel.

Kako lahko usklajujete nogomet z družino?

Imam ženo in 5 otrok, tako da je pri nas doma dosti ljudi ter tako tudi veselja. V nogometu je veliko karanten in tekem v tujini. Žena in otroci razumejo, da je to moje delo in moram biti 100-odstotno skoncentriran na nogomet, da lahko pomagam s plačo.

Marcosu Tavaresu se iskreno zahvaljujem, da si je vzel čas za intervju, in mu želim uspešno kariero še naprej.

Lara Klemenčič, 8. a OŠ Duplek

PES LABRADOREC

Labradorec ima podolgovato glavo, rjave oči in močno čeljust. Ima podolgovato telo in srednje dolge noge. Hitro teče in je vzdržljiv. Živi v pesjaku, pozimi mora biti na toplem. Labradorec je vsejed. Odlično se ujame z gospodarjem. Je miren, prijazen in potrpežljiv. Ima zelo rad otroke in je dober čuvaj. Labradorec je zelo dober vodnik slepih ljudi. Uporabljajo jih tudi kot lavinske pse. Je pameten pes, ki ima zelo rad vodo in sneg.

Mark Kojc, 3. razred OŠ Korena

KONJ

Konji imajo podolgovato glavo z velikimi očmi in gibljivimi uhlji. Imajo lepo oblikovano telo ter močan in mišičast vrat. Telo prekriva kratka dlaka, na vratu imajo grivo, na koncu hrbta pa imajo rep. Konji imajo dolge noge, lahko korakajo, tekajo in skačejo. Živijo po celem svetu. Največ jih je v Evropi in Ameriki. So rastlinojede živali. Hranijo se s travo, senom, koruzo, ovsom ... Kobila enkrat na leto skoti žrebička. Žrebiček ob rojstvu tehta 50 kg in se hitro postavi na noge. Včasih so konje uporabljali za delo, prevoze ... Danes jih uporabljamo za jahanje, tekmovanja ... Konji so lahko zelo hitri in imajo dober voh in sluh.

Aida Krajnc, 3. razred OŠ Korena

MAČKA

Mačka ima dlako, ostre kremplje in dolg rep. Na glavi ima štrleča ušesa in oči, s katerimi vidi tudi v temi. Visoka je okrog 30 cm. Ima štiri noge in hitro teče. Mačka tudi dobro pleza in skače. Živi v stanovanju oziroma v hiši. Lovi miši, s katerimi se hrani. Rada je tudi mačje brikete.

Mačka spomladi in jeseni skoti dva do štiri mladičke, za katere lepo skrbi. Muca je hišni ljubljenček. Koristna je zato, ker ujame miši.

Posebnost domače mačke je, da prede. Zelo dobro vidi, sliši in voha, zato je dober lovec. V temi se mačje oči zeleno ali zlato svetijo.

Katarina Božac, 3. razred OŠ Korena

ORKANSKI JUŽNI VETER

Med počitnicami sem se s starši odpravila na morje. Šli smo že v soboto zaradi teniškega turnirja v Zadru.

V nedeljo pa, ko smo se zbudili, smo pogledali skozi okno. Pihal je srednje močan veter in padal dež, tako da se mi ni dalo nič početi. Tako smo počakali do popoldneva, ker bi se naj takrat začelo zmanjševati neurje. Popoldne smo še šli na sprehod ter hitro nazaj v apartma, ker smo bili že tako prehlajeni. Naslednji dan smo se zbudili, pogledali skozi okno in opazili še hujši veter kot prej. Orkanski veter. Ta dan smo bili cel dan doma, saj če bi šli ven, bi se morali trdo oprijeti stvari, saj bi te lahko odneslo v kakšno drevo. Zvečer pa smo se naposled odpravili v avto gledat valove, saj naj bi bili petmetrski. Odšli smo do obale in videli res gromozanske valove. Pljuskali so čez pomole, nosili kamenje na obalo, delali škodo.

Takega vetra še nikoli nisem videla in ga niti več na želim, saj prinese ogromno škode ljudem in naravi.

Lija Mumlek, 7. razred OŠ Korena

V ŽIVALSKEM VRTU

Med počitnicami smo z družino odšli v živalski vrt v Avstrijo. Od doma smo odšli ob 8. uri in se vozili okrog eno uro. Ko smo prišli, smo odšli do blagajne in kupili vstopnice. Začeli smo z ogledom. Naprej smo odšli do kozic in jih nekaj časa božali. Odšli smo si ogledat še druge živali. Videli smo tablo, na kateri je pisalo, da bodo ob 10. uri hranili tigre in leve. Odločili smo se, da si bomo to odšli pogledat. Bilo je zanimivo, saj sem to prvič videla. Odšli smo naprej in videli mojo najljubšo žival, in sicer rdečo pando, ki je podobna črno beli pandi, samo da je manjša in rdeča. Začelo je deževati, zato smo pohiteli z ogledom. Najbolj so mi bili všeč mala opica, rdeča panda in mali svizci, ki so skakali iz luknje v luknjo. Po končanem ogledu smo odšli v McDonald's.

Ta dan mi je bil zelo zanimiv in še kdaj bi to ponovila.

Špela Arnuš, 7. razred OŠ Korena

BRATRANCA NA POČITNICAH

Imam dva mlajša bratranca, Mitjo in Tima. Moja in njuna mama sta se dogovorili, da prideta k nam na počitnice.

Prišla sta zjutraj. Po zajtrku smo nekaj časa gledali televizijo. Ko smo se tega naveličali, smo šli igrat nogomet, in ker smo doma na hribu, nam je žoga večkrat pobegnila čez cesto v gozd. Zaradi tega smo se tudi prepirali, ker nobeden ni hotel več iti po njo. Zato smo z nogometom prenehali in šli pomagat očetu pospravljat garažo. To delo smo naredili – in že je bil čas kosila. Po kosilu je začelo zunaj deževati, zato smo morali ostati v hiši. Igrali smo Monopoli in Človek ne jezi se. Popoldan je minil, kot bi trenili, in že je bil čas za večerjo in njun odhod domov. Čeprav je bil dan meglen in deževen, mi je ob igri in delu zelo hitro minil in želim si več takšnih počitniških dni.

Klemen Senekovič, 7. razred OŠ Korena

NA SLADOLEDU

V nedeljo, med jesenskimi počitnicami, sem šla prespat k svoji sestri Nataliji, njenem partnerju in svojem nečaku Niku. Z njim se res lepo razumem in se imava zelo rada, zato me je bil vesel.

Ko sem prišla k njemu, sva se šla igrat z njegovimi igračami. Najraje se igra gasilce, zato sva se igrala, da me je on rešil, ko sem padla. Ko je šel spat, sva skupaj z Natalijo gledali filme. Zjutraj smo se zbudili ob pol sedmih, saj je šel Nik v vrtec. Vrtec ni daleč, zato smo bili tam zelo hitro. Bila sem prvič v njegovem vrtcu, zato mi je pokazal, kje je njegova omarica. Ko se je preobul, se je od naju lepo poslovil in stekel v učilnico. Z Natalijo sva se odločili, da greva na čaj in rogljiček. Z njo je bilo zelo lepo, saj se razumeva. Ko sva se najedli in popili čaj, sva šli domov. Tam sem pisala svojo seminarsko nalogo za fiziko. Ko je bila ura dve popoldan, sva šli po Nika. Bil naju je zelo vesel. Odločili smo se, da gremo na sladoled. Tam zraven je tudi igralnica, zato se je tam lahko igral. Ko smo prispeli k Nataliji domov, sem spakirala svoje stvari. Peljala me je domov.

Tako sem preživela dva dni med svojimi jesenskimi počitnicami. Z njima je bilo zelo lepo in upam, da bom lahko še kdaj prespala pri njej.

Adriana Ferk, 8. razred OŠ Korena

ZANIMIV DAN

Med jesenskimi počitnicami smo si z družino po kosilu zaželeli pečenih kostanjev. Nabranih nismo imeli dovolj za peko, zato sva se z bratom po kosilu odpravila v gozd nabrat kostanje.

Obula sva si škornje, saj je prejšnji dan deževalo in smo mislili, da je mokro. Vzela sva košaro in se odpravila v gozd. Pot sva že poznala, saj precej pogosto hodiva v gozd. Na znanih mestih jih nisva ravno dosti našla, saj se je sezona kostanjev že iztekala ali pa so bili že pobrani. Ker pa smo dorekli, da naj prineseva polno košaro, sva šla še dlje. Hodila sva po hribu navzgor in potem zopet navzdol ter nabirala kostanje tam, kjer sva jih lahko. Ko je bila košara že skoraj polna do vrha, sva se počasi odpravila nazaj proti naši hiši. Šla sva zopet po hribu gor in zopet navzdol. Čeprav sem imela čuden občutek, sem ga zadržala zase in sva šla naprej. Hodila sva nekaj časa, in ko se mi je že zdelo, da bi morala pridi do poti, ki bi vodila nazaj do naše hiše, sem Nika vprašala, če ve, kje sva. Niko je pokimal. Ker sem človek, ki počasi začne dojemati stvari, sem hodila naprej in on mi je sledil. Hodila sva in prišla do gozdne meje ter se znašla sredi polja. Malo sva se razgledala, če bi prepoznala kaj znanega, ampak tega kraja še nisva videla ne jaz ne moj brat. Po uri hoje, ne da bi vedela kam hodiva, sva ugotovila, da sva se izgubila. Ni nama preostalo drugega, kot pa da greva nazaj v gozd in hodiva po poteh, ki se nama zdijo znane. Tako sva hodila še naprej in nazaj in na čase se mi je prav zdelo, da hodiva v krogu. Naenkrat pa je Niko zaklical, da vidi našo hišo. Naša hiša je precej velika in se s hriba v gozdu prav lepo vidi. Spoznala sem, da nisva na tistem hribu. Niko naju je vodil po mlaki, po hribu gor in zopet navzdol. In prav je imel. Prišla sva do

znanega drevesa, kjer sem se že dolgo nazaj podpisala. Šla sva naprej in kar naenkrat pred nama nekaj skoči iz visoke trave in steče mimo naju dol po hribu. Jaz sem se samo stresla, ko je stvar skočila iz trave, saj je res nisem pričakovala. Niko se je prikazni tako ustrašil, da se je s kostanji vred prevrnil in padel nazaj. Naredil je preval, dva, jaz pa sem se smejala, da bi lahko počila od smeha. Ko sva pogledava za prikaznijo, sva videla, da se naju je ustrašila srna. Ker je pač Niko tako plašen in neroden, sva se še zaposlila s pobiranjem vseh, že enkrat nabranih kostanjev. Po koncu pobiranja kostanjev sva šla po poti do naše hiše in se smejala, kaj se nama je danes zgodilo.

Ko sva prišla domov, so naju vsi spraševali, kje sva se potepala, saj naju kar dve uri ni bilo. Zvečer smo si privoščili pečene in kuhane kostanje, saj sva si jih z bratom res zaslužila.

Zala Grajfoner, 8. razred OŠ Korena

PRESENEČENJE V EUROPARKU

V soboto, 27. oktobra 2018, sem šla z Zalo v Europark. Nameravali sva spoznati Kayo Solo, a so se stvari močno spremenile.

V soboto okoli dvanajstih naju je njena mama odpeljala v Europark ter naju pustila tam. Najprej sva nameravali

spoznati Kayo, a sva ugotovili, da sva zamudili meet & greet (da bi jo spoznali). Ker sva nameravali še tam nakupovati, sva odšli nakupovat. Bilo je zelo zanimivo, saj še nikoli nisem bila sama s prijateljico v Europarku. Čas je minil zelo hitro, čeprav sem mislila, da ne bo tako hitro. Ko sva že postajali lačni in žejni, sva se odšli okrepčat. Nato sva se najedli in se še malo pogovarjali, saj sva imeli še veliko časa in sva bili že tudi malo izčrpani. Ko sva se spočili, sva še šli malo nakupovat, ampak si nisva več nič kupili, ker sva že dovolj napravili. Ko je bil že skoraj čas, da bi šli domov, sva šli po stopnicah dol, Kaya, ki sva jo prej nameravali spoznati, pa je hodila gor po stopnicah. Bili sva zelo presenečeni in živčni ter odšli za njo. Zala se je hotela z njo fotografirati in jo spoznati, jaz pa sem bila preveč sramežljiva, da bi šla k njej. Nato se je Zala odločila, da bo šla do nje in se z njo fotografirala, jaz pa sem samo počasi šla za njo. Ko se je Zala z njo že fotografirala, sem se še jaz. Bila je zelo prijazna, saj me je sama vprašala, če se želim fotografirati z njo, jaz pa sem pokimala. Ko je odšla, sva z Zalo bili še vedno na trnih, ker sva jo spoznali. Nato je po naju prišla Zalina družina ter me odpeljala domov.

Ta dan mi bo za vedno ostal v spominu, saj je bil neverjeten, in to ne samo zaradi tega, ker sem spoznala Kayo, ampak tudi zato, ker sem nakupovala z Zalo. Če bi še kdaj lahko ponovila ta dan, bi ga z veseljem.

Maja Kokol, 8. razred OŠ Korena

k u l t u r n a š o l a

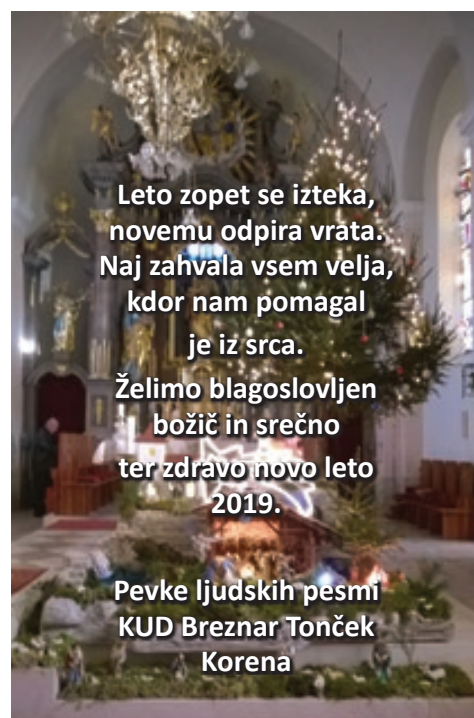
Osnovna šola Korena prejela naziv Kulturna šola

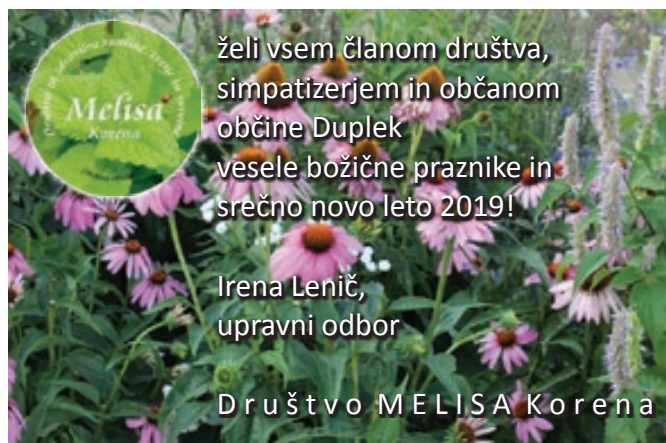
To je naziv, ki ga JSKD (Javni sklad za kulturne dejavnosti RS) podeljuje osnovnim šolam, ki:

- izkazujejo razvejano in kakovostno kulturno delovanje na vsaj petih kulturnih področjih (OŠ Korena ga izkazuje na področju glasbe, kulturne dediščine, plesa, likovne umetnosti in računalništva),
- v kulturno delovanje vključujejo večje število učencev in učiteljev,
- redno prirejajo kulturne dogodke namenjene učencem, širši lokalni javnosti in
- katerih šolske skupine sodelujejo na revijah, srečanjih, festivalih in tekmovanjih na različnih področjih kulture.

Osnovna šola Korena je v petek, 21. 9. 2018, prejela naziv KULTURNA ŠOLA. Naziv smo prejeli za obdobje pet let. Hkrati smo prejeli tudi zastavo in priznanje. Priznanje je dokaz, da veliko in kvalitetno delamo na področju kulture. Naziv Kulturna šola bomo nosili s ponosom, saj spadamo v krog tistih malih šol, ki se izkazujejo z nadpovprečno kulturno dejavnostjo.

Darinka Mulaosmanović, koordinatorica kulturnih dejavnosti na šoli

**Zunaj sliši se glas božičnih pesmi,
v domovih prižigajo se praznične luči.
Naj v naša srca naselita mir se in toplina,
naj čarobnost božiča in novega leta še dolgo živi.**

SREČNO 2019

AVTOMEHANIKA JUG
Dvorjane 47c Tel: 040 714 174

- POPRAVILO OSEBNIH VOZIL
- MENJAVA VETROBRANSKIH STEKEL
- POLNJENJE TER POPRAVILO KLIMA NAPRAV
- KLEPARSKA POPRAVILA
- POPRAVILA PREKO ZAVAROVALNIC
- VULKANIZERSTVO
- DIAGNOSTIKA ZA OPEL IN OSTALA VOZILA

e-mail: mirko.jug@siol.net

PETEK, 21. december 2018:

- ob 17. uri ob drsališču: otvoritev božičnega sejma s ponudbo unikatnih izdelkov in domačih dobrot;
- ob 17. uri v dvorani Kulturnega doma Sp. Duplek: krasitev smrečice, lutkovna predstava v izvedbi učencev Osnovne šole Duplek z naslovom Cesarjeva nova oblačila, obisk Božička in obdaritev otrok;
- ob 18. uri: nastop vokalne skupine IL DIVJI, sledi zabava ob zvokih božične glasbe.

SOBOTA, 22. december 2018:

- od 17. ure: božični sejem s ponudbo unikatnih izdelkov in domačih dobrot;
- ob 18. uri: koncert božičnih pesmi v izvedbi Darje in Primoža Krambergerja;
- ob 19. uri: zabava z glasbeno skupino Low Budget.

Vabljeni

na prireditveni prostor pri dvorani v Spodnjem Dupleku!